

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΛΚΙΔΗ

ΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ
ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΜΑΣ;

ΔΡΑΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1965

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΛΙΚΙΔΗΣ

Το έργο αυτό διατίθεται με άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-
Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 Διεθνές. Για να δείτε ένα
αντίγραφο αυτής της άδειας, επισκεφθείτε το
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/> ή
στείλετε επιστολή στο Creative Commons,
PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

ΠΤΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ
ΤΟΥΣ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥΣ ΜΑΣ;

ΔΡΑΜΑ

Επικοινωνία : htilikidou@gmail.com

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ:

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΩΤΙΒΑ, πρίνα, 1953.
ΓΙΑ ΤΗ ΧΛΙΑΚΡΙΒΗ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ, πρίνα, 1956.
ΖΗΣΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ, Θεστρο, 1957.

ΠΙΑ ΕΚΔΟΣΗ:

ΑΛΛΟΙ ΦΤΑΙΝΕ, Βόλτας
Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΜΠΙΡΟΥΝΟ, Βόλτας.

* Πρωτότυπη ταινία Β' Φεστιβάλ κινηματογράφων συγχρονισμάτων του Επικεφαλήσαται και τον Διεθνή Κύριο Βραβείο.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΑΡΘΑ	: 64 χρονώ.
ΓΚΡΕΤΧΕΝ	: αύγη της, χήρα, 30 χρονών, Γερμανίδα.
ΖΩΙΤΣΛ	: δικηγόρος της Μάρθας, 25 χρονώ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ	: αδερφός της Μάρθας, 60 χρονώ.
ΛΙΑΣ	: άφερσινο κατοίκος της Ζωΐτσας, 25 χρονώ.
ΧΑΝΣ	: Γερμανός μηχανικός, 40 χρονώ.
ΑΣΗΜΙΝΑ	: χωρική, 65 χρονώ.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ	: 65 χρονώ.

Τούτο τὸ ἔργο, μὲ τὸν πρωτωριῶν Τίτλο «Ἄντι τοῦ δὲ δέ-
κατετέκατης»: Τὸν λεγομένην διαγωνισμὸν τοῦ Δή-
μου Θεσσαλονίκης, 1963 καὶ αὖτε 42ο Κπλικαρίνειο θεατρικὸν
διαγωνισμὸν τοῦ Παρακαλεσοῦ.

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

(Γάλλο τύπος).

Σαλόνι χειριάτικαι σπητιού και διπλό αέρμορη. Η διπλή ράβδος χώρας άνωντο πρός τὴν σπλασσίαν. Η κάτιαρη, απόνη φρεστερό τούχο γηρ., έχει διπλά μεγάλα παράθυρα μὲ ταντονία, στὸν δεξ., πόρτα πού μπάζει στὸ σαλόνι. Τμαπέδι., διπλ. κορεκλες, σιδερένιο φρεσάτι, καθρέοτης κρεμαστός, μικρό μπακιούδικι. Κ' ένα σχεδιαστήριο μὲ μάφι φυριαμνού χέριτο. Τό σαλόνι, έχει: Στὸν τούχο τού βάθους, ψιλιστερά, πάρτα πού θγίζει σὲ βεράντα, δεξιά, ήρη είσοδο των σπητιού κι' διπλεσσα διπλά μεγάλα τζαμπλίσι. Σπὸν δεξ.: τοίχο, ψηλά υπὸ βύθινος, πόρτα π' ιδιαγγέλη σὲ διλπικό χύρουν τοῦ σπητιοῦ. Δισχετούς μὲ τὴν σπητή. Τζέκι, παπέδι, κορεκλες, μπαζόλιο, κρεμαστήρα για τὰ βαλγάτι καὶ σὲ λάθι γενιά, σπήνυνες γιαδέ νερδ.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ

"Όταν ο φρούριος ή αύλης, ή Σπηλή είναι άδειο. Σχεδόν άγνωστος, όποιο την μένει γιατί πάρχει αυτό δικαίωμα; Ο Ζωγράφος στις μάτιες την ποιά; Είναι ηγεμονία με λεπτομέρια γάριτα του φρουρά της προσωπικής του; Μικρομεταμορφώσεις, βαρεθελικοί λαπήρες, τέλειος άνθρωπος, μικροβόληγες. Ήπιος της, ούτε τας θέλειες αρμονικάδεις μαμίνει ή μαλαριώνει. Σπάριμος. Ψηλός, λεπίστης, μεριά των χεριών του, με ταγιελούτικές μαστιχές του, με αργίσαντα ελγενικά.

ΖΩΓΡΑΦΑ (Άριτσιος γιατί, νερού μή το γέρει, συρίγγωσε απόντας απόδραση - Σφραγίδα). Κλείστε... Κλείστε την πόρτα... (Ο μπλόκοτα - Σφραγίδας κλείνεται κι' αδήλη ζερπούν). Οδεψ... Τοποθετούσα (Στραζίζεται στον πολύ και μένει δεινήτη).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιάτι θέλει, μηρού; Ζωγράφοι;

ΖΩΓΡΑΦΑ (Έρεξε). Τι νά μοι τών καλών γάτη σεντάνει; Χαρέντα αρέματα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αγλαδώ;

ΖΩΓΡΑΦΑ (Τό θέλω). Λαμένα... γεμένα... γαμάνα...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νά τ' άποφασισε;

ΖΩΓΡΑΦΑ Αρά τ' άποφασισε θά σου έγινε γνωμολόγος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νησιωτάς, λαρτεύει λιγάνις γάτα από έγκυη ζετει από πάνων. Τό λοιπόν πό τι, κι' έτι δηρέζει,

ΖΩΓΡΑΦΑ Περπήγα τίποι,.. Πετεντήγια μάνε,.. (Πειραϊκή γατούλα με γενιάρωντας στάλιν γέρο). Άποι

τινες άραι τούς είχαν, οπως μη θεριμένερες, αλλα γολαδαρες;
τίρι κάλυψα τη θύμη Γαγκαρά, οι πάντες πάντα χαλασσούν την
ερμηνεία του πετσάλι. Έριξε Τούρκους. Διό θέλει νό δει και
νέρεεν. Μόλις έβλεψε μέσθιστο και έμετρο και την Γαρίτην.
Πέθανεν νή κατέβαινε μονίχη όποτε το περδίτι ηδη νή πεθί-
ανει την παραγόντα της. "Επειο! Χριστίνας τη γάντασε! Σονά-
την! Τίποτε, πιστώνει. Τίλιες πετσάρερε, νή διγένει ασήνη βε-
ρύνεται. Ήττα πολλές λόρες πετσάρερες καταλαβασσες. Στά
ε τριτού Σονατηνής πιλήν κάτινασι οης ν' άστε το πετσάρερο-
κανετό διέθεσε τι καρμάνεται, μέσα ξετί. Ούτε φρά, σένε νε-
ργά. Μηνίχα τη περιγράφει την θυμοθετητική την παζαντελή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι ζερει πάνε διά της πάντας; "Όρος
πετσάρη πάνε διά πεντήστες.

ΖΩΙΤΣΑ Εδώ πετσάρης; "Άμι δέ, Άπορει νό νοι
πετσάρη πάνε. "Ούτε ζήνε πάντα διάλινα πάνε, δεν πετσάρεται χρύ-
ση πάνε, κατατρέπεται πάντα πετσάρερε. Αστήν δικούνει Καρατούνι πάνε τίτης
παίνεται πετσάρεται. "Πλέτα νή σ' είχα σπάνη παρατή πατενή.
Πέπιοτε είδε το Θεό νοι διά πετσάρητης;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εδώ πετσάρηται πάνε λένε.

ΖΩΙΤΣΑ Μεταίριο. Ζητάει... (Στοιχειώτα). Ψεύ-
τεις νή βγαίνει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κ' τι Παρέτηγεν;

ΖΩΙΤΣΑ "Δοσηρει αδιτήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί;

ΖΩΙΤΣΑ Είρεται τι πάνε λατερηγος πάνε της είπα,
κατατρέπεται πάντα πάντα δικούνει πάντα πετσάρεται πάντα
πάντα πάντα πετσάρεται;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι;

ΖΩΙΤΣΑ «Καλάξ. Λέπτο μπανόχε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αστέ;

ΖΩΙΤΣΑ Τίποτε δίλιο. Νά, μά τώ Θινώ. (Σπει-
ρεποπλέται).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κατι δίνε πετσάρηται πάντα πάντα
πετσάρη πάντα. Ακα λεγγάριας διδίλιο τώ μήτη της;

ΖΩΙΤΣΑ "Οχι.

ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ "Άντε... Κακήμα καὶ οὐλός έχο τοὺς
υργίους στὸν μάντην τὸν αὐτόν, Ζαΐζου.

ΖΩΪΤΣΑ Σάλιτα κ' ἔρδα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Βασιλεῖ). Λεπέδη γραμμή, - αἰς
τοιδί. Δεκάδες γραμμῶν τὴν πατεριότηταν δὲ μάρτυρες μας ποτὲ
Γερμανούς καὶ τὸ ὄφελον. Σωτήρι καὶ δόγμα διδάσκαλοι. Νὰ πον-
τορεύεται, οἱ θεοί τοῦτον αἰλιθερες τοῦ πατέλληστρον, ναὶ γ' α-
νατίθεται τὸ Φίλην. Τίποτες εἰς τοιούταν θίαν αἰτήν, νὰ κτ-
ρεγγίσῃ ταῦτα πόλεις γρίβα μάλιστας καὶ νὰ στήνει γάστερι στήρι "Α-
λέξανδρον";

ΖΩΪΤΣΑ (Δυτικόθεος παραπομπή). Τί μαζί τὰ
τοῦ; Σωτήρια; Τὸ Φίλην δέν τὴν Σάρα τοῦ Τόλου τι γίνεται. Αὐτὸ-
νὰ μαζί ταῦτα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τίποτε; (Κινηθείσας τὸν παρόπα). "Ἄσ-
δυτοι, ή αδικητή μα." Ή άστρα; Πάντα τὸ άλλο. "Δεν
μήτη ταῦτα γράμματα τοῦ γεννητοῦ μου, νικήσαντος στήρι" Αντίρρια
νά λαστι τὴν τέρην της ή καὶ τὰ μολοτού στήρι Γερμανούς, μα-
τινή σινή της μάλιστα, τὴν Σάρη; Εἶδε αυτήν ηγαπατί, ξανθή
καὶ παντάξειν καὶ τὴν ουρανούποιαν, ξανθά γράμματα, να δημιουργεῖται
μετανοεῖσθαι απότομα καὶ σε πομπήθαι. "Εεε...
τοῦτα κακάδε τὸ παρόντα τῶν;

ΖΩΪΤΣΑ (Σαρκαγή). Μαδόντα Στέφανον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τί;

ΖΩΪΤΣΑ Δε τροπεῖται πάντοις η μητέλη μερίδα. Φραδ-
ιτική η θύμη, η παροή. Σπέρια θυμιάδων πάντας ή καρπάτικην
ζιγγιά φάστη ποιεύεται τοῦ γάλακτος τοῦ Σάρην πάριδα. "Δεν
δέν θίαν αστρό, μάζει της θάλασσας τὸν δρόμο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Οχι, Ζαΐζα. Δέν τὸ πατερέα θυνό.
Αἱ μητέρες τῆς γρίβας να ταύτας πούλιες δοτείτες. Η φίρμη της
"Οστείρη" οὐ τοιδί μαντίλη, λαζα. Δε μπορεῖ μαζί γυναικεῖς πολι-
τιάντας γρίβαν της νὰ γίνεται πέτρας." Οχι δὲ μαντελές
("Τατεγή" οὖν λέγεται). Νὰ τὴν ζελεύει νὰ γιλάει τοῦ θερμού
μεταναστεύει.

ΖΩΪΤΣΑ Κ' θυνό,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Ας ελεύη, ταῦτα μας. Κάθλια δογμά-

πρός τού. (Στρώνεται ω' ή πατερισμό). Τούτος καὶ φέρεται οὐνα Νερμανίδης. Θὰ τοῖς μετέρη δὲ γυναικὶ νῦ δεῖ ταῦτα λέγεται. Νολ ἀλλά μὲ τούτου λέγεται τὰ πρόσωπα - πατέλλασσες; Λέγεται σίνα τῆς μητρὸς τῶν γέλωντα τῆς - Στοι; Τὸ λοιπὸν ποῦ ἔσονται;

ΖΩΙΤΣΑ Μαρία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΩΑ. Ωα τάχα. Μηδὲ τι τάξιμον' έμεινεν οὐ δεῖ; Αὐτήν τὴν τοῦ βασιλικοῦ τὰ κάθημα. Ταῖς νῦ ποὺ δεῖται εἰς αὔληντα. Τὰ λυγάδια δὲ ὅπεραν οὐνάγονται. Εἴπερ, Σέλινα νῦ σὺν τῷ μητρὶ. (Προσκυνεῖ νῦ μητρὶ).

ΖΩΙΤΣΑ (Φρεγίτη). Μάριμπα Στέφανα. (Ο νέρος συγγένεια). Τὰ πατεριστικά σου. (Ξανατίηρει καθίσται τὸ θέατρον τῆς).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑ.

ΖΩΙΤΣΑ Στίχοον νῦ ποῦ έγραψα τὰ καρδιάνια. (Τοντούσια καὶ τοῦ τὰ ζύγια). Πηγὴ τα Τόφοι μάτες.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μίτσα, ηγαληρετος). Μηδὲ, μηδὲ ταῦτα... Τι νοι τοῖτο; Παλέτη; "Ιστορία σούντοι καὶ μάρτιο... Πόσες γοῦ οὐ προτίθεται; Μάργαροι εἶται μαρά; Μίτσαντα μάνισσας πρότερον τὸ στοιχεῖο. Σέλινας τὸ χέρια ν' είτες; «Φάνταστα μέσαντας παπαγάλους» εἰς, Λέγεται εἶται. Μαρίγια έτσι μπορεῖσα νὰ γίνεται τὸ θέατρο. "Τρα τέλεια! Μηδὲ τίγρητα!"

ΖΩΙΤΣΑ Δέν τὰ στήματα τὸ χέρια. "Οζη Νον τὰ σήματα. Ταὶ θύλκεις νὰ δοκάδισουν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τό θύλκος νῦ δυνάκεντον. Τὰ γέμια σου. Τιδὲ να ταῖ θύλκα τὰ γειτόνια σου. (Τὰ πιάντι). Αφετεί Ελένη; τὰ θύματα! Τὰ χήραι τοῦ δουλεύοντος εἶναι τὸ θάνατο!

ΖΩΙΤΣΑ (Βερβένηστας). Νά ή πονοτίνα ποῦ μετὶ ζύγη;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Πιστὸν θυμορέψῃ;

ΖΩΙΤΣΑ Νά η γυναικεία. Νά η γαδούστης. Τὸ γένος τοῦ, οὐ τασένιας. Κ' ίθος τὸ κοεδόνιο. Ακίνησιν δὲ μαριάζει μὲ γυναικεύτων, μπάρισση Στέφανα:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Νέστι ενοίς μή τὸ καρδιάν θερπίν
ζοντας).

ΖΩΙΤΣΑ Κεφαλαίου. Σηνόνια μανάρια νὰ
δεῖ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σκοτιώσα!

ΖΩΙΤΣΑ Οὐχ... Διὸν τὸ εἶδος καὶ λέγει συντριβά.
Τέλος γεννοῦ. Ήταν νέο. Τῇ Ελένης; Μπουζάτη, Ε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιέτε τὰ γεννήσεις γνῶ; Μανύτινη
μηρί είναι;

ΖΩΙΤΣΑ Καὶ τὸ γένονα. Πάντα δέ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νὰ τὸ γένοςας γάλη γένεσα καὶ νά
νι γάλη λεγόμενα.

ΖΩΙΤΣΑ Μιᾶ σοργά μωτέλη, τάξεις θὰ μείνει εγγε-
ριαγγείλων δὲ νοικάρες.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Άλογον ἔνει! Έβρον πόρος τοῦ τέλος ιρικε-
τες, θόνια καλύπτερα μή ἀπό τὸ απέρι τον. (Ηρογενέσι απὸ
αρρεθήσο). Μπαρού εὰν τυκτήξει τὴν ανοικίαν;

ΖΩΙΤΣΑ "Όχι όντι. Ήντι. (Τὴν τοαδῆ).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Άγροι δινείσει τὸ παρόδηνε, μή οὐ
επιστρέψει τὸν δρόσια τέο). "Άλογο! Κ' έπειδη τὸ ποτὶ λέσαι:
Τί δημοφεύει! Τί μάγια! Γιδ δέτε τὴν πλευρά! Ο πλευράς
καλύπτεται τὰς απορτές τῶν θηλυτῶν. Σ': ποτὲν ἄλλον τόπο,
μαρού, τουσένται γεννόθεντρος. Καὶ τὸ πιτέριμο; Κακοῦ! Δέ
ποτὲ φαίνεται οὐδὲ δοματένιο περιττόν τοῦ θηλυφύλακας ν' άνε-
γκες τὸν δυνήσορον; Πηγὴ μόλις τούτην μπορεῖ ν' ανηφούσῃ
οὐδὲ τὸ δικόν υπά. Ε; Τὸ κατάλιπον διαρροῆς θὰ τόπος μαν-
τρεῖ τὸν ζέσυν τηλέτης ή τητης διενές πάτες θέτει μπορεύοντας κ'
έμος. Λίγη πλαγμή.

ΖΩΙΤΣΑ (Αποπαχυνεῖ). Μαρόγανε Στέφανε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άγροι, κληρη μω;

ΖΩΙΤΣΑ Ήντι δύριος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ποιές;

ΖΩΙΤΣΑ Ο Γερμανός.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Άγριος; Πάντα μὲν ἔρθε νὰ λεγάσσεις
τέτοια πρέμα;

ΖΩΙΤΣΑ Τούς θηγανίους λέει εδώ πόλεμο. Ήταν
δημοτική χωρίς απογεία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τότες τανού πάσημας Μόνη του τη
λέει, Ζαΐζει. Εάνεις τι ναι δε πάλευες. Στικλή λευκόδρυο
τούδε είς δογκώνειαν στήριξε μαρδικό. "Πάνως νι καθηρωτοί είναι
κανούνται από φρεσκάναν γυνήρηνα. Τότε λοιπόν γιατί νις αλτρού είναι
ναι φιλέρος κι' αστράτες;

ΖΩΙΤΣΑ Μαρδικό. (Για δύο λεφτά δε πάλοιν).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Άγρα γάμω τάρη. Πρέπει να νι
πάλιθη ψηφιάντι Ν' άλλερον. Όπως νι 'ναι θέλ τόντος αφεγεί
τη Ηρακλεόπορος χωρίς δίνει πάντες νις μέρην σ' αστράτο το γάλι -
ζετοι.

(Πρόδης για τις δύο πενταδάριες Στάσιμου - Ζαΐζετος,
κυάνωντας τ' αναπτηρικά μπροστού της, πιπήρε το διάβολον τη
Μάρδητα κι' έστριψε ακτί. Βήση γονά, με σπουργά πρόσωπον και
σπουργάνενα γαλαζιά. Στήν φυγή της στάσεις κάθιτη διάβατη και
φρίδιαστη κόνιμα μετασκευαστική λεπτοτροφή για τοντες μητρώος.
τοτε τιτες βερωτες λεωνιστικης κι ελέφουν. Δηλού στην παθητική
γη της, την γυναίκα την τέρην νίνει της. Ζεῖ για να
τηνερχεται γιαν διαναργούνται επι. (Η οδύλιον βρετίσταται, δηδού
την κίλιμαρα, βρίσκεται στην παραστασιανής).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Άφον σπουργάρος). Κακόριπη,
Μάρθα.

ΜΑΡΘΑ (Άγνωστη στήν ψηφιστική, Στήν Ζαΐζετο). Μήγαντα μέντι δέντη.

(ΠΙ Ζαΐζετο ογκόλια μετέ βάθος, ανυψηκουνόντας τη
υαρδή: σαδι γέροντες γυνάντων. Μερούντα πάνοι. ΠΙ Μάρ-
θη κανδή μπρός πάνα με καρούντα της. στηνδή πάνα είναι
φριγυανιστένη. Ο παδουτα Στάσιμονς φωνή της παπούντα
κινή περιβάτεται πάνα διπολεύεται νι δέντη, το καυθόριο).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Αι πάνη είσαι. Αδέντα τη ποιήτρια δε
δε μάζει τοτε να θρέψει τα παπετάνια δέντη την πάθη που
"Επειτής πάντα τη κορδονια και τη γυναίκη κιμπτούν.

ΜΑΡΘΑ (Άγνωστη). Θά γέται;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ναι.

ΜΑΡΦΑ Πάτε:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Όπως να την φύγει τώρα αρέσει σε
Πρίστινας.

ΜΑΡΦΑ Γερμανίζει επικινδυνά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εσφραγός. (Μοχορίδι παύση, πατά κου-
λίγο).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ξεσπάντος). Μάρθα... Γιατί κρί-
θηκει, θέλει; Μάλιστα; Μάλιστα δε ότι γνωρίζει πως είναι Γερμανίς.
Σε γνωρίζει πως είναι άντρας. (Παραμένει δικαίη της ξένων-
αρα, μετά λείψει μερικές σιγηφατικές. Μαρφά παύει να πά-
λι).

ΜΑΡΦΑ Αι μή γάτηρας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σακούλας δεν οί νόσος σας. Κ' θετικά;
Μήριας γενετικής κανό. Σκότωσε; Νοσήσασ; τίποτα μέμνεσμα
ι πλαίσιο).

ΜΑΡΦΑ "Άν φθάλεις γοήτευτι, έρω, τών πάντας την
ιστορίας μου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ("Αντικαθίσταται"). Δέν θέλεις δεν θέλω
τη μή τρόπευτη μήνα στην παίσι μεν. Δένα χρόνια δε
σεν Σάτριου διαρρήγη - ακόσ απότη ζήτησα; "Πάλιος να τοποιηθείς
στο μήτραντον τανακούπες δραγμές, είναι σπουδαία χρη-
τελίδα." Όκο, νικησαν. (Σε λίγο). Μαρφά, μήτρας
ερήμης μου. "Άν είναι γά τις τίτανι με την Πνεύστην,
τια γίνεται μέρη ή γοητεύσα. Κι' δε δεν είναι...

ΜΑΡΦΑ ("Αντικαθίσταται λατίνος"). Ημας σεη μί-
ληρας για την Γραμμέτην:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αι Σάρω. Μή ληγά θαρρών πάσι γι' αν-
την ψωδάσαι.

ΜΑΡΦΑ Άλλα φαίνονται κανένον. "Ακούσει;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Κυνήγει. Μάρθα. "Άστ με τώρα να
γάπω νά τάλεθε, καί νά συγκρινωτικό πομπάνι. "Λάτ" έρω σ' οι-
μη υποδειλικότεροι κάτι; Σρότεν.

(Η Μάρθα δέν διπλαντά. Κελῆ την πινθάνται ως πολς
τηρειάρχα της πάρκας που γενιάντερα και παρεχθεντας
τηρειά διενεγκει. Έχει μόνη για δύο λεπτά νά πο-

νά μὲ τοιωτὸν πρόσωπον στὸ Ιεωνελᾶς τῆς. "Τότερος κατευθύνεται, νεαροὶ καὶ ποὺς τὴν Σέρδην, τῆς δημιουργίας, "Οὐας δημιουργὸς τὴν πετρικὴν πολιορκίαν τῶν μακριώντων Στέργανο, ποὺ γιὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν ζόλινον νερὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας του πάντα, λοξοκετώντως την, τὸν πανίστιται οὐδοτολένητον αὐτὸν αὐτῷ προνάρδε... Εἶναι ἡ Ηγετός μὲ τὸν Χόντζ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Προχωρεῖ. Σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ φύγεις, Μάρθα, (Έσκινη παταρεῖ μὲ αγάπην), Φτωτὸν τὰ πάντα, Εἰ μάκρηνες, "Πανταχός δέσμοισισις καὶ λαμπτένες. Τέ... Αὐτὸν εἶναι Ντρόπατσι θόδο μόδης δεῖ καὶ ἀλλοῖς.

ΠΡΟΦΑΡ(Ι)Σ (Άπ' έδω). Στέργανε... Λεβίστη Στέφανε, Ποῦ εἶμαι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Σὺ), πάτητα. Εδό εἶμαι, Πρόφαρ(Ι)ς Οὐριότος. Περάστε παραπομπήν.

ΠΡΟΦΑΡΟΣ (Άπ' έδω). Περάστε, κύριε Χόντζ. ΧΑΝΣ (Μητρόνοτος). Εὐχαριστῶ. (Στις μένα), Καλύπτομεν αὐτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλύπτομεν,

ΠΡΟΦΑΡΟΣ (Μητρόνοτος). Καλύπτομενα... Τι πάντες, Μαρούσια,

ΜΑΡΘΑ (Βερό). Καλώ.

(Δέστρο τὸ εκάστοτε ξέπλυμένο, λατινικὸν καὶ μὲ τὸ ηδικεύοντον ψεύτη πετρόπολη τὸ πρόσωπο τῆς Μάρθης, παρηγίνεται γιὰ μὲν στριγαλὸν τὴν έρωμη των αὐλασσοβοματιούς. "Οὐας Εἰ Προφέτης, μὲν πᾶς τοῦ γνωτάνεται, έπιμένει).

ΠΡΟΦΑΡΟΣ Εἰ οἱ Στέργανοι, δὲ φίλοις μου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλώ, Πρόφαρ(Ι)ς,

ΠΡΟΦΑΡΟΣ Μητρότητα. Τι λοιπὸν γὰρ γνωστοῦμε. Άλλο δὲ τὴν καρδιὰν Μάρθης (Ανταρεῖται, μὲν δέ τοι οὐδὲν οὐδείς Χόντζ Ατε... Διε... (Δὲ περιέρχεται)).

ΧΑΝΣ (Προστοιάνεται). Λίγοπο.

ΠΡΟΦΑΡΟΣ Α' πιστό, ναί. Νά μὲ πιγγαρεῖτε, κάθε Χόντζ, διό τὸ μήθηνας. Σεγδούσια.

ΧΑΝΣ (Α' θάλυτη τὸ γέρι απήν Μάρθα) Χαρούσιλό, καρδιά.

(Πεινη δὲ πολεμεῖ καὶ τὸ χέρι τοῦ Κέντρου μένει γὰρ
ενα λεφύι οὐάρρα. "Τοιεδο φατούσαινε. 'Ο Μακρύρι Στέ-
φανος ἔροβοήγε, καὶ αἰτεῖται).

ΠΡΟΦΑΙΡΟΣ (Βιαστικά). Καὶ οὐδὲ δὴ οὐ κόπιας
Στέφανος Μακρύρι. Λέροφθες τῇ; Μάρθας.

ΧΑΝΣ (Χαρίς διέβερε νό ταυροδρόμης διπλά την στά-
νη τῆς Μαρμαρίς καὶ γείσεται πιε σπαρτικόρθο, θείωτεα
καὶ πενταπλά τὸν πατέρα τοῦ ισχύρη γνώμονα τοῦ τόπου του, ἀν-
ερεις καὶ μὲ μάλις εἰρωνειαὶ κρατεῖη μαΐσθιον, οὐαίτιον τοῦ
προσωπικοῦ του, οὐαίτιον τοῦ πατέρου την πεντηδεκάτην διμάστης
ποτὲ Φέρτης οὖν στρατιώτης τοῦ πατέρου μετέβη, Λαζάρον
τοῦ χριστοῦ Θεοφάνειον). Χαρίς ταύτη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Τῇ Βρο άνοιχτονασχό). Καὶ έργα,
Καὶ δρός τέρπε, Πολέο - πολέ. Καλές, θερόσατε στὸν γραψό
μαζ. Τῷ λοιπῷ τοῦ Ξανθούρη μολὺ τάραχηται τοῦτον, τοῦ δὲ θε-
οῦ τοντονέοντος τὸν θρησκευτικὸν πόνον. Μή, , γιὰ τοντονέοντος, θερόταρη. Τι λαπονα; Μιλάτε την γλώσσα μαζ;

ΠΡΟΦΑΙΡΟΣ "Ἄν τὴν μάλι; Καλάτερον καὶ οὐδὲ
μᾶς, Στέφανε.

ΧΑΝΣ "Η αγιέρα μονι ήρχη Ελληνίδα. 'Ο πανάρας
τὴν ποντοσερτηγης οπήν Πάτρο, διπο ζερανι πολέλα χρήνα
οον συτοριαδες έντιπρόσωπος (Ελένηα). Ήταν παλλονή
τη ματέρα μου, Σέργετε, γιό τεστο Ξηνια τ' έγιώ θμωριφος δι-
τρύχι. Αὶ σῆς φιλεμονι;

ΠΡΟΦΑΙΡΟΣ (Γένα). Πλέος τὸ λέντι; Νὰ έμπετε,
κέρητ Χάνς.

ΣΤΗΦΑΝΟΣ Αἵνι τινα. Έργα πάντα τὰ πρόσωπα.
Νὰ ποντερέμαστε πονεμειάζε μαζ, ολλαζενοι, καὶ ν' ο-
γαπιζούσαι. Τῷ λοιπῷ ή ποτέρας του εἶναι σπινθίστης θε-
ρούστης, κύριε Αδέν. Νὰ μοῦ δάκες τὴν δινιρέσα του νὰ
νεῦ γράκυτο τῶς εἶναι, λεβέντες,

ΧΑΝΣ Τίην θυμιδάσα μου; Ηδὲ οὓς τὴν Ελλανι σηγα-
ροτας διν ξεσέα πάς πήγε στὸν Πλαοδότειο. Μπορεῖ έμως
καὶ νὰ μὴ πῆγε... ηταν ξυπορος...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Χαρά). Αγκαδή;

ΧΑΝΣ Σπιτόθηρε, μαζί με την μητέρα αλληλεγγύου, αλλα γεννήσεως τοῦ τολμέιον. Οικος ποτέ πέρασμα, ποτέ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σωστή, Τὸ λοιπὸν γινὲ ταῦθηστοι. Καθίστω, Νά σθις αμανάκαιρη παύσηται ένα ρεσεντέζιον καὶ πότε γε φέντημε τ' άλλα. (Φορεῖσθαι). Ζωτικά... Ζωτικά... (Στὸν Χίνον). Δε ταυτίζωσθε, εἶφε Χίνος, τόσα γιατροίσιν οἵτινες γεννήσεων διάβολοι είναι. Καὶ θέργε μάζε τὴν βέβαιην τὴν εὐέλεον τῶν ζητούντων μαζί. (Γελᾶ).

ΥΩΠΙΤΣΑ (Μαίαντι). Καληροτίγα σου,

ΧΑΝΣ Καληροτίγα. (Μια λαϊκή, αγριότητα, στὸν πρόσδεσμο).

ΗΡΟΕΔΡΟΣ (Οχρις μὲ τὸ κεφάλι τῶν Χίνων, καὶ πατέρα τῆς Λαζαρέστρας, Ζωτικού). Καληροτίγα μπορεῖσθαι τῆς γριπαταράκηλος;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τὸ κοστοῦ μου.

ΧΑΝΣ (Σφρόντασι καὶ θαυμάζεται). Χαίρε πολά. (Κάθεται).

ΖΩΠΙΤΣΑ Ημαρτίνε, (Άλλούντι τὸ χρόνον τοῦ μαζού) διπο τὰ ερωτεῖαν τῶν επιχειρήσεων νὰ ξανασηκωστεῖ καὶ νὰ τῆς τὸ πόσει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άτεν, Ζωτικό, ποτί μην, Φέρε νόμη γλυκάνες Μήσο.

(Έκανεν παραχρόζεται, γιὰ την παλμήν, τὸν Χίνο, φανερὰ καὶ θεωρεῖ δυνάμιν Γεννητή διατραύτα. Κάτιο λοιπὸν στελεχεῖται τῆς Μάρθας, η καρδιάτη γίνεται διὸ καὶ τοῦ δημοσιοῦ, αρχεῖον αθέματη)

ΗΡΟΕΔΡΟΣ (Ξεκινήγεται καὶ διστρέψει) Μάρθα, Μάρθα... Γιὰ την παρέμβολη πάντα τὴν γράμμα, Σ. Τηρε εἴχε από κοντά, κάθιε Χίνος, στὸν θηρακόν της, μηδὲν προτίμησε τὸν δέξιοματον καὶ ἔφεγε σιγή. Αέριμον. Κ... ταχεῖς πρόσματα. Κοντές δέν τὸ ζήτει αδελ. Σπῆ θεα, διατες μιὰ γλυκάντηα! Ήλ πιό δραστηριή κοπεκίλαν σ' ζει τὸν δοσονοχώντα ποὺ πάντας πας. Επει. Μαράττεσα! Περιμπένει μὲ διν

ποιρυντι διάντηστ. Ξερούμενα πάντα). Αισώ... Κι' έτσι για
νότια ότι το ποι σ Στέφανος. Μήλος σ Στέφανη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Λεπτάζεται ελαχιστίστες δική τηρ-
τανθίστες). Τι είναι μετάσημο; Δρόπο τούτο κέλυφος, κάθισ
λίγος, κ' ήταν! Αποικίαν χρωνίζουσε, το κατέβασε στούδιο
δημοτικής την αρχή της πατρικής, δημοτικός, δημοτικός.

ΗΡΩΑΡΟΣ Έχει, ζ;

ΧΑΝΣ Μήρες και πάρα; Λεπτομερώς είστε, γέ-
ρε πολεσθές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Είχε ούτε. "Ούτε καί πάρα. Μήρε
Μήρες ήταν το Κάθηρο, νότι πόρος, ο διάδοχος Εβενού, καί τ'
αλλα, επίμονες βάσισε πάντα το λένε" Ουαο; έγινε ότι τα
νότια ν' αναμνήσουν της Ζωήτους, Ρ.Σανι.,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κι ο γυναῖκας, Πρέσβει;

ΗΡΩΑΡΟΣ Ήταν τότε γαύροι τούτο γατούδι. Έ-
για λοιπόν είχε κανελλιάν φαίνεται, τηρε κανείστι μην. Ά-
ρι της είστα κ' θελυτής νήσ ολογρυπεύει. Μαυράξ, της εί-
τα νότι πρέπεις βασικά το γένος του χωριού; Δεκ μικροτεράς. Τι-
το ποτέ γαύροντας καί το διάδει μετά διπλή παλαιγήθηκε πάλι,
Στέφανη;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τηρ... γυναῖκα εσει νότιανεσι;
Πλαστικές. Νίτηρε. (Αντίγραψε την πόρτα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ήταν (Συνίγει). Ο μετόρπιτος Στέ-
φανος γαύροι τούτο παύθηκε. "Ε, δημοτικός, ο' Λ-
οκούζες. Δεν είναι γαύρος γαύρος, ούτι το μαί λέω, Μήρες
ποτέρος, δε δημοτικό το πάντα τηγάνη. Ήδην γαύρο τηρε Κα-
ναβάλια, πάροι το γαλαπάρο, μέλα μή σταύτε το δέργαν. Αχιού
τοι νότιανεσθι τούτο λέω, ά λένος, Καναβάλες, (Πελέ.
Κανονιόργια διατρέψατο πού τοστήσει. Μόνον ο Χίος ένιω-
θει κατι πόθησι διπέτε. Τά μάτια του ελναι συνέχεια παρεμ-
πέμπει στηργά Μάρθα, πού κ' έστινη τον παρουσιάζεται με
πολλήρι θέληση. Αθυοπορέστως για το συγκαταδεκτό καλ-
παζί αρματική γραμμήρια του).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Έχει μένεια πινεράτη μη μετέβημεν

οι. Σηκουνίγεν, πρωταρχορεῖσα σε διάπομα). Λότιά λοιπόν,
Κ' ἦτι, ηλεγθήκα, δὲ τας τίκτοι, έστ;

ΜΑΡΘΑ (Άργα). Άλσ, πώς δέν τηρέστερε,
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μήδος...!

ΜΑΡΘΑ Πώς οὐτε γράψαστε, μήτρα μου. Αλλαγή
τοι εἴ τις πρωταρχήτης, θανάτοι διαφένεις αυτόν παρ-
φορέστερον τὸ γραπτόν μας.

(Τοις ξηραντικούς φθάνεις μαθήσαι να οκλόξει τοῦς
γέρους. Μαργαρίτα αποβλήτη).

ΧΑΝΣ (Σηκουνίγεν). Μή τηρέστερε, κύριοι. (Πο-
λική παντελής στην Μάρθα). Τι περιγράψετε; Επειδή
Ιεραρχούς εστὸν πάλιαρε, τοι; 'Λαζανά τοι' δέν διαλέκουσε
δύος μήδροις, ονόματα; Τοι δέν μάθετε τὴν πρωταρχήτην
τους ιεραρχούς, αυτοὺς τὴν θρησκεία, ή δέν μάλιστα δόκοιο να
παραδίδεται. Τα διαδέστα παρεις μάττα αὐτὸν μάτια τους. ("Γ-
ερού" έστι λέροι). Καὶ δέν μαθέτεστε, θεόμα, την περίστατη;

ΜΑΡΘΑ (Πλούτοντας την πάτη της δια-
τα στοιχίου). Κέπτο να μή μήδρα.

ΛΑΛΑΣ "Όχι, είπετε τηρέστερο τούς μάρτιστε.

ΜΑΡΘΑ (Άργα). Ήσσετε μάνη πόλεμου,

ΧΑΝΣ Ναι, ίμων.

ΜΑΡΘΑ Συντηρεστε;

ΧΑΝΣ "Πλούτος πανος; Σέν πρόσφαταν μη μή πα-
τέσσαντα.

ΜΑΡΘΑ (Άργα). "Εξηντα.. Σαυτούντες διέσοδα.

ΧΑΝΣ "Αν δεν τούς πάντα, Ν. διη 'γε τόμηρα δι πο-
λεμούς. (Σ. πόλεμοι γένονται γιατί να ακούσουσι).

ΜΑΡΘΑ Δέ μ' αἰνέντως γνωταί αὐτοί γελάσ.

ΧΑΝΣ Κ' έπειτα οι μάρτιοι, έπειτα τούς δέ γελάσ.

ΜΑΡΘΑ Έχετε...

ΧΑΝΣ Κρήτην. Κ' έπειτα πάλις ότι μπροφέστην διασ-
τήτε στηριζόμενοι στην τὴν παρέμη στηνή Γέντα. Ξερ-
τε. Φροντό διενίκει. Ζελατι. Κάτι τὸν παντό... Σ; Ηλεύθερη
αυτούς αἱ αιγαίναι διάστημα δὲ οὐτε τίποτε. εἶπατε στὴ

Σέβεστι αυτούς (Πατέρα). Βαπτώνται όμως το λόγο. Μή πάρημαρτυρίας αλλά στην πατέρα είναι η αρμανού παρακαλεσμένη οπότε θέλουν την ανάταξη για τηνσ...»

ΜΑΡΘΑ (Άγριαθία). Ήλαψε...

ΧΑΝΣ ...έργεια παθαλαζαριών δίπομποια στην γένη των, καὶ μηδὲ απεισείσαι ν' έργεστε επειδή πάτε, μή τη μανιά, ταῦτα πανεργεῖ, εἰναι διάρρηξ αὐτὸν θεραπεύει τὴν αὐτὴν παταξίαν, - οὐαο; Φτιαχά τὴν γαλούχιαν γιατὶ μηδὲ μηδὲ αὐτὸν οὐδὲ κεφαλωτήν Γενελά φράσεται πάντας εκείνην τὴν παταξίαν ν' εκδιπεργεῖν τρόπονταν πάτεστε τοῦ ιδιαν. Τοῦ νῦν μαρτιών πάλλιον γιὰ την αὐτὴν μαρτιών την παταξίαν - εἴτε γενελά. Καὶ δέντι γιὰ τὴν απαρτίνην μαρτιών παταξίαν - τὸ διανούσθεν. «Ἄτα μάρτιον απαρτίνημα μηδὲ εἴται δὲ γνωστός σύλλογος, - καὶ δὲ γένεσθαι - τὸ παταξίαντος καὶ συρρέεται τὸ δημητρίον αυτοῦ. Καὶ γιὰ ταῦτα Γερμανίαν ταῦτα τοῦς δινούσει, Πετρόβαν; (Πέτρον). Τὸ είπεται παλαιό, καρδιά Λιγόσθετο;

ΠΠΟΥΕΔΡΟΣ (Σπανιδικόν). Ορθότες; Οθρ... . να. Καλό, ποσό. Τοιούτος γάντιον πρέπει να πηγαδίνει τάραν. «Ἔγω καὶ μήτε θυμάτες. Βιβλίστε μὲ τὴν σύμπλοκην Στρατού καὶ ἔγρα παταξίαν αρθεστε. Άπλος δέ μὲ σύγεναν, αὐτὸν μὴ πραθειλαγανεῖ. Τὸ λαϊτον τοῦδε δρόσιν. Καὶ νῦν πᾶς βλέπεται: καρδιά Χάνη. (Κανά γιὰ τὴν Εργασίαν)...

ΜΑΡΘΑ (Παντρικόν). Στιάνε, (Ο Λιγόσθετος απαρτίνει, περδίδεις μηδὲ στηρίζει). Γούσι' το καλό τούτο, αδελφή τοῦ νῦν ευτί των, «Εἶδον τοῦτο γενικαντείταις να τὸ Εύοπες...

ΧΑΝΣ (Άγριαθία). Αέρις παταξιανήθηκε, Αέρις παταξιανήθηκε. Μήτε δηρέσει τὸ Κράνος οος; νά φτιάξουν; Στα Εργοστάσια.

ΜΑΡΘΑ Α: Σέργου αι ζωνες τὸ Κράνος. Λίτιδος πολὺ ξέρω είναι τοις νέοις νέοις πάτε οοτε διχτυόθενται απότομος οι² νι πάτες.

ΧΑΝΣ Τοι παταξέω. Γιὰ τοῦτο δὲ παρακαλεῖσθαι νά

γίνει, μή μηρυκάς έβαζεστι; γιδέ μένα, μόνα καὶ μόνη ἔπει-
δή εἶχε Εὐθύνης τούτην.

ΜΑΡΘΑ Διὰ τοῦτο πατεῖγεται τίποτε μένει σου. "Οταν
ποιητρεύεται τὸν αὐτόκτονον, διὸ τὴν τούτην τὴν πατεί-
γεται μένει ὅποι γάτσα φονιδίων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μάρθα...! Μάρθα, ναρεσά!

ΜΑΡΘΑ ("Επιστολή). Σοῦ μιλούσαν καὶ μὲν εἰδί-
τας; (Μὲν περιφράσσομεν). Ποιός νὰ σεΐ μιλήσει; (Δει-
γματικός τὸν Προέδρον). Εινῆτος εἰς' θεούκο; νὰ σὲ ορθί-
ζει τοῦτο άγριακά ταῦ. Τὸ λεπτόν θὲ οοῦ μὲν τὸ έγρα. Σὲ
πλειστὸν αὐτὸν διεισι τοῦ, καὶ αὐτοὺς τίποτε, διατὰ θεούκοτον;
Διὸ τοῦτο τὸ χωριό. Οὐκέτη μὲν Κρητικής καρπούρων να
πεζίαγατο. Καὶ οὖν διλούσσειν τὸ θερμόν θέρατο μὲν. Υ' εἴη
λιγότερη τὸ πιστούλα απόρροσον καρπούρων παῖς θη-
τής, σπασθείης στήριξ καὶ κοὶ περιθόρματον φετονιστά
γιαραντίνην καὶ πάλιν μὲ τὴν δρόμωντες δίβοα τοῦς,
τὸ γείτον τὸν γυροπατίσσον γενικωδέσσει μερι. Οἱ πεντά-
λεις! (Μαργαρίτας απεστάλη). Αλλά την γάλια;

ΧΑΝΣ Συγγραφῆτα μὲ τοῦ τὸ λέπτον (Βίβλοντε
καὶ περόνετε). Βάστασι πάτοις θύλαι καὶ ἄγδι, δὲ γίνεται
να μήτε ξέλισιο. "Ομεις μτος στὸν πόλερο, ξέρασθα τὸ πλά-
γιο. "Πάντα τῶν θαύλων δὴ αὐτῆν τὸν νιγόντοσσαν γέρο
μεν, οὐ πλέοντος, τὸ στρεμμότερον, οἱ θόρυβοι μέσσα στήρι-
πτυγκατένην Ριζούτεσσην στίτταν, μενοντεί την ο λεπτόμετρος πα-
γιώντες τὴν ζήτην, καὶ δεν τις γιατί ταῦτα θεούζητεσσαν τὰν θίνεται,
όπως γελασθῶν... , γελούσσει καὶ μὲν τίποτε μηδὲ πεινει. (Σε Λί-
γνη). Δε τούς κατακαθίσσετε - ναι;

ΜΑΡΘΑ Ψεύτη. Κίνοις θεούληθητοι καὶ μάτοναι, Εγ-
ντιλέντει φραντίδες.

ΧΑΝΣ (Πλούσιο). Είμαστε;

ΜΑΡΘΑ ("Αργά). Τὸ πάλι λοῦ τοῦ θέλαι, με-
νε μάτιν. Μή τούτος' η μέρα, εύρις λακούλ ἀπὸ τοῦτο τὸ
αιώνιο. Αἰ, οὐ εἶχε νὰ τοῦ τοῦ.

ΠΡΟΦΗΤΟΣ Έγέι πηγαίνω. Κατὸ βρούθη νοὶ πά-

λ. (Στήν πόρτα). Καλεύγεται. (Βγάζει από κανηγόμενο).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Πρήγματα). "Κύρι, πούτε Χάνς. "Είπε νὰ σου δεῖξω τὴν αἰμαράδα μου.

ΧΑΝΣ (Ποιήσεις έπους νὰ γιαπερδεῖ). Τὰ σέθη μου χωρία. Κύρι, μηδὲ λίγα πάνε... οὐδὲ ξεναστικούμενα.

(ΠΙ Μάρτιο πάντα. Διαβάζεται. "Ο Χάνς ἀπειλεῖται τὸν πόλον στὴν απομόρφωση. Ἡ Ζωϊτσα ποτὲ λόγο ποὺν ἡμερολογεῖ τὴν οὐρὴν πόρτας τοῦ βασιλικοῦ, μὲ δίσκου, κοντρὰ τὴν καρδιὰν επέντε καὶ ξεναστικά ποτὲ δύστες").

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μέσα). Άλλα είπει πούτε Χάνς. Μικρὸς οὐλός φρινούρη ήτο; (Κλείνει πόσιον τὴν τύχην πόρταν). Μη ἀληθευεῖτε· ποτέ. Σ' ζεστατικά νὰ λίγες αὖτες ξέψυνται τὸν πορολόγο μαζί. Τι λεπτές εῆται; Θεαλέως - θεα; Οι αυτογένεις.

ΧΑΝΣ Εἶπες παλιά πολίτες, πέριξ Μοκούη, Παλιότελοι πολίτες.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Ε... Τι νὰ κάνωμες, ποιδί μου; Μενίλης μου τὴν είπε πότε εἰς γυρούς την Λία δημοσιεύστη. Δεινόν τι θα γίνεται. ("Ανεβίται τὴν πλάται"). "Αλλαγε νὰ σ' ὑπέρβολο πόρον νὰ ξεσλέψεις νὰ δικαιουρευτεῖς αμαρτίες, θὰ επιθέω στὴν Ζωϊτσα νὰ αὖθις φρίνη μισθούστο νερό. ("Πάντα ποτὲ αύτος"). Έθελα μείζης τούτη τὴν πόλη μ' θράσος καὶ νότιες διάσοεις. "Άλλας πολιτής ξεπαλέψαστη.

ΧΑΝΣ Τίποιε. Ηλίχουσαν πολλό.

("Ο γέρος Ογάδειρι γιὰ νὰ δεσμοὶ διεταίταιπος εῆται Μικρής, ποὺ δὲ στάλενται διὰ τὸν πόλον της καὶ τοὺς τὸν ποιτεῖαν πόλεις, ιτύρων τὰ μάτια, διὸς δὲ Κίνης τριπλῆ τὴν κουρτίναν, φέρουν δύο γύρω τὴν καμαράκια καὶ τέλος γίγνεται μαρούσιαται επὶ αρθρόται μὲ ανοιγμένα γέρμαν καὶ πόλιν τὴν εἶξεν διπλωματίται).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ξέσπομα). Μη διεκλειδώσουν, Μαρούσια. ("Όποιος δὲ ποτὲ πολιτής

ΜΑΙΡΘΑ ("Απανταίται ἵτη τόλνης νὰ μιλήσει. "Α-

μετρήσαι Μύρια πόλεις και γενές διότι της είναι πολυπλοκό τον χώραν την, ακριβεστάτων). Πάντα ω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (*Επιδαρεώ). Χριστός μας! Τί από
τοθες και τόποις δεῖται μου; Σε φονδό της αυτής γέτε μου τη
πηγασός;

ΜΑΡΘΑ Πάντα να την γερμανίδας και δά. Το θέλεις
το παρόπι;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έστι, Μή την αποκά σεν τη λέσ, Μαρ-
θίνα; Καὶ νιατί - ζ, Πινάτι; (Σε λίγο) Εντάξει. Σά-
μπατη πηγασός δεῖται λόγου την; Αδέ που το. (Ταραζή παρέ-
χει να διεσπάσει, διωργίσεται). Γέργον μου.

(*Η Ζωήτρα διερμήνεται πάνω από την πλευρά των βι-
θίων, προσέρχεται μέσω μη κοντάντων από περιφέρεια).

ΖΩΗΤΣΑ (*Καταληξη). Καλή γενετή την φέρει
κόδι, Μαρίνα!

ΜΑΡΘΑ (Αλίξας να γρίζει). Τη Σαββατοκύρια-
σε.

ΖΩΗΤΣΑ Χριστός μι οικόπολος! Καλή αδητή την
θηριώδη γένος της. Την βασιλιώσει ποτεντά!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Να πάμεις, Μ' έκοντας έτσι. Είπα να
πάψεις.

ΖΩΗΤΣΑ Τι, να ποιέσαι. Βίρετε όχι τώρα ...
Πάρε... (Σε λίγο). Τὸν γενεράτην την Μάρθαν
Μαρθίνα, την Σαντανέλα για νανί. Την διήθηκε παλιό-
μενο Στέφανο. Ήρετην διήθηκεν. Άλλη φούνταν διπλή-
ματος: Κατά τη μάτια του. Τη μάτια του μάτιου. "Επο-
μα γή πλάνησαν."

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Βούλεις τα... Βούλεις τα...

ΖΩΗΤΣΑ Εντάξει, Εντάξει. . σπουδαία μου. (Σε
λίγο). Καλή τι σ' έπεισες να την θηγαλίζεις αύτη την αρμάσσο-
σου: "Όχι άλλο να μην μείς τι σ' έπιπες". (Ξέφυνε):
"Άσσα, καταλήσθι. Τις να σπιέσει την πνόφερτο, γιατί.
Αιτί είναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Χάσου δική την. Χάσου από τηνέβην
αέρας - αέρας; (*Η Ζωήτρα μένει μηδη πάτη της, πλου-

Λτό την Αθήνα, πεντακάλειδο. Ρυθέντι, Μαρθούσα, Έλπις την γρίλιες, έδινε από την κομμάσσων. Μά να τη Σάρα, δε γίνεται τίκτωτε λε τέταρτο. Μανιάζε την της ταργανή. Και να τον πάντα κατ' εδώ. "Αν ζεῖτε τούτους, δε βία σημέρασας.

ΜΑΡΘΑ "Εφασέλ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δέν έχεισθε ότι τίποτο. Δέν την θέλετε όποι την πρότερη δηγιτεύετε την διάδεσην, Γερασίμη, έπεινή την άγριαντον κατευνά.

ΜΑΡΘΑ Αντή της πατέντων;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ψήλια.

ΜΑΡΘΑ Νιγρούλισταν αλλι - ένια τάττης στήν παναγή, δυνα πονάτη, για την πήγε στην μαστίχασσον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ψάστα. Ήταν γάρος των νέων αδειών πήγαν οι προσωπείς κ' οι αιδιάτροι της; Άλλαντος όχι ήταν τα Νοσοκομεία νές; Άλληρες. Πασίγνωστοι ως; & φήτι ζωτασ. ματήρες μαχοστά. Οι Γερμανοί τούς δηγε σαν. Λειτόρης. Πληγή τη θλίψης νόμιμήσαν της; Πιστή τη θλίψης δε μαϊ θέτεις;

ΖΩΗ-ΤΣΑ Αλλι την γήτελε για νόρη της, καλά, αδτή είναι. Τι φέρνεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ήδη; Ανί. (Σε άγρια). Έμενα δε μπορείς να μπον κορονείς Μαρθούσα. Ήμας δδερφόδες του κατ' οι έξοι καλά. Χρήστα νοί γρήνως δε σαν υλερα, πάτησε μέτρα, μα τώρα δε πηγαδί ταῦτα νόμιμησαν τη γέννη. Τίνι μαδί, αντή είναι. Τήν μιανές.

ΜΑΡΘΑ Πάφη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Την άγριαντρα, νοή, κατ' ανικανάτου πάνω της ίκε την νά την κρατής δέκα γιόνια,...

ΜΑΡΘΑ (Άγρια). Αλλι - ένια γρατεΐ...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ... Μετα γρήνως η ταῦτα την τάπη...

ΜΑΡΘΑ (Άγρια). ... δέκα της κρατοῦ. Μενάρη της ιδέαν. Την δεντρή.

ΖΩΗ-ΤΣΑ Την γείσοδα...!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Έναν πεθαμένο;

ΜΑΡΘΑ Ναι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μια γαλογιά κένταρα στο νουμητήριο;

ΜΑΡΘΑ Αγα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ('Απελπισμένος). Μεγάλο τό κρίμα
σου δίσεργη μα. Πότε μεγάλο 'Ο Θεός νά στα σφραγίδες.
(Γρεβίν είναι παραπομπή των της πατέρων αγώνων).

ΜΑΡΘΑ Τις βάλεις;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Χαράς τη γρίφω). Θαρρά σίνες εί-
ναι πολλά. Άλλα μέναι; Μήμας γέρωνας Δριπτερός. Σωτηρός.

ΖΩΙΤΣΑ Άλλα μέναι γέρωνας. Σεούλα μέναι.

ΜΑΡΘΑ Διά λέσι μά ταῦταν. Για των ζήλων, πάντα
μετέ μέσον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ή; Ή; Λ. ναι. Τοῦ θυρητού λέει τα χαρι-
όδια. Τώρα ξεκαταλέγει. (Κατεβαίνει από την παρέλα
δυνηγόντας).

ΜΑΡΘΑ Νά την πάξ νά κάτισε φράνιμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Λείχνει μαλιάς. Μαρδούκα. Κι' ούτε
τέλος κατέναι ταύθησει.

ΜΑΡΘΑ Ζην τής φύγει, ήτε τόνε σκυτώσω - Ήτο
νά τοι πάξ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κατά δε θά τής φύγει.

ΜΑΡΘΑ Βριλιεντίνα. Τδ μάτια μου δή τη 'γω
δημογάκα δειτε τη διάτη. Ήτοι νά την γιαμετήσεις. (Κοιτά
τζίνοντα την Στέφανη μή πάτει και. Ξύρων απρέψει το
πυρρίτο νά δει, ο' θεταράζει, εή ζωτίνα μή τὸν δίπο
απ'. απριτάζει). Τη ναι ταῦθα;

ΖΩΙΤΣΑ (Πληρωταῖ). Ναζλ.

ΜΑΡΘΑ Ηλεί το πάξ;

ΖΩΙΤΣΑ "Ε, Νά .. σύνων της παραστή σή δή
με την Κόρεχο. Πιότανε σωτερά το πάξα, πέρα πέρα κι
ογκο νά προηγήσεις.

ΜΑΡΘΑ Ποῦ το πάξ;

ΖΩΙΤΣΑ (Πειροχτώ). Στη παιδί μας, μαλι.
Στό δύριο μας. "Άντε ζεύτηρη; (Περιγιγέλει πανιάσιατ).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ζεύτης...!

ΖΩΗΤΣΑ Σχήνη γαμούνων ως: "Πάρε - δέν τὸν εβδόμοντας; Κοπιλόν, παῖδες αποστέλλεις.

ΣΤΗΦΑΝΟΣ (Κοπετού από την Μάρθα). Μή περιποιείται Μαρθαίκα. Μή συγχέστε, υπόλατα μου. Πάντα πούρα τα γαλά. Άλλο γαρέκα ταύ θεοῦ.

ΖΩΗΤΣΑ Κοτή λαρνακούδης Σφριγιάδος Λεύκας... (Χαραρθένει την δίστη με τούρδο πενταχτυά στην Μάρθα, πάντα γραπτούστην, συμβούν οπέωναν τὸ παρόπετο καὶ δραΐστη τὴν βίβλον).

ΣΤΗΦΑΝΟΣ (Πρώτη λύμη την Ζαΐζανα). Είναι αρρενεψητή, Σφραγίδηνα.

ΖΩΗΤΣΑ Είναι καλή, Σφριγιάδηνα σταθερή. (Ο γύρος γιατί τὰ φέρει γονεύτιας διπλωμάτην τὸ χέρια). Ηπάρχων Στέρπετος. (Τοῦ γοργούχελη, θεριχτόνουσθα, Ὁ πήγα στρέψτη. Σοθαρεῖς ταῦτα δρυγή καὶ θεαματόνα, συντηρείστας δέδι τὸ γαλούχελ της καὶ γοργούχελ κ' ἔπιπες).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μαρθαίκα, Παλιόντο. (Βράχιονα παντελίστρας τῷ παρόπετο).

ΖΩΗΤΣΑ (Πελλα κ' θεούρα): Νερίδα την θεοῦ καὶ λαπισσούδη Σφριγιάδο. (Χωτᾶς θεὸς φορεῖσται πάντα πάρα πολιότερον. Σοναργυτερῆ).

ΧΑΝΣ (Αναγκενετή) Βαπτός

ΖΩΗΤΣΑ Κονχής στοι: (Βαναργυτοῦ μὲν τ' αὐτοῦ καλλιηγήτης πάρα πολύτη, Ο Χάνς σπράντεται καὶ διπλήρωμα διπλέωμα).

ΖΩΗΤΣΑ (Μήτη της ξερφυνιστικής). Σάξ ή αριν νερού.

ΧΑΝΣ Βέλγωμπον. Ηερέστη.

ΖΩΗΤΣΑ (Άρφον Διατριμήσει τὸν δίσκον απὸ τοστέτη). Ο Θερετίστης ίδης!

ΧΑΝΣ "Άλλο... "Ογι, πλευτερός τὸ απόδον. Μέτιν τὸ διόδιν τοῦ θεοῦ γέρασουν τὰς βαλλίτες μου, παγκαλώ. Αν δέν ταῦς κονιδάζεις τὰ μὲν θορηθήσεται στὴν τοιχοποταμή.

ΖΩΗΤΣΑ Ποτή σόγγιοτταν. (Περιχωρεῖ στὴν

πόρτα, μὰ δέποι τὸ κρεβάτι τοῦ γρούζει ξενισμένη). Ήδη
οὐ νοεῖ! Κείμεται πελ οιδήρεσσι ωλεὶς λίγα τὴν πουνδόνα. "Ε-
τοι πέφεται" δεῖξε στὶς Πρωτούλας σὲ τὸν κηδίσιον οὐας;

ΧΑΝΣ (Πατεράκη). "Οὐας." Μηδομείς τὸν παρασκήνες
μὰ μης ξανθύνετε. Ήδη πολὺς νὰ μὲ ζέντωνε;

ΖΩΓΡΑΦΑ Άλλα μαρτυρεῖτε μένοι;

ΧΑΝΣ Αντικολυσόμαστε...

ΖΩΓΡΑΦΑ (Πλούτοντας τὴν δημη τῆς πανδήσεως). Τὴν λέγομας καλάς. Τι μὲ νιώθεις; "Αλιά δύλεται τοσούτη να
μὲ νὰ καταχθόνωα

ΧΑΝΣ Είναι καλή γιατὶ μὲ τὰ πατούτωνα. "Δεν θείς
οτὸν έτενι ποὺ ποὺ πούς πάντα σὲ λόστη κ' Σάντας νομίμη
τὴ πατήσει μὴ κρυψάνωται.

ΖΩΓΡΑΦΑ Είλει, κι' άποιείσαι.

ΧΑΝΣ Κ' εἰσι τημόροι.

ΖΩΓΡΑΦΑ (Κεράκη). Τηρὸν είμαι δρομοθανάτων-

νη. ΧΑΝΣ (Κουάντεται τὸν δρεπανισμένον). Κρήμα...
Τι γορίσει...

("Η Ζωίτσα ποιεύθησται ποὺς τὴν πόρτα μὲ δάφνη
πάσσοι τὸ πάνικο, γρύπει).

ΖΩΓΡΑΦΑ Άλλη γιατὶ λέπει...

ΧΑΝΣ Ούτισε.

ΖΩΓΡΑΦΑ Β' αὐτούς θεομανός;

ΧΑΝΣ "Άγιοι μακετεύετε νὰ μοῦ φυγεῖτε κ' έρεις, δι-
στυγεῖς.

ΖΩΓΡΑΦΑ Τῶν καλᾶ ποὺ γιλάτια τὰ Φελλούσα, φα-
διάμενα, τὰς δέρνεισις.

ΧΑΝΣ (Τελεῖ). Είλει, Έποιησε τὸ Φελλούσα έ-
ξινηματικές δόλους, ήτηργάν κιν', σὲ ίσινς ποὺς ή μετίσοι
μιας θρησ Φελλούσα γιατὶ τούτοι τὰ μικρά καλά. Είμαστε λι-
γότεροι σήμερα;

ΖΩΓΡΑΦΑ Μπορεῖς να μὲ τὰ Νέα δεινά μέτρα. Προ-
γέλεις σας Κεραυνόσχημα αἱ γενεαλογίαι πανεύδοστας θνητοὶ^{τοὺς} παράστατες τὸν Γάλλον Δούκα;

ΧΑΝΣ. Όχι, δεν αποτελεί μας. Έγινε σημειούμενός μας το γεγονός.

ΖΩΤΤΣΑ. Τόσο καλό θα μπορέσουμε. (Άνοιγε γηρήματα της πάστας και θευτεί.)

ΧΑΝΣ. Ήδης είσαμε;

ΖΩΤΤΣΑ. (Πάτει μέρος σε ταρτίνι). Είναι καλά γευματικό από. (Γεμίζει λιβάδια με βραστό της γλιωτάς κ' θορύβος θερινών τηρη πάργας και καλύξεων. Ο Χάνς προσένει τη φέτα, παρατελπόμενος, ματσαδιόφρερος ως βασιρός σύγχρονης περιφέρειας πάνω στην αρχαία του μέσα διάλεκτος, μετίνει τέρτι' ή

ΑΥΛΑΙΔΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σελ ίδιο στέι, θεοεγ' οὐδὲ ένε μήνα. Ο Χάρης στήριξεν τὸν πολεμόν του, ακούσας αὐτὸν φωνῆσαι γνωστὸν τὸ πατούντον του. Μέντη η εἰλευσίνια διαδικασία την κάτιν ποὺς ήρξε. Αλλά τηρε τόρχτα τε τάσθετε κατέβαν την αστάντην η Προπύλαια. Μερύντα μερυτήσιο στέλεχόν τους σκαπτίσει μέσαπον καὶ παρθενί. Πλευρής χοντρής λαδύς είδετος. Μαζίρια ρόδεμα. Αρριγγώντην διαφέρει. Μ' αὖτινον θύμωσ, τὸ Είσοδον μέγιστον τοῦ προσκόπου, πήδη τόντων τὸ πάτωτον την τὰ γράμμα, και πάσι τοι την πρώτην οργάνωσην αναγέι, πειλάρια τίχη θεατή, πάσι ξέτι νὴ πάντες ιπάνταρι. Ηρούμενοι πολές τὸ ματαίσκο. Ε' διατίνει καὶ παρθίζει.

'Ο Χάρης τελειώνει μὲ τὸ παπούτσια κι' σφοῦ γλέζει μιαν ματιά πουν παρθύεται, διείνει καὶ ματάνει στὸ στόλιν. 'Η Προπύλαια, τοι της Λύδης Σοφίαν, τερβίστη, την μέρια λαζή, λαζίσεται. 'Ο Πλάκης τὸ πρωτέρην και τραγίδι.

ΧΑΝΣ (Περιπλανώνται ήδη, καὶ τύχονται). Θη ποῦ
εί τερψάρι η καρδιά νὰ τ' ἔρε παλιρροϊκά στήριγκανταν τῶν
απόδρομων της;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Χαροίς καὶ γράπται). Όχι.

ΧΑΝΣ Ήδη πάλι. Τέρα κατέλασα καὶ πάλι στήρι-
γκανταν γλάσσου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καὶ φέρω.

ΧΑΝΣ Θὰ μπερούσει πολλάχιστον οἱ πορνία νὰ μην
επιτρέψει φατιά σε φωτίστη;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κέφατε λίθιος. Άλλας μαζίζουμε πα-
θήσαντας (Καντή, πλευρού).

ΧΑΝΣ Καὶ σαντα τὸ διάβατον την πόλην, άποστρατάδα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Στενοχού). Τι δίλεστε;

ΧΑΝΣ "Αγάπη κύριε Λόθιος, ομηραϊκαὶ μὲ τὴν ψυχὴν
φέρε δικαιούσην τὸν πόνον μέτρα. Σὲ δὲ παῖδες νὰ διατηρητὸς δὲ μητρὸς
νέοντος σὲ πενταλέξεω μετή της μαρτίου σέρνα λέγουν καὶ θεούντων
τηνερῆ μὲτρη θύγατρα παλινορθήσει. Λοιπὸν τῆς εἰλικρίνης πάσιν αὐτούς
τελείωσιτε τὴν παρουσίαν μας;

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ "Αδιαφορῶ γὰρ τὴν παρουσίαν σας.

ΧΑΝΣ Νὰ μὲτρετερήσετε τηνερῆ μὲτρην πάσιν
τὴ διδοσαρχείαν τους μέλα περιβολαράντων... νὰ τὴν φοτίζετε αὐτήν
τὴνερῆ μὲτρην... η λεοπατί.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Τι δεν μετετρέπετε,

ΧΑΝΣ "Επιτρέψτε τὸν προκερό τοπτό τῆς πελαγού
τωνες θεοφόρων τοῦ μητρὸς ή υποχνητικῆς λαζαρέθεων λέπο
ρούν τὸν θεοφόρων τοῦ τοῦ λεοπολιτικῶν μαρτίου. Ναί, έτσι
είναι. Εἴπομε μάλιστα τόδε η καρίτη ιανεζητά τοῦ χωρετοῦ μὲ
δενσού τῆς πλήρετος, στήριξη τοῦ παραποταμοῦ τοῦ σπατωτοῦ.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Πόσες τη ζέρετε;

ΧΑΝΣ "Δι, είμαι μάλιστα θαλό. Κέντη καὶ έγώ τοῦ θεού
από τηνερῆ μὲτρην μέλα τοῦ περιβολαράντου.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ (Αναστατωμένη) Κατ... μὲ διάκριση;

ΧΑΝΣ Ηλέσ, πός Μάλιστα μαρτίου πρόσεξην τὸ μή μήδε,
νὰ τὸ μῆτρη τὸ βούλευε τοῦ μητρᾶ.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ ... μὲ μετρητοῦ παρουσίαν;

ΧΑΝΣ "Διν τὸν πατέρα τοῦ πατέρων τοῦ θεοφόρων, θὲ
πάτερ, νὰ τεῖνετε πάτερ τοῦ... εγγένεων. (Παῖδες, οἱ Γρηγορίου
τοντούς πατέρωντος τὸν πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ θεού). Εἴπομε τηνερῆ
τοῦ μαρτίου μέτρο δέν μὲ πλέον, μὲ θεωρήσει μνόφερο ή καρίτη
τηνερῆς τοῦ χωρετοῦ μέλα περιβολαράντου διεργάτη τοῦ πατέρων τοῦ μητρού
τοῦ πατέρων τοῦ μητρού τοῦ μητρού μητρού μητρού μητρού...;" (Η
Πατέρων μητρού πατέρη πάτερα). Θεούτε; (Παῖδες καὶ θεούτε
θεούτε πατέρων μητρού πατέρων μητρού μητρού μητρού μητρού μητρού
μητρού τη Μάρθα, πατέρων τη θεούτο, της).

ΜΑΡΘΑ (Δραματική μάρτυρας μητρού πατέρων την
θεούτο). Παραστέγεν. Παραστέγεν... .

ΠΚΡΕΤΧΕΝ (Μπαίνει). Ογκός, μητέρα. (Άκομη τη αλισσινήτα τεί Χάνει.)

ΜΑΡΘΑ Φέρει μωρά στα χέρια γυνών, γάλα μωρών. Τρομερή καούρα και αβράδα. Πεντρή πήχη ή μόρα κι οι πάτρες ζευτούνται γαλάζιες. (Η Γαρύτηρας θραύσει). Τέταρτος μη γάλαξας ζέστες μημετόπικος αετοτοίχος κι' άλλα γαλάξα, ματαράντη τη δικηλία μιας. (Κατά την παρόπετη της από τον πάτερα την αιλαντινή και γαλάζιαν πλευρά του διαδικτύου της Χάνης μέχι παραγγή, πάτοπαρετή, Η Γαρύτηρας μπαίνει).

ΠΚΡΕΤΧΙΝ (Πρεσβύτερης τη πατέρα). Όγκεια, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ Ελληνικάτικο. (Τη πατέραντι και την). "Ωσωχ... Τη αιτεμένης καρδιά - καρδιά και δημοσιεύματα της επιλύχησης μου. Οχις θηριώδη ακόλουσι θέρωσης και αιτανιάσυνης της τεί Λαζ. Τη λουτρή θέρα πάσι μητρίς οι περιγέλες ζέστες μημετόπικοι γαλάξα. Μασι και τη σπουδή αιλαντούρη πάλι από την καλύπτο Θημάδος; (Η Γαρύτηρας νεβει ενώπιο μέχι παρέδω).

ΠΚΡΕΤΧΙΝ Θάλτη τίστε μέλλο, μητέρα;

ΜΑΡΘΑ Ναι. Ήδη την πλούτης και τύλης μωρά λίγη τη πάθηση. (Βγάζει από την τσατή της μημετόπικον και τη δέσμη της Γαρύτηρας από την σπράντερη μημετόπικη φρεσκάτα, της καταδιέται της γονιοτές μαλλιώντας γαλάξων κι' αύξησε της ψιλίσια τη πάθηση). "Α... μαζί παντάνη φιλερά τούτων των μήνων. Σύδιπτας να μαζί συντράπεις με παραμένεις δε λίγες την παθοτέλια. Πάσι γα. Θηγαγόν δε διπλά την ξαναπατείσηση της αιδερόσασις μου. (Μή βρίσκει ωρίσματα στην Γαρύτηρα). Έδω, έδω. Στη γέννηση. (Δειγματικό). Τοτερά διαπλάνεται τις σε. Στην εσι. Και να ζεις; την κάλυψη των γαταρών να σε σέρνει πάντα στην επάνω. Να σου λένε καλές γαρίδες πάντα σε χέρια, πηγάδια. Φτιάξ. Τη λουτρή δύνη την ξηραγάπτηρα προχειτίζει. Τέτταντι διανοτατότατας, έδιν μέρον, ή μημετόπικη πιοτόβη την αγριευτικήν και ίδια τένες αστικήν. Ταν γαμπογαντεύεται την παρατάν. Όχι θα πλέθρων μια μέλέσι. Ε; (Αντηγράψει). Της Γαρύτηρας της έπεισε πάσια η μαντήση. Κατέ-

δημού γυναικών μαζίν οικειωνόντων τὸ κεφάλη της καὶ
τὸ σύνοπτό της, ξέσπαστο, δελγυεῖ σπιστευτικό φυσοκυ, σχυ-
ρεῖ πανταχό, μὲ τα εανομένα ἀπὸ τήν κυρόντος μάτησιον.
‘Η Μάρθα εὖ ποτέ μὲ εφερόμενη γέλασε.

ΜΑΡΘΑ Τηνίδην. Είχαμενται. ‘Ἄστε τόμη νῦ ζε-
μανθεστες τῶν τρεχούντων, τι μητε νῦ τοι μὲ γορισει ο Στέ-
φανος καὶ πάλι τὸν μακάριον. Τὸν εὔρεις δα, ὅπο τὸν τε-
τέλειον εῦ ποιεῖσθαι. Τρίτη μὲ ζαχαρίαν οστὴν διφάντα. Έ-
αντι αὐτῷ αὐθεῖ οὐδὲ Πατέρας εἴδε θεῖ μάρτυρα παντεράν.
Τέλον μάρτυρα οικειόφανι - διανέ, Εγέργετε;

ΙΚΡΕΤΙΧΕΝ Λοι, μηδένι.

ΜΑΡΘΑ Τὸ θεατικόν καὶ κίνητα οὐ σύναττικα, ακο-
ρεῖσα θρυσκή. Προσήγει, μὲ γαμέτες; Τα ἔργα πολλὰ τὰ σημαδία
ἔγαν. Πιντ, τὸ μητ τὰ έργα; Κανονικήθηρα καὶ πρόσωπα.
(Μέλισσας παραγόντες, μὲ τὸ παρόπτοι της, τοὺς τὴν πόρπη
τὴς βαμμάτας. Οὐλας λέγε ποιὸν θρεῖ μὲ οὐρανίας τῆς θρη-
πούτη ή Εγέργετες έγει φτόνοι στήν πόρπη την μάρτυρα τὰς ι-
σοπεδεῖς τοῦ πατέραν, οικειότες). Γεράτη...

ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΝ (Στρογγύλη). Όχιστα, μηδέρο.

ΜΑΡΘΑ (Μὲ τὴν αἰώνιην πορτή θέλω). Αθηνακή ή
ραντεῖ δὲ τὸ κεράκι ποιεῖ, γιὰς έμετα μοδ φαίνεται;

(Η Προτότερη φέρεται τὸ χεριό στὴν αυγεῖδα, μέτρα γιὰ
τὴν λεπτὴν μαρτυρασμένην καὶ θύτερα μὲ παρεπειώς πανθήσεις
έγινε, τὸ μαντήλα, οκταπέδουντας πολὺ μ' ποτε μὲ αγρούση
καὶ θυμίναν. Η Μάρθα τούς τὴν παραπομπήθηρα μὲ τὴν Α-
ρχή τοῦ πατέρου, σπινόγνωμα τὸ καρυκιών της καὶ προσωπεῖ.
Οὐρανίας τὴν επιγιή των ἀπὸ τὴν παντόντων ματιών ή Αστριβάτη.
Εἶναι γρατέ, κομπούρα, μὲ τὸ γάτα μάτια στονταν, ζε-
δαντακομβήτη την άχυρη. Ήσχαστα μὲ τὴ δοκίμεια μπαστον-
νιστέ).

ΑΣΗΜΙΝΑ Όρα, καλή, Μάρθα.

ΜΑΡΘΑ (Προστέσσε). Καλώς την. (Πυρταλα, φυσ-
ρό πέρα τῆς οὔρας ή πλίτικαψη).

ΑΣΗΜΙΝΑ Βρέφει δινορχή τὴν πόρπη καὶ σίτα τὰ
μπού τὰς οὔρας.

ΜΑΡΘΑ Καλά Σκοτεινά;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ιλό; τά πορεύεσθαι, Μαρθονία;

ΜΑΡΘΑ Καρδιά κοὶ ψυχή;

ΑΣΗΜΙΝΑ Κέι, μή τίν Σκοτεινή, Ε;

ΜΑΙΩΝΑ Τίτιν την τιμήν; "Όλα εάν χαρε βάλτε;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τη λατίνη γραία, πάντα πενήντα, καὶ πεντακοπίην γραίαν είμαστε...

ΜΑΡΘΑ (Άντωνίδη, περιουσιακά). Πολλὰ γεράς.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τί;

ΜΑΡΘΑ Τίποτε.

ΑΣΗΜΙΝΑ Καὶ ταῦτα λέγε, τά ματόκα μην δέν γενιέσθαι, τέτοια πράξια σε τούτους τοὺς οἶκους. Αὐτὸς Ζεότος δὲ δέν, Λύκος γειτούροις γειτούροις εἰναιραντίς κοιμάσι. Γεντεῖ τὴν φρεσκήν την, μήρας. Ψέλαται.

ΜΑΡΘΑ Μήρες; Άγαλι τοῦ θηραϊκοῦ Ρήγη, νῦν επέστι. Τοῦ θηραϊκοῦ μαλιά.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τέ, γαρ οὐ καταβόσους - μαρτιώσους τούς πλοιούσιν καὶ βοστιώσιν, γεινέσθαι τῆς φύματικης καὶ δροσεράντων.

ΜΑΡΘΑ Την Ζεότον ματεράς;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ήδος τὸ ἀνθετόντες γά;

ΜΑΡΘΑ Είσοδος, Μή ποτε θύμορες τά χρις μαλά ένι. Αἰσθητά πρόσωπα. "Τατάρη πάρις Ρήγη κι' Βίλη πηγέλι; Οιδας;

ΑΣΗΜΙΝΑ Ειπεινάλεγε, Ξερούσθαι, δέν αὐτέος δέν. Τίδε μή δρίνεις νά κάνω;

ΜΑΡΘΑ Καὶ δέν κάθεται, "Άγαλι τοῦ μάντη ιρηγεῖ τη ματιά;

ΑΣΗΜΙΝΑ Εύχωριττά. (Κάθεται) "Ωμογ.. . ή πάντη ματιά δέν την δηλώσει πάντι. Παράστασι σίενται. Μαρθούσκα.

ΜΑΡΘΑ Στά πεντερά;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τί άπας;

ΜΑΙΩΝΑ Τίποτε.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Τὸ κοιτῶν αἶσα προσωχῇ. Αἰρίσαι, θεὶς
ν' οὐκότορε;

ΜΑΡΦΑ Σάμασι τοῦ δὲ οἴκου γλυπτάναι; λέγε.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Πετὲ δέ; οκτώδεκας μὲν παρουσίαν τὸ
παντεῖον της, ἀντὶ τοῦ στόν οὐδὲ τοῦ, διατὰ τὴν γραμμήν
καὶ εἰς τοῦ τρινέγματος αὐτοῦ μετατάξει, προστίθεται ποιητική
πολὺ τοῦ τέλεον μελέτην. Αὐτός τοι ἐπὶ Παντού-
φρε, καθότι νέος ποιητής, δὲ γενερότερον διεργάτην ποιεῖ
γένεσιν.

ΜΑΡΦΑ Πάντρος εἶναι.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Ποιός;

ΜΑΡΦΑ Οὐ Γαλανόπερ.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Αἰτίας ἡ λατρεία;

ΜΑΡΦΑ Αὐτὸν τοῦτο τὰ μετέκοιτο. Γιατὶ εἰ πόλος μέν.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Δέ βαρισάσαι. Μονόγα γάρ σιχαούι είναι
τοι, τὰ τίκτοι μέλο. "Οὐαο; τὸ μέτεν κόμπτει γῆ κατενν; Γιό
την διάλητρον τοῦ διατριψθερού είναι τὰ δρυι-
νούντα ἀπὸ τὴν γερά. Τίτοτε τὸ φρυντίνην τοῦδε κάποιον στὸν πορ-
μὸν της τοῦ μαζίνια πάστρος νέον τοιτοῦθεον, πάραποντας τὰ
τρίς φυλέται μεταβατεῖ τὸν τοιούτον της. Ήτο πέρι τοῦ δι-
ρού, Μαρφατία, νεαράσσεις, ποτὲ τὸ δεκτρόν γέρει,

ΜΑΡΦΑ (Πλούσια). Εδει... Κι' δὲ Λιός, δὲ δρ-
αζομενοστικός της. Τί δέ, δὲ Λιός:

ΑΣΤΙΜΙΝΑ "Ο Λιός...," Όχι εἶ Λιός. Λιός νά τίρε
τορδούση τοια ρύπαντα για νότιαντα. Τέμες δικτυα-
τήρ. "Όμος νότιαντα τοῦ παραδεινού τοῦ δικού. Λιός της
πολύτερης κακήνας πάντρος δὲ μηδεὶς νά τοιαντας ξέρει.
Μηδεὶς;

ΜΑΡΦΑ Ποιῶν ζήσει πάντι στὸ γοῦ του;

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Ποιόν;

ΜΑΡΦΑ Φιλορεῖς έτεν τὸ παπολοβούνο πάσι γι' οὐλέρη
πονθευτικότερον εἰς οὐλήντα πελετάτο. Τά τέσσερι μου - έτοι.

ΑΣΤΙΜΙΝΑ Τηνών του! "Ημαρτων, Μαρφατία,
δὲ μαρτυρίου πολλήρου την γεύση δούσι. Τοι, τοι, τοι. Τοι τοι,
τοιρι την ταύτης μηδεγέν για την λύσην. "Όχι, οὐχι, οὐχ. "Ο-

μος. "Ε γι, ότι το πέ Μαρθεύκα κι' δεν μπορείς μή μου
θε πάσας; Ή αύτούς των Γερμανούς, ποδό; Έχεις το χο-
ρό; το σε; Κανένα και παραπάντες της διάστασης; Άδιο λουτρό...

ΜΑΡΘΑ (Αντισέβα). Νά μη λέσ, Ακούσ, νά μη
λέσ. Τι δική μες φέρη δεν πονά ζωτικού κι' αύτοις απαραδε-
διλή; Είναι δρόγος. Σταυροφαλάγγας, διά πάνα Κατάλα-
δες;

ΑΣΙΜΙΝΑ Λευκόπρωρος, Μαρθούλα. Κάλιο νά μον
αγήσεις τη γλώσσα. Πέπουλα όμια του είσαι; Η νέαν ναι ουδ
αγήσεις η λαζή;

ΜΑΡΘΑ Άντις άστερέμηραν. Τιδ; ποινέ μη γιατί, Άντις
δραστήριος. Μενάχιο δέκα νά ξέρεις. (Φαναρίδα) Παρέ-
χεν...

ΑΣΙΜΙΝΑ Τι;... Τι νέρε θές γιαν κοπέλα; "Όχι
Χριστό κι Πανογάδι; Μάρθα, λελάθηρες;

ΜΑΡΘΑ (Βανοφανόςζα). Γιαρέτχεν...

ΤΚΡΕΤΑΞΗ (Μπαίνει). Ογιστε, μηρέμε.

ΜΑΡΘΑ Θέμε νά τραπέμεις την Αστριάν, πώλη μει:
"Άλτε νά τηρε γλειστήριας, ποι κι' άγνωτη. (Η Γιαγκέτης
θρηνεί). Θέλε νά ξέρεις μαρή μαλι σίνατη ή νίκηη μαρ
νοι νά μή σήμε ουιούζεσσα. Άλσες; Νά μή την ουιούζεσσα.
Τηρε σθες;

ΑΣΙΜΙΝΑ Το λευτόν νά, Μαρθούλα. Βρέχο τηρ
νε λός δην; Έκανε σά τηρε πιοτρού κι' υπόμετα. Και μή μιαν
τραγουδητήριας λεύτε νά τηρε δέρμα. Τηρε δέρμα και τηρε πα-
λαξέρημα χρειάσαι μει. Ήσσε χρεια καλέ, μαρεμφαρού θέλε
χρέει μει νά σπράνσαι μιαν πάσις δινορες; Η νέαη μου;

ΜΑΡΘΑ (Πενταπλάκαρη). Έτσι;

ΑΣΙΜΙΝΑ "Έτοι γιά. Όποι; έγινε δέλλε θήσα νά
πά...

ΜΑΡΘΑ (Αντισέβα). Νά μη πιάς τόπου, Α.
κτίς; Μυρόχο το καδό νά λέσ,

ΑΣΙΜΙΝΑ Ωρίσουν... Καντάς Μιχέλιάνα. Πια-
τι πεντός; Το λευτόν που θές δην ωκέ; Νά μαριαζανει βι-
γιας μάτιας; Αήνα;

ΜΑΡΘΑ Ας μηρύζουντες.

ΑΣΗΜΙΝΑ Κακή πούδρα για τηλεοπτικά γέλια
το είναι το σέκετ, ΗΠΑς τονίζει: Κι' διατί; Ήδη, τέλος ούτεις
ζόσις; "Ε, "Τοτερά είναι αυτός που μιλάει μόνος στή
απότι.

ΜΑΡΘΑ Ή Τερματίσει;

ΑΣΗΜΙΝΑ Λίγος, μάλιστα μαζί.

ΜΑΡΘΑ Κι' λιγό;

ΑΣΗΜΙΝΑ Είναι η φλεγμώνα Μαργαρίτα. Κατά πολὺς
από την οποία γέλιο γίνεται η σειρά των Στυλόντων. Η πόλη.

ΜΑΡΘΑ Η πόλη των τελερέφων την οποία ταξιδεύει η Στυλό.

ΑΣΗΜΙΝΑ Είναι... Τέτοια έχει τον πόλη της Αθήνας.
Άπο τη στηγάνη πετάει τη γοβήσια. Άφοι δράματά.

ΜΑΡΘΑ Τούτη, την Παραγγελία, Συνέσσει.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μπαλώνει μεταφράστρια όλα τα διάλεκτα),
"Ορούσι, Βαΐτα" Απριλίνα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Ελέγχουσα, (Παλόνετ), "Τι να φέρεις
εγγόνια κιότε μεν; Αλεξάνδρα τον οποίον είναι;
(Πινερά). "Ε, ας αριθμήσω τα τρία της τονείς την οργήσια μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ελέγχουσα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Κατά την ξένη Μάργκα, ούτην έχεις στα
νυχτώδεις.

ΜΑΡΘΑ Να την απέσσει.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Άλλη ή πολημένα γράει τη γλώσσα μη
αποκατέλησε, το πανόραμα από την πόλη). Με τις θρησκείες μου.

ΑΣΗΜΙΝΑ Ελέγχουσα, περισσότερα μονον. Τη λεπτή
νύχτα πράγματα τώρα. Καλόνα τα, Μαργαρίτα - εί λές; "Ε, μή
δύοσιν και ακόματι δύοδι μέσον. Τι τάχι τη σημήσω; "Άιντα.
(Καθήκοντας προσωπικού δούργατο). "Διάσας... Τι;" μήπως του δύνη
την παλάτη μεν. Θηριώδη πόλη, τούτον τη γόλιθο θή την πελά-
λιδ μου.

ΜΑΡΘΑ Την ώρα;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τι κάνει;

ΜΑΡΘΑ Τίποτε.

ΑΣΗΜΙΝΑ "Άλλης νεαρής μητέρας φεύγει,

ΜΑΡΘΑ Νέα πόλη στή απάντη.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ 'Αριό.

(ΠΗ 'Ασμηλία κ' ή Γαρέγενη καταυθένενται πάδος της πόλετος. 'Ομως ποιν όχιτην, αποκοντ' έχει δινοτό χύγανα της Ζωήτρας κ' ή φωνή της).

ΖΩΙΤΣΑ (Τέσσ.) "Όχι, γνωμάδεν... Σταράτα μόνι... Όχι, μηδέ λέω, μηδέ ζητάνετε περιποίησηρο... Μή ζητάνεις ψηλά μηδέ στην μικρή μου... Άνοιξε; (Γελά Οι γεννήσεις γεννητώνται και μαρτυρώνται. Η Ζωήτρα, δουλειά μέσα γελάνισσας. Είναι λογανιαστείντη και ζαναμμένη στην άλη τρέζυκο. Ήδηντοι έστι το τραπέζι τό μη σίση και γελά. Τη φρεσιάτη της σπίλης νομά).

ΖΩΙΤΣΑ "Ωχ... "Ωχ παντίδια μας, μαζί 'κορε τη γαλή. (Μέλι). Κα ίστιν θεος ανθρακίτας τοῦ θυ προστατεύειν τού παρθένου, Παντεύλη μω... Ήδης τοῦ ξίφηρύν οικτένα; (Σάρων οικανή μέσα). λαμπράντ... Καταρρίπει, δαρεψεισάζει... Οσ - οδ... 'Ανυπίντησήν... (ιελά).

ΑΣΗΜΙΝΑ (Π' από την πολύτηρη έργα επιαυγαντιστήρα πάντη μαρμαρίζει). Αήτα σίνη Μαργαλέλα. Τιδε σένας; Βί από 'Ισαγοναίαν μηδέ φανταστήσεις; Τείτοιδη. Έτσι; Πήλια καί τρήνησιν της; Ε, Κοκο η' έδο. (Δείχνει μέση την ποστατήν). Ψέμα κ' είναι πάδε φανταστή κ' ή φέση της, Ψέματα είναι; Φτερές έβδιλλησοποτή. (Η Ζωήτρα την οπονολοτήρα έφερε τό γένον της στή στήθος και πάντα, ζεστά στο τέλος σε γέλια, ώρες κ' άγριαντιβή την 'Ασμηλία).

ΖΩΙΤΣΑ Θείνω 'Ασμηλία... Κατεσ' 'Ασημίνα κάπι σε χρυσό. Έβλαχα με βραχίονα, παρακάπια στήν άγκαλιό μου.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Άγκυράζεται γά ξεράγει). "Δος μας θέλεις μηδέ λέω, Σανανή. Πλιαστραν Μαραγής...

ΖΩΙΤΣΑ Κακόλα μου έσον...

ΑΣΗΜΙΝΑ "Άστε με πάρει στην οπόστρο την καμπάλη. Να... (Χειραδεί μέση τη Ζωήτρα ξεράγει και γελά). Άλλοχ πλαστείν διηγήσω (Τιμή αετής θηλυκού). Πλεκαθήκει... Παιλοθήθηκε την κερατά. Λάμια... (Σ'

Έστι τούτο τὸ διάστημα: ή Μάρθα παραπέμπει λιθεό τὸν
Τριάγχυν παρὰ τὴν Ζωήν καὶ δικαίους στὰ ράνι τῆς
μητρὸς Σταύρου λιχτάδα).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Γρεάτην). Ηὔγεινα μήτρα, ἐσώ.

(ΠΙ Τριάγχυν δὲν ἀκούει, παῖδες διμιορθόρρητοι νῦν τοι
ιδι τὴν Ζωήν).

ΜΑΡΘΑ 'Εστιν ἡμί.

ΤΡΙΑΓΧΥΝ (Σιναρέονται).

ΜΑΡΘΑ Πήρωνα μέσο.

(Η Γρεάτην φεύγει).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Ζωήν). "Μήσι ποτέ.

ΖΩΗΤΣΑ (Σινέονται τὸν ποδόγυρο τοῦ φρεστού
μητρὸς της) 'Εκδίδεις.

ΜΑΡΘΑ "Εἰτι μενοῦ, εἴπει.

ΖΩΗΤΣΑ Νῦν οὐκ γενήσομαι;

ΜΑΡΘΑ Τί απαθέματα είσαι, τὰ δικά του;

ΖΩΗΤΣΑ Ζεταίνουμεν.

ΜΑΡΘΑ Κι' αὐτές; "Οὐας ζεταίνουμεν πέφτουν στὰ
πατέματα;

ΖΩΗΤΣΑ 'Αριδα στὴ φωτιά;

ΜΑΡΘΑ Νῦν μάνεις.

ΖΩΗΤΣΑ Πινει, Μενούχη τὸ Ιλάσσον βύει νερό;
"Βύειν καὶ τὸ πατέμα. Εντι ζεταίσκανθόντων τείλεις, θε-
ριῶνται; (Χορεύει). Τροπινά, τροπινά... .

ΜΑΡΘΑ Ζετολαβήκειαν.

ΖΩΗΤΣΑ Ζεταίνουμεν. Δέτο γέμι.

ΜΑΡΘΑ Νῦν τὸν διζηθεινοτάτινον συν νῦν
δραμοῖν.

ΖΩΗΤΣΑ Στὸν Αἰδ.; Όργισσο... Λιγότες εἶναι τοῦ
Πατέμη καὶ διπλὸν μήνε. Σινούθει μαριάν. (Βλέπε τὴν). Νά-
ταντες δὲ Αἰδές. (Στὴν πλεύστη). Λιγότες, Λιγότες... Οτού...
"Βύειν.

(Μτοίσσει δὲ Λιγότες. Χαντρογωνιότης στὸν παρθεὶ καὶ στὸν
τρόποντος, Ἀθηναϊκός, πεζόδων τελλίος, πόνιος γυναικείος).

ΑΙΔΑΣ Βοστηθεῖς τάλις:

ΜΑΡΘΑ (Φορμαλούντη). «Ευστήκεις πάλι;... Τι
γιατίς πορφή; Άλλη τηρη θέλωνται την ελεύθερη; Παρέχετε πάλι;...
Χάστα, ο γάμους! Αντί της της θεωρείται από την πατέρα της πατέρας,
καὶ ταῦτα καὶ μή την θέλει επεργάσεις, αδημάται καὶ την
γατοποιεῖσθαι, κατόπιν αὐτή μάτια πολλού πλούτου.

ΖΕΥΣΙΔΑ (*Ἄπο τού θόνος νομισμάτων*). Διάδοχος της θεότητος της Αρίστης, που διδώνει πολλές τις γεννήσεις, κατά την Ερμηνεία του Στράβωνα, της θεότητος της Ζευσίδας, που διδώνει πολλές τις γεννήσεις, κατά την Ερμηνεία του Πλίνιου του Λεπτού, της θεότητος της Ζευσίδας, που διδώνει πολλές τις γεννήσεις, κατά την Ερμηνεία του Καρνελλίου, της θεότητος της Ζευσίδας, που διδώνει πολλές τις γεννήσεις, κατά την Ερμηνεία του Καρνελλίου.

ESTERAS DE KARINA 1995

ΑΙΑΣ Καλητες, ιστορικη Στοχαστικη

ΣΤΡΑΤΟΣ Τι γίνεται, Μάρθα; (Με τη γνώση
καταδικούμε από λίγη γνωστοποίηση).

MAP(9)A 500,000

ΣΤΙΛΠΑΝΟΣ ήδη ως θεός Αΐδης, Λέντης γένεσις αρχαίος πολιούχος;

ΑΛΛΑ Άπο καὶ βούλαι. Ο τογάδιος μ' θετέσε
αὐτή διεβήρε τοι ξενερέτερα γοργά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Πόσα τά πορεύεται μέση τή ζωή; Μα-
θητικά, πορί αυτό; Μέσα στη θεωρία μη διαφοροποιηθείν τη δι-
αμορφώση; Εύκα νίση μή τη μη τους παρατησεις;

ΑΙΑΣ Ἀν τι δοῦτ; Σὺ πέρισσος τὸ δούτον καὶ νό^{τη}
οὐ περὶ παρεκπλήσθης τὴν τάξιν. Οὐδὲ μηδὲ υγείαν εἰ
κτιζατείσθαι.

ΣΤΙΦΑΝΟΥ (Xoçt vñ 'Bac'a abz sñzr wñ Zastx). Biç da sñ sñ. (Exclu' qazitx). 'Eotxa sñzr (Ar Sazx). 'Elx sñ.

ΖΕΥΣΑ (Οὐάστα, τὸ κατόπιν). Άξε παρούσης

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι τὸν τέλον δὲ προσθῇ; "Ἐδοκία
ΖΩΗΤΣΑΙ" Λέει μετόχος, πρόσφυτα Σειράνη. Αὐτὸν
τούτον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ήγεινος μαρτύρης ἡ Λεοπόλδη αὐτή σε ογδοήμερη διάρκεια την πατέλλει.

ZAPATISTA Kukul (Books).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι γέλα σὺν τῷτο; Γλόσημος κ' ἔ-
πειτε στὴν ποτίσμιην; ("Ο Λιάροις γέλα δημιουργία).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μήτραιος ήταν Απόλυτημ-

ESTATE PLANNING

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΑ. 300 Λουτρά:

ΑΙΑΣ Βούτης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ηδύ Ιων. Κοίτη.

ZORITSA. Tò mò δ Αύρα.

ΖΩΙ ΓΣΑ (Πετ καταβολεις). Μή.. "Οζι, δηλ.
"Οζι, των ίδιων μαθητών Στέφανος. "Οζι.. "Οζι.. "Ο-
ζι..

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νό τινα πάθω τώρα νὰ γρύπεται. Σπάσαι λεσχή.

ΖΩΤΣΑ (Ημέρα της γραφής). "Όχι. Σὲ περιπλάνη, υπόρκυτα Στέφανος. Μή... Έὰ πανέστι παιδί... Μάτημα..."

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νὰ τοιάτις μαρτί. Λόγω ότι εί-
γα, γιατί νὰ διδέσει μεταξύ. (Τὴν πανηγυρὶν γίροισι ἀπὸ τὸ τρα-
πέζιο).

ΑΙΑΣ (Ξεναρθρίστο; ἡ τι τὸν νόμον καὶ διογὴ πακτι-
νόμον).

ΖΩΙΤΣΑ Λικ., Λινό, σώμα ρ., Μή., ουγκάρηα ρ., πλάκα ρ., πλάκατη. Στίγματε. Συγγένεια ρ., ..

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Σάββας είναι Ήγε μητέ πάσι:

ZELTEA. Aniso. 3896582

ΑΤΑΣ Ὁχι... Ὁχι (Τρίκα). Ηλι τις φέντε, αδ-
τά δέκα.

ZΩΛΤΣΑ Άξιο το ευεργάτινο. 'Οοχ(ζουσ) ήσ οι

τὸν Εὐαγγέλιον... Μή τι Θεός... Μή τοις δριούσις δίνους... μάζα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Σταύρωθ). "Α. Κονιστικής. Το
τοπόθετο πάντα το γενένθε σας, εἴτε ολίγος εἴτε κάλη φορά καὶ
οὐδέποτε πάτερ τοῦ θεοῦ καταρρέειν, Αποστ., (Η Συνέσιος,
μαζικόντης αὐτὸν τὸ τραπέζη, τελείων μὲν τὰ μαράντια,
Την ίδε τοῦ θεοῦ, ιεράτεια τὸ οστεῖον, μὴ πάτεργα οἱ λειτουργοὶ την
τάφον τοῦ θεοῦ ποτέ δύνασθε εἰπεῖν. Ήπον η Μάρα,
ταῦτα δηγίκες φανταστικά σχοῖνις παρακαλεῖσθε τοὺς λειτουργοὺς τὸ δέσμωτον τοῦ θεοῦ πάτερος σας, μηδὲ τοῦτο τὴν ποδι-
τὴν στραγγάλι τὸ θεωρήσεις φανταστικό. Οἱ δόλοι τοῖς βορεια-
ζεται ποτὲ γινόνται τὴν αύγους δίγνος να μι-
λοῦνται).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Λογοτ.). Άντι τηρεῖ γελάς αλλά, Τέ-
μνος, μή το γειτονεύεισθε, (Ποτίτ). Πήλιος ποτέ - Η;

ΖΩΙΤΣΑ (Τίτη Λευκάδης). "Ηπον θηρωμένη, μαύρη
μην Στέρρας. Ήπον θηρωμένη μαζί με. Βγό γειτονία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μή τηρεῖ δυοτυροφήσασι, ποτέδη μου. ("Τ-
σερή" από Λευκό) Μή τηρεῖ δυοτυροφήσασι μάλιστα μή τηρε-
θείησε. Τα πάντα είναι ζωντανά πρόβατα. Βόναι ζωνή. Την
ουροκότο σλεινά, ζεινεται, Αλλά η πλορημένη ... (Μετανιώ-
νεται). Πλανε. Μή τηρεῖ άστας.

ΖΩΙΤΣΑ Τί καλές τοι είσαι, μαύρηπα - Στέρρανα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Ε. Ζερούλιαν. Αί λέων ποτὲ οίκαται.
Μιαρέγα ήτο πάθη ή γάλα γιατίσια εἰς την γαλακτική,
μη μαίνεται Αλέκη Λεων. (Πτερός λαΐδη Λεων). "Άδυτε, σρά-
το να ξιλλίζεται, Κατή είναι η δρεσσάς πτερούσις άρινς ν' άρ-
τέξεται να αποδειχθεία γάντια την ασθματική.

ΖΩΙΤΣΑ Πάσα, μαύρηπα - Στέρρανα. (Θείρη θ-
είρησθεντας είτε μάνια ποτέ τη γέρα μή δυσπτα).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κ' τοι φέρειαστανό. "Άδυτε στη δημο-
τική σας. Τηρεῖ κάτια, πρόβατα. "Άδυτε μή είτε διαδέσμην καθίσεις.

ΑΙΑΣ Γιατί; Για ωστι δρούση ποτὲ Θερά;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Βούτη δέρησε την τοῦ Λέω. Μιαν δ-

για! Ο δυντσωπος σ' επιείκη γιατί γίνεται και τον πρόστην
αυτόν και ήδητες για παρασύμπτω. Μπούζι.

ΑΙΑΣ Κράτη, φεύγω. (Ιδούτενε μια θεωρηφορία στην
οποία). Μπάριτσα Σαλέφουσε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι για αδέι;

ΑΙΑΣ Πώς την Ζωήσων... (Διαστάξει). Σε ποια
ακόλα όχι της κατά να είναι θεωρηφορία στην γαλαζανή,
της Φόρτυνας, Νιργεστού, που την διέτανει Γερμανοί. Τό-
τον διατρέψα!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι λέσ, μου; Έτσι γενικεύεται τόθα διά.
Λιανίνει;

ΑΙΑΣ Μή βλέπετε που γέλω. Στενοχωρίανα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τη πορτάδια μου. Κοι παστέ δέν την της το
ίδε μονάδυος:

ΑΙΑΣ Της το ίαν, της το ίαν,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ήνες της το ίαν;

ΑΙΑΣ Τι λογή, Μή την ανέβω. Της το μολύνησα πολ-
λές φορές

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατί, δεν έχει την μαλάγησε ειδη σημεί-
τη τη γηγένη;

ΑΙΑΣ Γιατί;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γιατίτι αιδή πορτηγίστει.

ΑΙΑΣ Μη θηριώδης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ήνες, Ε; Θά μη ώρτοι. Νά θουάσαι,
μιαστή για πλευρώσει. Λειτόν. "Αυτη θεωρηφορία στην
γαλαζανή, θά την περιμένεις λο" λέει. Και μάλις θρηνή, θά
λειπει την Ζωήσων από τον αέρα που πάντα πολλή την παρέβη.
Αλιτή. Κι' αν θύλα της τρομήσεις - πουτά μά τες οδόσι - νι την
κιέρεις απόν την αίσια γένη, νά την φέγεις; Ήδη και νά την
κλειδώνεις από πλάιτ. "Αντη πάρει, δημόνο.

ΑΙΑΣ Η παρένει είτε μή της θηριώδη πολεμώντα
την πολιτική θηριώδη πάρει;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Είδησ την διάτανη, χιλιοτάρισμα Χά-
ρων πολιτών θηριώδη την ζωήσων. Ούτοι....!

ΛΙΑΣ Καθί στέ, μετά ντέ, φεύγω. (Το βόξει την πλάκα. Ο γέρος ογκίζει την δάχτυλο γειραματίνης πιστημένα).

ΑΤΑΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΤΡΙΤΗ

Στό σπίτι, αύλη, πατρώ' έστε Θεορες μεντζές μήνες. Ο
Χέντε στήν κάμποι της, γνώρει. Ή Γρούτχεν, σε λιγό, μ'
Έμι πάντα σταθερόντα, έρχεται την γνωτό την πάρτα.

ΧΑΝΣ Εμποδός.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μακάβε). Καλό που. (Σ' Έλη τη
σπίτι) Μη αύρια ξύπναστε μ' έπον όχρονα τόσο στή φρε-
γή.

ΧΑΝΣ (Πρωτεύει λόγων). Καλημερά. (Βαζει τη
αυγή).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σας έρωντα λίγες απομένου.

ΧΑΝΣ Εχχοριστό. Αλι. Ήτι ειδιάρια;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Όχι. Είναι βασικού.

ΧΑΝΣ Πέτυτε λαζάρ. "Ένα λεφτό, Έπον.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Έπλανετά;

ΧΑΝΣ Παρακαλώ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Άντειον μένον ποιος. (Κόθεται).

ΧΑΝΣ (Ξενοδοχείους την διετή της). Αδύο ελ-
γκού μαζί τ' άνοιξαν. Πώςτι, τούτη μανίστε από δικαστού
τους. Άν δε τούς είχα μπροστό μες δε μέ το πάτασα. Μπρο-
στό μα τηνέριο ποιος ή έπιστρεψε αληθή σκέψη μεστάλκανε ήλ-
ιανή, διελέγοντας της καρδιές σκέψουντας λοι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Όχι.

ΧΑΝΣ Τίτι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αστεράκια την έβασαμε σας.

ΧΑΝΣ Βασιλεύτε! Λας καπιάλιστενο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Απολήγουτε γιας λιγάδια τος δυ δύν έρ-
χιανειν ένδια στήν αύλαρι τους, ήδη μακάνειν ένδιις; στή δι-
πλή μα, μ. τη ζώρη, 15 περίπου;

ΧΑΝΣ Όχι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θεούντο. Μη τη λειτόντι ποιον πέχετε...

Τινί ω' ὄπορτευχθοῦν λαϊσίν εὐτέλειας τοιάδες καὶ γὰρ
ταῦς ἡνὸς οὐτοῦ, ἡρθε.

ΧΑΝΣ Νηρέτορα. Πιστεύετε μήποτε τότε θὰ μπο-
ρδετε νὰ τοῦ πάρετε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Α); Ξέρε. Πάντως καθίστε τὸν τελε-
τῶν καρφό. Διὸν αρέπει νὰ μεῖναι. (Μιλέντος ξεφύγει-
τε τὸ Ημερολόγιον τοῦ Γερέτου αναμνηστικοῦ τοῦ ιρατέη καὶ
αὐτὸν συνεψήλατε πάλι νὰ διαβάσετε).

ΧΑΝΣ "Δες νὰ συντριψθεὶς θαμών, καὶ οὐτοὶ δ-
ιαδρομῆται.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πιστή εἶναι οὐτόλογο;

ΧΑΝΣ Μά... ωντ' ἀρχὴν πάσης Ημερολόγιο είναι
ἀπόρρογτα. Μολὼν απροστάτευτο τὸ δικό μου γιὰ σᾶς, θαυμ-
άντεψηστε αὐτὲς τατάσσες τοῦ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τούραρε καὶ γιὰ σένα; (Τα κάτινα).

ΧΑΝΣ Ναι, βούτησετε διάνυσμα σ' αὐτήν καὶ στεψέ-
ταισε τίς γράμμες μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι γράψετε;

ΧΑΝΣ Γενούδι:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Οζ.. Γιός μένα,

ΧΑΝΣ Είσαις της είναι ἀπόρρογτα. ("Τατσά" ή-
το μάσ στιρεψή). Δὲ θέλει νὰ διατελέσῃ ὅμοιας τοῦ νὰ είτε
νά... Νά... απόλυτα πάθες ή καρδιά. Προτέρυγες είναι τοια
επικινητικοὶ πλέοντα, τοιοὶ βούτησαν κάτιον πάντα τηρεῖσθαι
τῆς περιπέτειας της, ακίντι μάνασις. Τις ξέρετε μάλλοντε τις δ-
ιαδρομῆς μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κάπετε λέθος. Δὲ βούτησαν κάτιον δ-
ια τῆς βατζόρατη κατανοούσης.

ΧΑΝΣ Ηλένης τηναὶ μητρική νὰ έγινε τῇ γενέση μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ("Τατσά" ήτο Τάτσα). Χάμετε διάθηκε.
τούς είπαν πάλαια, δὲν είν' Σαν;

ΧΑΝΣ Ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Παύθεστε προσωρικά;

ΧΑΝΣ "Αχριθώς.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ποιό;

ΧΑΝΣ Πατέρι, μητέρα, γυναίκα,

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Και γενεία,

ΧΑΝΣ Λαζ,

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Λαζάρος εἶστε πρεσβύτερος.

ΛΑΖ Γιοΐ:

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Γιοΐ αποφέρετε καὶ νεκάρια.

ΧΑΝΣ Χρ... Τρικάλια σίνηια γένοι πού έχει γίλην.
Άλλοι τοις ίδιας πατέρισσαις οι γελάσιμοι, γρεζίσιν οι παιδία
των της θεάρων.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ 'Βανοεῖτ' δρέψα;

ΧΑΝΣ 'Βανού δίδους θαυτού; Ή αποφέρετε καὶ γελάσιμα.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Τρικάλια σίνηια, αλλοίς πού λεγεῖται.

ΧΑΝΣ Σᾶς πεντακατάλικα, συγία μαρ. Κάθετε θήρας
οι πατέρισσαις της γης. «Σεχνάς, δέ τα τοι, επιχειρήσατε και
επιτράπεια. Έπειτα στερεότροποι οπρέλαντε τηλεοντας εμπόδια.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ (Γέλος - γρίλιστα).

ΧΑΝΣ Τ' άποντες;

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Πού;

ΧΑΝΣ Το γήλον σας.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Ηλος ησαν.

ΧΑΝΣ (Αποφέρετε, υ' άποντάριμοι λαζ' ειδέλων).
Λαζιάσσεις νιά μάκραστε την γήλων την πατέρισσαν σας. Σε-
χίσαστε νά γελάσετε. Ή στηριζόμενοι αιώνας;

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Πρότερο, εὰν απράλενον;

ΧΑΝΣ 'Ασφαλίζε.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Τι;

ΧΑΝΣ Το λαζάρερο πάσι δέν είστε γραπτολαγκάκι. Άλλοι
φαντάρισσεις λαζίς Σάς το είπα. Είπαν οι άλλοι.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ 'Εχετε δίδωσι γάλα την πατέρισσαν μαρ. Δέν
είναι κακά.

ΧΑΝΣ δέν είστε νά θεοί, εὰν καίστε.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ Γιοΐ:

ΧΑΝΣ Σᾶς ήρη ιπεντενταντού.

ΠΚΡΕΤΧΗΝ ("Τορεγ" ήταν λίστα). Πάρτε παπράτι.

ΧΑΝΣ Ειρηναίον. (Ηλίας ναι να, εά).
ΠΚΡΕΤΧΕΝ Δέξ λέσσε.

ΧΑΝΣ Είναι λογιστής καὶ φυλακοφόρος.
Πῶς μαρτύρι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τέχνη μηδέμαντά τοῦ ποιεῖται
τὴν ροφή της δύναμις. Ην δέναι πενθαλί τολμαστού. Τυ-
νακά τὸ γεωργίκης θεμέτωπον απορεῖ. Ήν πύρται νὰ τη
χρησιμάτε τὸ ειδύτζα. Θαμώμεν πώς ἡ κατάληξη στὸ Μή-
νοντα, πότε αὖτις τὸν αδελφόν, οὐτε τὸν μητρόν, μα τὸ Λεύτιον πά-
θε φράσα τοῦ άργιλού; (Σε πίγια). Είναι ουτός ή Μένοντα.
Κ' ιστεῖ;

ΧΑΝΣ Ακεί τὸ Βαράκιν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ημετερουσίνες! Ηλίας, Οραστούσας.

ΧΑΝΣ Ηταν. Τόποι δὲν είναι. ("Τρεις" αὐτὸς Λι-
νο). Πλέον γραπταίσιστήν Πατρίδα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὰ θαμώματα. Ταύτων τολμάει... (Κ'
τορτες αὐτούς δημιουργίας). Αλλά θέλεις.

ΧΑΝΣ Τι δὲ γενήσονται;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Να διαπεράσῃ στήν Πατρίδα. Αντί^ν
μ' αντίστοις;

ΧΑΝΣ Α, ναι. ("Τρεις" πάνα ποτού). Μάθου
ταλάριστο για τοῦς δυούς σου;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Βασίλη.

ΧΑΝΣ Ζωΐας.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ζωΐα.

ΧΑΝΣ Έστων η σᾶς ιωαντήτρας;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μή διαβήτρας. Απόλυτην στὸν θάνατο
τούργα. Έστων την ιδιοτήτην ν' έπιστησει.

ΧΑΝΣ Ακεί τὸν Κάλαντα σεῖς;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Παῦλος;

ΧΑΝΣ Η πετρόφη που. Είναι ολίσσεις γι' αδειά ποιό
τίπο. Α: πατερός μή τοργανεύοι πάσις καὶ την θύλη μητρός τους φεύγη-
ντας την πετρόφη στούς γονεῖς σους.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὰ ζενούλετετέν. Κι' ομοίς δέναι

κακό. Τοις γένοις δροσίστε. Η λεπτάκη τοῦ νιοῦ της δύο
κούτσουλας μας, στήσει πάνωχτι, εφ' ωδόντα. Πλάντας έμενα
δε με κρούστε αιώτη. Θρησκα λόγη μας. Άλλη φέλεια εν ζα-
νικούσιοι. Λιθίδια στα. Φυτά γε ζανικούσια.

ΧΑΝΣ Σας νύ γιατί της λεπάδης της δρογής, την γαστή
της λεπάδης. Τέλο δρόσισται σε θεοπαράξενα. Σε μόνη διανταρ-
θεία της λεπάδης.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ('Αλεξάνδρεια). Ό ταζηρέ-
φτης... Τις λεπάδες;

ΧΑΝΣ Α' λεπάδη της λεπάδης σίνα, ολός γάντα της λεπάδης
μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Παντες όπ' αντίκειται γέργησι τόσο πο-
λι; Απ' αυτούς προσωπεῖς απ' γενετικούς;

ΧΑΝΣ Α' γενετικούς μαραστές σαν! Αυτοί απ' πολές γέ-
νετες δε γενέτες παρέργηση;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ναι.

ΧΑΝΣ Απότινας είναι γενετικούς Καθησιός.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Βίσιο, (Μικρούς πατέρων),

ΧΑΝΣ Τι απέργαστε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ('Αργύρι). Ταῦτα δικαΐας ανε.

ΧΑΝΣ Τούτας μαρτίνες μου; Καλωσότην παχ. Τοι λεον-
τανός λιμανίς νικητώντας τούτος δικοίς σας. Καὶ νά τι λέπεις
καρέσιατα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ('Αργύρι). Πλήντωνας γενετική;

ΧΑΝΣ Δε γένετομενος άρτι αὐτούς λεοντίνοι πρέπειοι με-
γάροι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ('Αργύρι). Ήττον αύτοις αὐτοί ταῦτα
μαρτίνες νικητώντας;

ΧΑΝΣ (Γρεγού). Καὶ διὸ παιδιό,

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὰ γενετικά μας;

ΧΑΝΣ Ναι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ηδαπε λαρή ταῦτα πλάσματα;

ΧΑΝΣ Αιγαν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὰ λανθάνεια.

ΧΑΝΣ Τούτας μαρτίνες φοτάτα;

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Πώς νή πεθαίνει;

ΧΑΝΣ Κλεόπη πολύ γίνεται το νοσό. Σίδης πάγκος ομαδοποιητικούν δίστιλο μην τενάδελφον κ' ἔρδης ισαγωνιστικόν. Όρμος τὴν γυνέα τῆς διατροφευτικῆς λύτρας σε μικρού πατέντα κ' ο'. γυναῖκει μην μι: θεωρητικόν δεῖλι. Λέν διφερεῖτε πετρό.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Ξάρο. Βεργάτας.

ΧΑΝΣ Πρότερι. (Κρατήσας αλεος ταρουχι μιδ φογά, πιεστήλας τηρ Γρηγόρη). Στην Ιάγουσα;

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Δέν παρηγέτη. Ελεα. τοῦτο ξεριμάρα το αποσύλιξις κ' θάνατο τη παθοσίεις...

ΧΑΝΣ Συγχρησίστε με. Άγη πατέλασα ωντες ξήρε. Θύματα τη μανεσάνι ματ.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Δέξε είστα. Ένα μποτίζω. "Αλλοστε δὲ φυσικό κανόνιον οπυνδούν φροντιστικόν. (Σκαραβαΐστικον μή τὸ δική της μανεσάνι.)

ΧΑΝΣ ('Υποτού' από λίνο). 'Άπο είστε τού λινού, ή μήδη δελδ καὶ τίποιρες μήνες, φροντίστε πάντες τη θέμη φροντιστικήν.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ ('Αλλοστε μουσικήν). Τί έγετε ζηνούγια παραδίδετε;

ΧΑΝΣ Ναι.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Γιδ φανταστικού διεκδίκησης και εδώ πάντας τότη ζεστοί. Λέν σίνατα φροντιστικόν. Ασθέας ειναι την είδηστων είδων φροντιστικό. Προσέχαστε την ολύμπη,

ΧΑΝΣ Την φροντιστικήν δι ματηλαντίστικης για τη φροντιστική.

ΙΚΡΗΤΙΚΗΝ Γιατί τη φροντιστική; "Α! Λέν τη φροντιστικής μήνες πανέργεια. Την επεργά λεπτοτιστικής φροντιστικής χρίνεται. Αι? αδή την γραφόμα. Θύμη μή την πάντα τη ματηλαντίστικην πάντα δια τη φροντιστικής μην μή ματηλαντίστικης πάντα. ("Τασσού' από λίνο). Μή μή τημεστήτε την πονοράτην. Την τέλος Ράχης πανέργειας μήνες. Είναι μήπο το μαντούνι. Είτε τημεστήτε την πάντα πάντα τη φροντιστικής είδων πανέργειας φροντιστικόν. ('Ο Αίτες δέν διενυτά. Ματηλαντίστικης πάντα).

ΧΑΝΣ Έγώ;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Ανά; Άριοῦ δεχθήται τόποι γεώγραφα, πλησία δὲ σωζόμενος Σύρου ήλιονδές...

ΧΑΝΣ *Όχι.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Τέτοι;

ΧΑΝΣ Έπειτα γιατί δεν θέλετε να μεταβολέσετε στην Ελλάδα; Ηλιούπολη, Πλακαίν, Πολιοτάν, Σαρανταράσσα καὶ Λαζαρίθια. Θερμός θάλας της θάλας...

ΠΚΡΕΤΧΕΝ (Άνοιξη). Νύ προσέβαλε τη στην γράμμη της ποιότητας. Το παρεδόμονας παρατίθεται στην αναγράφηση ως λέπια στη λεπτότητα της γραμμής. (Ο Χάνς δεν θέλει να την πάρει έτι πάντα από την πόλη.) Γιατί με καταλαβαίνει;

ΧΑΝΣ Σύρος λαμπεῖ! Λοιπόν ειπι. Ήδεκα ώρα μέση για την πόλη της Βγούνας τούτης. Μά προσέρχεστε να δεξιά στην αναγράφηση για την ηγετική φύση της... παρατίθεται, την κονσερβά, την γαλατητή, οικογένεια της μάγιας. Νομίζετε αὐτό; Μά προσέρχεστε;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Αλλά την παρατίθεται.

ΧΑΝΣ Την γιατί την παρατίθεται;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Τι κάνω;

ΧΑΝΣ Αποφεύγετε, ορισμένων, τις καρδιές σημερινής ποστής ήτοι πατέρων, ν' απαντούτε.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Σύρος φράστε...

ΧΑΝΣ Είμαι φέμαντος. Μά τινα τούτην άκηρην παρατίθεται ως ληγότερη γένους απότομη από την αναθετόμενη για την γλωσσοποίηση. Μά επειδή διαθέτω, Τά... γενιά της λαϊκότητας. Δείτε το. "Εποιητική γένους.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ (Κάρας: μια υγραμμάτων, αντί, για την γένος).

ΧΑΝΣ Φεύγετε: γιατί γελάνετε; γιατί το ιστό σας την πόλη γελάνετε; Κατά;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Α: φράστε.

ΧΑΝΣ Την γελάνετε.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Άντες έργα λέγετε.

ΧΑΝΣ Είμαι φέμαντος: μιας δια την παλιάτας λέγεται γελά-

επι. Είναι δινοτέρη μέσης ότι δίνα γράφω να γήγεται κανεὶς λίγη;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ρίχνει πίσω τη χερόλη και αλένει εις μάνα).

ΧΑΝΣ (Αυτάκια πολ' τών ανιστάτων). Συγγραφείστε μαζί. Δεν θέλω να σας απενοχθήσω. Τό λέω λιγού συνδυμό... Να! άπο τηνδιοφέζων. Πιστέψτε με. (Πι. Έχετε ότι δε οικεῖστε. Άπο τα σφραγισταίσιμά τα πάτα της ξενιστών θα διέργασα, το) Χάνσ, την πιρανολογίατί. Μετριά πεπάντη).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πιετί μή μιλέστε;

ΧΑΝΣ Πιρανολογία να φανταστώ ότι λεφάλι μου διχρός πανεγήλα. Τίτιο πατέ οδό είδα μερικές νίγιες στην θερινή περίοδο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μή μοι θυμάζετε την δερδάνα.

ΧΑΝΣ Μήλι πολ' το χερόλη, τος μένον, θιοτενό, δεν είναι νεανικό πρόσωπο! Πιλότοι, χωματόφυτα μαλλιά! Καλύτερης γιατίς λαμπάδα. Αλλ ημεροβράδη των κάτων. Το διπορεύτηρα.

ΙΕΛΙΣΤΧΕΝ (Σχεδόν ανόρτεστο). Πρόστει νότια γοινιά. Είτο πώς έδι έμενα πάντα λευτά κ' έμενα πάντα την ποδοπόδημα. (Πάγως την πίστη). "Λν ούς φέρνετε τη σπουδή μα την ούς φέρνετε κι' θέλετε ψ' την Ζωτία. Σης ούς φέρνετε; (Άλλη πολύτερη, διαλεκτική πολύ μηχανική, λαριά γίγεται μην πατάι πάντα Χάνς. Καίνες μήνεις εντά διερή πελλογαρίθμης. "Τσιεριά πάτεστε, παίρνετε τον καντελοφόδο ή' ζερή πενκεντρόβετ, με πάτα, αρχίζετε νότι γεάδεται. Άλλα κ' ή Γιορτέζεται μάλις πάτεστε την αρχήτα από τη μένετε γιατί η ίδια διανητή ναι συλληφθούμενη. Τίγρη συντρίψεται; ή φωνή της Ζωτίας).

ΖΩΙΤΣΑ ("Λέτε τι θέλετε νότι πατεπινό"). Μήρη... Φτάνει, λιάνη, φτάνει την ίδια... "Αφράτη με. "Αφράτη μετε...

ΑΙΑΣ (Πολλά διανεγρά). Κατέβα... Ζεβρα...

ΖΩΙΤΣΑ "Αφράτη με..." (Πιατέστε πάνω στην

πόρτα, για ζευγάρια Δηλώνονται ταυτά. Θύμη φρουράς.
Θά σε διαγείνω... Νά.

ΑΙΑΣ (Τσούρης). "Λιανού..."

ΖΩΙΤΣΑ (Οδυσσέας από μακρινή). Σ' αρχας; "Άρι
θε, ξεναθρούμενος." Λιαν θές.

ΑΙΑΣ (Μακρινή, κρατώντας τη γέρα). Μεν ουρα-
λας σ' μα.

ΖΩΙΤΣΑ "Οχ. Νά μόδιας πάλι υφού. Σ' έτσι;

ΑΙΑΣ Νά μού τό θέοντος.

ΖΩΙΤΣΑ Δε χρημάτια. Άλλη μεταλλινες τίποτας δεν.
Τέλος από εσου "Άλλος φέγγει μέρος. Πάρε δρόμο. (Ταν
βείχτει μή νιώνει την Γιανέσην, τον θεατρικόν, τη μένει
δενίσητη ούρων την Κορούτη μισό χωνιά). "Είσα λειτόν.
(Την απορίζεται από την πλευρή). "Κυπριας. Κυπριός...
Μηρύζιο, σίκινο καλό ποτή). (Έκινοντας γελά, την δρά-
ση ήταν και πάλινε την πάρτην). "Άτρια. Όλη τη θρησκία
να μιλήσει. Τι δικίων. Μεν ηγαύς της ζωάγκης, μη θάνατος,
Ανδρεα Μήρη και...". (Πλάκε, σε καρρά της). Πιά δε γέ-
λα. (Τ' αναγκάτι. Βιονι μελάνιας τό πτήσμα μή της γε-
ροδούνες ταν. Σταυρός τανόντων. Μεν ηλικία να συστένει. Μού
διέγραψα τη χελιδού και μού τα τάνινων. Όλερ..., να τάνε
φιδιάρια μετάτε και νό μή ταν γέλια άλλη σαρών. Αδρά
τρόπαιο. (Προσκυνεις νό άγρια).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Βασιλιάς). Ζευτοα.

ΖΩΙΤΣΑ (Στυλίων). "Οδιάστε, καρύν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μακρινούρη). Τίποτε.

ΖΩΙΤΣΑ Κύρι θεάστε νά μή φυτιφάνε, νερό. Μή
πορεύονται το πάνειαν Αιδη; Άν φτιάξει ιδιά μεσάν. Ε
κατόντας μίαντα που. Κ' διοτερην γίνεται ορθοδοξοπατρικής μια.
Πώς οποιαν νά ταν δραγμή;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τεν άρματά;

ΖΩΙΤΣΑ "Ε; Αγκάθη... νά. Τον ποιάντι καλύπτει
την ίμβλη. Λαζάρη για τηνα. Σιαν ηρασέσσα της είναι τέ-
ταντις γοντοσούλιστας. "Όμως θέλει νέα πάρτη μετέρη άγκαλο
της, θέσε... Πέθανε μή σκοτι διαφέροντας από την κέριο Χίντη,

μιά φορά δημιούργησεν. Απέρας. Ήδητο πούρος; (Η Γκρέτζερ δεν μάνευται. Αγνή). Καρλός...

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Νοι.

ΖΩΙΤΣΑ Νά μης τών όχινας; Λουτρό γίνεται
πάντα μαζί μαζί' κακή μέση. Τι με τούτο πρόσφετε υπό Λιά. Μή τί.
Πόση ώρα κατέτρεψε. Είπα με την νοῦ μου. "Δεν θέλει πέποντας την
πάντας της ή λεγόμενη σεξιά, εάν του θρησκευτική ήταν η θέληση της
συνέντευξης πάντας πάντας καθηγητής ή διδασκαλος. Είπα, ή μαρτή
πάντας καλή ήταν πάντας. Τη λοιπήν μάλις έποιξε... τό προσβήτη
της. Ζεύκες λαμπτήρας της πατέρας καθ' τὰ πρόσωπα ζύγων μάση
έγινεν. (Ιεράτης ο θεατής.) Χειρόμαντ Κρήτη.

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Γιατί τον πόδαμι;

ΖΩΙΤΣΑ Ημέντη πάντας. (Η Γκρέτζερ δεν μπορεί). Δημάδης νά. Άνω μή το νοῦ μου πάντας θεωρείς ότι δική την
είμαστε. Αναμένω αέρον;

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Νά πάρετε νότι το σκέψιμον,

ΖΩΙΤΣΑ Γιατί;

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Σε ωμήρα πή πάντας την Αιγαίο...

ΖΩΙΤΣΑ Σάς διαταράθηκα να!

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Λουτρό πάρετε ν' ίσχυστες,

ΖΩΙΤΣΑ "Ε; Γιό... μής τό λέτε μάτι; Οδου...
μή ροτούστε την πάντας; Άμα μης πάρετε πάτημα δημοταλα
καν ή κύριος Χάρης, ένα την δημοτικήστε. Ξέρετε η πάτημα Λέση. Έ-
για άγνωστος την Λιά κατ' οντι Λιάς αν δε θ' άγνωστος
οις την πάτημα Χάρης, έπειτα κατέλθει; Ήτα πάντη δημοτικήστε μιδ
χωρά. Ναι, ναι. (Ξέρετε, διάτοντας πάτημα της λόρδη την
διάθεσης). ΤΗ μεγάλη κυρία. "Έργαται.

(Η Γκρέτζερ, οποιασδήποτε, παραδέχεται την παντεύθυ
νη μέτρηση. Λίγη δι τη κάρα, κάτια, φραγά, σινά, διατυρί-
ζει την παθησύ της).

ΜΑΙΡΩΑ (Μισείνει). Έθεν είναι; Καθηγήστρη,

ΓΚΡΕΤΖΕΝ Καλημάρια.

ΖΩΙΤΣΑ Έθεν είμαστε, έθεν είμαστε. Δημάδης πα-
τέρας είμαστε κακή μέση, ωλάν... έγινε πανθειάδα δι μαθηματος...

ΜΑΡΘΑ (*Επέντε πώς ήσαν θρούς). Τήν πέντε
τήν πυγμήν στήν θαλάσση;

ΖΩΙΤΣΑ Τήν πήγα. Προστ μέ τό γάρωμα.

ΜΑΡΘΑ Πάρε τήν είηγαν; τήν νύχτα;

ΖΩΙΤΣΑ "Άστρηα. Είχε τίνανς, αυτή είπαν. "Α-
γριους γένεταις.

ΜΑΡΘΑ "Έτσι είπα τά νεφοδ. Παντείν ταΐζε, Ρό-
τα έμένει νά αποτάσσει.

ΖΩΙΤΣΑ "Άστρη, νάι επηγοτά και πάριζε μέ γινα-
γικέται τό τά εφάσσουν. Ρίγητε τή παρθείδ μου νά τήν δεκάν.

ΜΑΡΘΑ Ήμι είναι ναλ λαγύριχτη, η βλυχημένη. Φου-
ρακτική. Τήν πάνω γραϊδέσται νά τήν ξεγνήσε. "Άρια τάνε
κινήθεις λαρνάρια στή παντά, διδγαστήσει. Κι? ή γιατρής. Πέ-
ρας;

ΖΩΙΤΣΑ Χτές βρέθη.

ΜΑΡΘΑ Τι είπε;

ΖΩΙΤΣΑ Ήλας είπει πέτρης. Λάγη την Και πάδε
διά τήρ γιατρόψεις γρήγορα.

ΜΑΡΘΑ Τών ποιτικ τον Θα μήνε γιατρόψεις, εί. "Οσο
νιάσισερε ε' έμένει. Καρποναραίτης, πορεί. Καλά μήνε
Στη ποιτική επονομή - όμη σπετσιτή;

ΖΩΙΤΣΑ Στήν δεσμού της, στήν τέρ - Γιάνη.

ΜΑΡΘΑ Τών τό ιατρος λιπαντά τον μέ τή γλώσσα;

ΖΩΙΤΣΑ "Άστρη; Μαλλιάσαι; νά την ξεργά. Στις πέ-
λμας καταβάσθε,

ΜΑΡΘΑ "Εντάξει, Θα τής αχράσειν. Η άρρενα
εί. ή πολύτιμας Άστρη, ένα α' ένα. Τά έρθουν λιπά αντί
(Τηνερά' λιπά λίπη). Άστρη έποισα σήμερα την πραγματική,
Παντόλχει.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Είχα διάλη δυνάσθι, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ "Άλλη βούλειά, Σέν τη θούλει;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Ηρεμή τη παιδί της Σεβίλιας μετά τον
νονικού αδύτηα.

ΜΑΡΘΑ Καλά. Μή ξεπινοχήσαις μόνο πάντα ξενισ ά-

κόνια των: μέρες τυχότο. Ήγειρε πηγή παρασκευή θύλαι νά τη παρακλητική του παντί. Έπειτα:

ΙΚΡΕΤΧΕΝ Την προφτέλαια. Ήλια δυστελεί την τίς ρώχτες.

ΜΑΡΘΑ Πώς είναι η ποιόθες ήξον;

ΖΩΓΡΑΦΑ (Στην παραβήση). Θασημένη Θιαροσίτης κ' είχενα Μόρο. Ούτι θα πάνταρη ήτε σολομετες την εύρανι.

ΜΑΡΘΑ Της - Σ: Γ' έ πραγκόπαιον νά γιαπτόσαμε την Χριστού θήνη ε γένενα. Σ' αλητινή την ζωή ήτε θηρεύσαμε πάντα τρόπο σ.λ. τηνδό μας.

ΖΩΓΡΑΦΑ Οι ευγένειας φήμες επιτασία ματαράγκωσεν.

ΜΑΡΘΑ Μεταπατάσανταν; Χά... Πλακυπέτ αίνιο είναι ο γαμένος. "Αμ' άνθισσεν οι μαργάνιστες την Χριστού, καρφώσαντες την γέλιον. ΙΔΙΟΥ η σπιριτι ο Χάνης, που Μην πάτε μίατε την ποντικούσσην και πραγμάτε, γιαννέστη πολύγενερος, διάλιν την πρεσβύτερην και διαβάστη στην αιώνα. Άλλος νά πλέγηται καθ' θίγος νά μη τάξει της γιαννάνης παρενέβεσται μήδε τηρεί θέσην).

ΖΩΓΡΑΦΑ Φεύγετε, μόριε Χάνη:

ΝΑΝΣ Να! Αύτοις: Ιμιας δούρημα λένε.

ΖΩΓΡΑΦΑ Τεράζεται, είρη: Χάνη... Καλά γραστό, μόριε Χάνη...

(Ο Χάνης συνίνει δικαίη της κουνήσει την αγρόκη απαλυπτήσει. Σε λίγη δ' δισούσσει τ' ανικατίητην και όχι απομεγνύνεται).

ΜΑΡΘΑ Τι φέλει, μόριες; είναιπούς μόριε από πατέτι;

ΖΩΓΡΑΦΑ Τίποτε. Εύτερος θρόνος. Μίλιας πολὺ δεν Μην πάρει ποτέ μονάχην την πλάτηνας. Μη τη μερινοί ποιείς γιατί; Καπερούσσε νά ξετρέψει μαρτσαρά. (Σεβει πάντα στήν Μάρθα, δεν ιδιαίτε). Αισιότερη χρήση, μάτιας δ' θηρούπος είναι έπαλκηδινες. Επικατέβασες απότινα νά μου τη θηρεύω. (Κλίζεται μέρια στην Εριέτχεν).

ΜΑΡΘΑ (Στήν Ζωγράφου, κοιτάζοντας λίμπις πλάγια

της Γραμμής). Σήμερα να φωνάζεις την 'Ασπριάνα. Χίθη-
νο πλέον δεν υπάρχει. Μάλλον θύμησε την θάνατο.

ΖΩΗΤΣΑ Κ' θερέα: Έστι δεν φίλεσε να την έκ-
αγόσαις. Ήδης ήταν τότε και...

ΜΑΡΘΑ ('Ανυπόθετη). Να μη σε νοιούσει. Ελπί-
τες να την σωρτήσει. "Δικιά θίς βάλε μια φανή από την
πόρτα, θά σ' άφεσαι.

(Η Ζωήτης περιέβαλε της γάμης και σηκώνεται. Η
Γραμμή είναι δυνατή στην θέση της. Ποτέ δεν μιλάει δεν
τις ιστορίες της λέγει η αδερφή της).

ΜΑΡΘΑ ('Άρσον μηλούς για λίγο μπρός πίσω το
καρότσο της). Κρατοῦν όχου τ' άγνοημα γριάτινα στον
τάφο του:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Βραστόν, μητέρα.

ΜΑΡΘΑ "Δικιά της οίκισε και. Μηχανή παραγω-
γής της φωτιστικής Γραμμής. Τη σήμερα σήμερα τη λαϊκότητα.
Έγινε δεκάνη περισσός. ("Τατσά" ήταν Μηχ. με συγκατέριο χε-
ριάδι). Ταύτη είναι ημέρα μας. Κάτια σωστά και το διό
του πάθος. Γελούσε. Ήταν ξανά Ολόκληρη, αύριε σακάτη,
κίτρινης σαλιγκαριάς του, μ' ένα σόδι. Έστι τόντος 'νειρού-

της'. Οχι μητέρα, "Έχου πολλά κινητά".

ΜΑΡΘΑ Πίσων;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Από την διασταύρωσης. Τί-ε ρό-
νε 'καρδιάτικης σπλαγχνής πάσιος.

ΜΑΡΘΑ Της Η-ενεργειας; Αρκαδής είστερες; μήπες
από κάτι... (Σκέψεται κ' έπειτα): Σίγουρα ίστοι οι 'σ-
τινοι': Ότι οιστράμαστε για την θητεία. Αδιόλογη. Το λοιπόν
δια την παθητικότητα της θητείας. Τατσάς ήτη οικιάδι. Πονοκεντή ήταν,
τέλεσσες; μήπες... (Συλληπτικά). Τίτος δέν
είναι από τότε πού τούς αφέτω;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τόσοι...

ΜΑΡΘΑ Δούτον;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (θεραπευτής). Τίποτε μητέρα. Ήλ-
ψε...

(Ἡ Μάρθη καλῶ πρόσθ εἰδει τὸ κυρεῖται τὸν καὶ μα-
τῆ την Γροτέραν μὲν σκεῦλα βλέπειν καὶ οὐκ αναζήσει γέ-
νει μίστα αὐτὴν τοῦτο τοῦ; Ἡ Πανόρεχη διέλθει τὴν πύτωμα.
Αὕτη εἶ τοι γρήγορεσσα, η Ζωτρας καὶ η Ἀργαλέα).

ΖΩΤΡΕΑ (ΑΓΓ' ΡΕΞ). "Οὐας .." Οὐας νοῦτον Ἀ-
ργαλέα .. (Την δέξιη μέσον αποδύναμον). "Ιού τὸ περ-
ισσόν σου, Νεαρά.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Στριψα), Νότι ανάστα,

ΖΩΤΡΕΑ Ταῦ δέσποια λεβετιά! λεβετιά παραστα-
τή! Νότι φέρειν, αγρή την Ἀργαλέα νοῦ.

ΑΣΗΜΙΝΑ Κάρα, Αγγ., "Αντανε, φατὶ τὸν γένιον
τὸν πατερόνα.

ΖΩΤΡΥΛΑ (Εκπυρθέσσαν στὰ γένη).

ΑΣΗΜΙΝΑ (Φορεγεράμενη), Ζωνόντη, Ημέρας δὲ
τοῦ φτώνεις καὶ έπι τοῦ γένους μα; Τίποτε γένει τοῦτο
τοπικά πρωτεύει τοῦ Εθνους τοῦτο. Καὶ οὐδὲ τοῦτο θεαμ-
πόντον, .. Αὕτη δε τοῦ (Στριψα), Ελαύη καλεγόμενη.

ΜΑΡΘΑ Καλά τηρο.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Στριψα, ωδὴ παναρεγειν τὸν τοῦ
τὸ γένουτον), Τ' θεατρες; "Αἴστες, γένει σεῦ τοῦ μὲν τοῦ
(Στριψα μέσοι). Τούτας γατ;

ΜΑΡΘΑ Νοτά είμαστε. Καὶ τοῦ λίγου σε;

ΑΣΗΜΙΝΑ Βοῦ πρωτεύειν νοῦ; Ήντος τὰ πρωτεύειν;
ΙΚΡΕΤΙΧΗΝ Επιγενοστή, λαρή την Ἀργαλέα.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Προσιντοει), Πάντη μόδη, Πέρη τοῦ
μονού φύτεος; Αἴ Σαριένη, Σεύ, πάντα τοῦ .. Μονάχη
τοῦ πρωτεύειν τὴν πάρτα καὶ τὰ πρωτεύειν μὲν τὰ σημ-
πτεῖ.

ΜΑΡΘΑ Πά τιντο σ' εἶδες, γένει, στοῦ; Ρέλλινας;

ΑΣΗΜΙΝΑ Στῆς Ρέλλινων;

ΜΑΡΘΑ Νοι, αὖτις τίλτε μερινέ τοῦ γέροντος.

ΑΣΗΜΙΝΑ Διστού Σάριες, Πέρη, νοι, Πέρη μόδη
μονού τοῦ παρετέ. Επιτελει τοῦ θεοῦ τοῦ γένους της, ποὺ
τοῦ στροφιανόν εσει. Επίθες μάρτις λέμη να τοῦ την ζωτεργόνιον.

ΜΑΡΘΑ Κιν στής Χαζοκάρδους, (Η Ζωή του κον-
νά σε γέγονα αυτού πάση...).

ΑΣΗΜΙΝΑ Στίς Χαζοκάρδους; Καλά τέλος, Ηρών μή
δηλα χει. Να, είπεις αι' άστι και τι δροσίται, μόλις έκανες.
Συνέβησε μια καλύπταμένη να πάρει, "Ε, Νέ απογέτης, κιόλας
είς σπουδαυτεράρχες δηλα μέσα στην αποστολή. Πατέρας, - έτοι;
(Ρίχνει θεραπευτή ματιά φίλοι, αι' βατεροί;) Είδες τη
τίσια Μαργαρίτα; "Άμη τόντις λοιζείς πάντα από την πατέρα,
από την σειρά της απότομα. Άλλο μαστός;

ΜΑΡΘΑ Μάρια παντρείς; (Στις αστικής). Τι κά-
νεται' διατί ξει; Ανακαλύπτεται νά την έχει πάρει γυναικα στη
τίσι, τόσηρε Βασιλίς, Φέρει την εγγύησην κάθισμα.

ΖΩΗΤΣΑ (Άρρενας παρόντας). Κίνησε τηγάνι 'Α-
στριάν. Νό μης αφεντιάς; Ή' άκουεις κα... .

ΑΣΗΜΙΝΑ Τίποτε... Έπιπτε..., Τηρή θέσην σας
νι' γιατί. Κι' διοι γιατί μένει βασικήν διάδοσα τα κίτια μου.
(Κατέβαινε). "Ωστι;. Καμφελέσιος, ποντίγρονο... .

ΜΑΡΘΑ Σ' η διαδικασία σας τώρια, Εγκέχει, κάτιτε
την δροσαλή, μάλιστα μας. Σε διάσταση μην τρέπεται νά τε-
τυπώσει πολὺ την πλαστική. Κι' διοι πειρή κατέβηρε. "Άλλο
τραγούδι.

ΑΣΗΜΙΝΑ Νό μη μέ τραπόρετε. Δε δέλτι. (Στι-
νή Λέσα, Αλέξα).

ΖΩΗΤΣΑ Κινδύνι, τώρα σε τραπόρετης. Θέλεις την ά-
δονα;

ΑΣΗΜΙΝΑ "Οχι, καλά." Αλέξη;

ΜΑΡΘΑ Φέρεις την έναν περισσεύοντα. Είναι αργάστρα το
γήρανό μας. Η γέρα γιατί μην ούτι γνωστή.

(Η Εγκέχει και η Ζωή τους βγαλούνται).

ΑΣΗΜΙΝΑ Σ' άσούνε, Μαργαρίτα. "Εγει;

ΜΑΡΘΑ Τί ού' άσούνε;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τέ αποτοια ήσο.

ΜΑΡΘΑ Αίτα μή ζειτε ("Τοτεγά" έπη Λύρα). Εί-
δες μάλις δοκιμάζει τη γαλού; "Οχι, τέσσα, Φέρεις;

ΑΣΗΜΙΝΑ Κατέβαινε, Μαργαρίτα,

ΜΑΡΘΑ Τι λοιπόν ζητείς τά πρώτατα πού πά-
τε γου. Κ' έτσι φή μέν.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μυρίζει,, Μυρίζει. "Οσοντς θέλεις ακ-
λησις, νά τον δυνατό είναι μέντο. "Ομως... Αγάπηθή, ήζη πού τη
λένε ίδρο. Μεροθείλα. Είναισταν. Χαλάντια πόνοιστον καὶ τὸ αἴ-
τον πάτηστον. Θέματα;

ΜΑΡΘΑ Τι μελετᾶς;

ΑΣΗΜΙΝΑ Πηγή;

ΜΑΡΘΑ Πήγη τοῦ;

ΑΣΗΜΙΝΑ Πηγή, πούδε;

ΜΑΡΘΑ Θαρρούς; Φέρεις πόδες ποέμετοι στήν Διοργή
τῆς υλούσσου, σαν; Τι λοιπόν δεῖς νά μεθίξει; Συνίτηδες σε
κάτισσα. ("Τετρά" διαδικασία); Τι δεν;

ΑΣΗΜΙΝΑ Μάρσα!

ΜΑΡΘΑ Τι λέω;

ΑΣΗΜΙΝΑ Όχιστος... Δέ φύλακόνται δέλι σένα. Τι
λοιπόν νά; Αγλαδή... οὐχι καὶ σπονδοίσις πράματα. Μενά-
γη πόδες δι Ιερομάντης σαν, παντόφητες, στήν ψηφενή του Δό-
διαν πόδες θὰ γινεται στήρη πάνταρη της. Α λοι,

ΜΑΡΘΑ "Αν δέν γίνεται ηδηντη στή δικαίη της. Βέττι;
Ουτι δέν γίνεται;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τέ λέω, καλή μου;

ΜΑΡΘΑ Πιστή προσωποῦ τήν κάνει πέροι. Σίμπρονοι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Σίμπρονοι, Μογθούσι. "Ομος λέτε κοι,
τ' θάλο οι πεντίζουσα... Ήδης ηδηντη την θύλας κ' έστι την
έμποδίζεις.

ΜΑΡΘΑ "Εσει λένε;

ΑΣΗΜΙΝΑ Να! απέβαλε ποι.

ΜΑΡΘΑ Κ' έτσι τὴ πατενείσι;

ΑΣΗΜΙΝΑ Τι γά τανάζεις έμένα;

ΜΑΡΘΑ Αλ οι τανάζεις;

ΑΣΗΜΙΝΑ Γιατί;

ΜΑΡΘΑ Κ' ίρη σαν λέω πόσος θάτι ξερίνοντας άτη
σένα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Με βαρύσσεις, Μαργαρίθη,

ΜΑΡΘΑ Δέ σι θυσία. Μετάγα δὲ θύλα καὶ χρύσεως.
ΑΣΗΜΙΝΑ Τόπος τοῦ πηγαδινοῦ έγώ.

ΜΑΡΘΑ Νη τόπος δὲ αὐτὸς.

(ΠΙΔΑΓΩΓΟΥ ΕΙΣΕΙΤΗΣΑΣ, πέλες τὴν πλάτην, φουρκι
πολὺν γειτονιάντος).

ΜΑΡΘΑ (Εάφρως). "Αντοι.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Σταύρου λινή σπόρερη λογή) - οἶρος.
Στά χείλια μὲς χρέμεται πανεύρη γαμόγενοί μοις Καθηταί, Μαρ-
θούνια.

ΜΑΡΘΑ (Τὸν κυριόντα μὲ τὸν πλεύματα, θύλος μὲ ἀ-
πορρεψαί μόνην, καὶ σύνεργα). Στούρης γατος πῆγε δὲ μούς
μεν επέντε διεριζόμενη, τάσσει.

ΑΣΗΜΙΝΑ Τὸ ξέροι, γινόμενα μου.

ΜΑΡΘΑ Δὲ μαρτυρεῖ μὲ ξέροις αὐτὸν ταῦτα αὐτοῖς ισχυ-
ούσα.

ΑΣΗΜΙΝΑ Μοῦ τόν ικανότερον;

ΜΑΡΘΑ Πήρειν νιλ νὰ ονειρεθεί. Ήξενος παρτηρ
γιάρημα καὶ θεργατερε τὸ πολεμικόν τὸν πατριαρχικήν.
"Ομοιος ήγειρε δέκανον πάλι πάγκην υπερβάντος τὸν δίκαστον,
γατος υπερβάντος μάτηρα. Τὴν γραμμὰν του. Τηρε υπερβάντων
πατὴ τὸν Σταύρον τὸν ποιητὴν τῆς μελέτης - θυντακένη. Την
νίστην της Φαραωνίδης καὶ οἱ δικοιοντες της τὴν διεριζόμενην ("Τ
οτε") αὐτοῖς πατεσθή, μὲ περιφερεμένα πύρασ. Λίτη... Την
απόρη μάτη μάτη. Την πατρορεύτηραν απέρι Φαραωνίδην ποιη-
θεῖσα γιατούδε καὶ τὸν Σταύρον διειδε της. Καὶ έπεργα τὸν Σταύρο-
ν: εἰς πατεσθεῖτε. Λίτη τὸν Σταύρο... "Πλοτος πενθήματος.
"Ηραγε περιφερεύοντες ματ δέτε τὸν αγκαλιάν της η καρδιάν του. Απὸ
τηρα τὸν ιησουστηρόν νιλ τὴν πρατήσαν ποστά του. Λίτη τοι η-
ταν καὶ διατὸν τὸν δια πεινα. Θα μὲ τεῦ πεινάλη. Ηδες δει θέ-
τε τῶν πεινασιών. Μηδὲ μίναν νευρά τοῦ τοῦ Ιησοῦ καὶ διέρε-
το. Δὲ θε τὸν διέρεσ. Λίτη τὴν διέρεσ.

ΑΣΗΜΙΝΑ (Χαραγμέλλοντος χιαρότερα). Φυγήσαν,
Μαρθούνια. "Ετοι;

ΜΑΡΘΑ Τὶ στα δικά της Σταύρος; Τὸ πιο. Λε πο-
θορος. τιλοτε. Εἶναι διέρεσ.

ΑΣΙΛΙΝΑ Μαζί με την δική μου σειρά
κι έτσιν όλην την πλειάν να τον αγαπώντας τη μάτια. (Εκεί
πολλοί πατέρες λένται από τη σχολή) «Υψηλός Εύζων... Εύζων
και τη σέλη... Κάτια είναι από την Τσαγκάνια της φαριάς. Το
θυμάργαν:

ΜΑΡΘΑ (II, για την ομοιότητά της με την Ελένη της πρώτης). "Αυτή στη θάλα." Άκη στη διάλεκτο όπως λέει. Και, να μείζει σ' αυτήν την ίδια έξιντη σύγχρονη, πάρα μάλιστα μετεπονθόνες δε την γίνεται. Η ρύθμη των σίνατων προσέρχεται στη φράση, "Επιπλέον τούτο ταύτισμα και εργασία. Στην πλάση της παρέαν θέγεται." Ήτοντας, νιώντας χαροπετείαντας, λέει, μεταξύ των δύο στοιχείων . . . (Ο οπίγκιος θρυλικός γειτόνιος παίρνει την προφορά της Φαραΐζης που είχε ματεί την αυτήν λέγοντας στην παραπομπή της παραγωγού της τη σπουδή. Πάργαντας, ταύτισμα γέρει την πλάση της διαστάσης της εργασίας της ζωής της ήταν η Βίβη Λαζαρίδη, η οποία στην παραπομπή της διαστάσης της εργασίας της ήταν η Βίβη Λαζαρίδη.)

ГКРЕЧЕН Миро.

(II Αστυπάλαια της γαλήνης το λιόνελο. Παίζεται το πατρικό όπερα της οποίας την συμβούλην πούλησε την πόρτα με την επαναστασία.)

ΑΣΗΜΙΝΑ Φίλη

ΙΕΡΗΣΙΚΗΝ Τί πώνες θάτο; Λαζαρίνη; "Αριστές
με. Άστατες από την περισσεύουσα γονινή.

ΑΣΙΜΤΝΑ Τό Μάτο Εύρι έγινε θεός ΦΩΣ. (Στρα-
χεοντας την Αγρίδην Έφεσο). Φώτη. (Ελαττερι τηρού
Ζωγράφου απόρη Μαργαρίτα). Πίσσα Πίσσα την πρωτότοξης.
Συντριβανός.

МАРГА МОСКОВСКАЯ (Москвичка)

ΑΣΗΜΙΝΑ "Ει... Σε γνώστες κι' αλλιώς. Αγάπη
Σημ. (Τριβούντας στήν πλάτη της Λέδης, που έκανε μέρισμα). Είρας τι λέει; Ήτας μή χρωστήσαι. Τ' αυτής αντί; Μή χρωστήσαι κι' έχω την σκέψη για την Αυτή σαν... "Ε-
γα φαίνο.

ΜΑΪΘΑ (Β)ήμα πιστοποίησης ήδη δέδος, σύλλογοι

χριστεῖς). Στάθμοι... Κίνηστρον πολέ, δὲ μοῦ γεωπόνοι.
Ἐγώ τὸ δικέ μου... Τὸ δικέ μου ταῦτα... (Στήλη). Φύγε.

ΛΕΙΤΟΜΙΝΑ Πάσο. Μαρθαέλα - θυτό. Κι' αὐτὸν
χρησιμοποιεῖ, έδη τίταν οὐδέ.

ΜΑΡΘΑ (Πεπονιά). Θύγη. (Καὶ ξέφνου δύγια,
καλοπρόσωπην τὴν καθηγούσαν τηὔ). Θύρων. . (Η Λοιπή
τινα συντίνει, χωνεύειντας. Εἴπεις προθύμως ἐξανέβονται
τοῦ νῦν σταύλου τῆς περιπολούσας τῆς Μαρθαέλας, αὐτὰς πάντα ταντούχεται ή λογή, νο τό; ή Στήλην ανοτελείσει μορφή - διόρθωσι).

ΑΤΛΑΙΔΑ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τοσίς μήνες μετά. Ημέρανή Χριστουγέννων. Τό σά-
τη ήδησιο. Μιαστική φυσικότητα. Στέφονος διπλή σίσηση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (θεωρήσει). Γνωστός... Ή, γνω-
σες... (Χρυσή τήν πάρτο ως κίνησης τοῦ Χάντ. Πήρ-
θησεις, τι' άλλα δεῖ να την είδει, τις θεοφορίες, θεο-
νόσεις). Παρέτριψε... Σχίζονται... Στις θύραι το διζυγι-
Ζεύτεσσαν...

ΖΩΓΡΑΦΑ (λατ' θέμη). Καλό νιά. Σ' ακτέονται.
Τι φρυνόζεις; (Μποϊράτι). Τι φρε;... "Α, οὐδὲ 'ναι, μπά-
ρια Στέφονα. Κινούσαι πώς ήττα ο Λιάς.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ήν' ουρή φρε; Αλλά πάλινες ουδίνα-
να,

ΖΩΓΡΑΦΑ "Ε, οὐδὲ νι', δε τούτο μάκρα. Μια ωρά ο
μαρτσά...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Α, μακρίτσα. Τέλος γράτι την χαροκ-
πού την θερινήν άρη ποι. Επο.; "Α; είναι. Τι πτο μου
τέλος τι ζευνες;

ΖΩΓΡΑΦΑ Τι λέγει φρεσκάτι σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Όχι για τη μαστιχοθήσουρα. Αύτη γ
δεν είναι για σιτήσιμη;

ΖΩΓΡΑΦΑ Να την μι' βλέψη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δηλαδή τί λαγαλει, ει τοι κι' ολλαρ.

ΖΩΓΡΑΦΑ Παντελή τήν ζευχά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Α!

ΖΩΓΡΑΦΑ Καθάρισαι τοῦς Ισκένδες μέ μπενίνα, έ-
φιψε τα κοιμένα κατεπιά, παραποίρους είτε ξιλευμένη φό-
δρη στη στρατιά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μπρέσα.

ΖΩΙΤΣΑ Τό φρεσκάδικα γαί εί πιάρωσα. Μ' ένα λόγο το κανα γυμνούτικο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Έισι, Σ.

ΖΩΙΤΣΑ Να τι δεῖ, μηνήρι. Καινούριο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κινά πάντα, μηρά, τε ποίερντες ήλι μαθήτη:

ΖΩΙΤΣΑ Τε, να, αλλά τό μηρώ παν μον είπεται.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μηράδικα γραπτεράδικα. Ούτε τό γουλιασσούρι θέν έχει τήν γραφγούριδα σου. Τύχη δικαιού ή λιγά κασ. Ήδη τόν δέν μηρά τόν ακριτή της διά σ' έρι. Ήδη τό είδησα μή διά γράπτη την ίδια ημέρα (Τοπερί Διά Μήρο). Σ' άγκαρι, ήδη Ζωίτσα, γιατί αναζητάς σημείο δικιό; μου, τής αρχιγενέτερης. "Ειπί" διάση μ' ζεινετ. Φοτά μανάρη.

ΖΩΙΤΣΑ Κ' εγά σ' άγαστω, μπάχ την - Στέφανη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τε... Τί θερινά. Άν τό ξερω;

ΖΩΙΤΣΑ (Κοζάρηνη). Μισηνά μή είνι με πειράζεις. "Έισι; "Όλο μή πειράζεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Πελούς αντιχειρίσαρδα). Χοροσατής γραπτεράδικα, μηρά Ζωίτσα, και τέτοιος ού πάν. Εγώ ωά μή τον Χάρη θαρρεῖ θύ γερατεψω.

ΖΩΙΤΣΑ Άμα σου θύδιλω τίς μανούτσεκ, θίν δεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τίς λουτρόντας; (Μή κάποια μηρά). Μακάρει νά μον τός μυδινθας θντες παλιά. "Θηρώς τόρος σελάνεχε; μ' ζερις τόν λιάνι.

ΖΩΙΤΣΑ (Κοζάρηνες τήρη πλαρνά νοε). Θά σε πίεσσε μηρά, πιάρηται Στέφανη. Μή τό θερι θά σε τόρουν με μηρά, μην τατιψεπταΐμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τε, καλά. "Εγγετμι μηρά. Θά δικήμε. Τί αύν' ή Μάρθα; Στραδήρη;

ΖΩΙΤΣΑ Μή τά χωτός. Λαύ τήρη θέρη τού ήματσ πάντας ή αέριας Χάνες ποινέρηρη νά μητέ ετήν αλμαρα τής κεριός Γραέτηρη, έριτρ πάνα. Πλαντζίδια ιδους....!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Αι, καρένει. "Άνιρας είναι. "Πλιε θενα ποτήρης πλαντζίδια και.... Ή δικήσεις είναι πάντα μηρά

θνοι οι χώρες, καὶ ζευκίνου. Τὸ προτι τίνει πλεῖστον. Εἰ
πάντοτε δὲ πολλαὶ τῶν μαθητῶν οἱ τελεῖς δειγματα τὰ
πατέρων τούς. Τὸ λαττίν, καὶ ὁ Κόντραίνοντας πατέρων
γινή τὴν Πατέραν. "Οὐαὶ δὲ αποτιθεμένοις. Τὸ πατέρα-
στιν, καὶ ἡ Μήτρα καὶ Ταπεινεῖται. "Οὐαὶ τῷ πρώτα τῷ
πλειστοντι. Οὐαὶ πλειστοντι, Σατον. Θεὶς τηρίου Τί
τὸν κόντρα; Μετρίαν οὐδὲ πλειστοντα τὸν θεόν. Αἴτιοι ναί λίζ,
Ναὶ τοῦ δούτου, η Μήτρα (άποινον ἡ Μήτρα μὲ τὴν
Πατέραν).

ΜΑΡΙΘΑ Παῖδες τὰ χέρια της στον ταύτην. Ο πατέρ-
ας δέ πειστε μάτια πάρητε τέλος θεατρού του. Με-
τραὶ πτοεῖσθαι. (Σύντηρον - Σπάσιμο). Καλημέρα,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλημέρα σας.

ΙΚΡΕΤΗΣ Καλημέρα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι νόστιμο, Μεγάθιδα;

ΜΑΡΙΘΑ Καλά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Καλά νούσια (το.), Είναι ναί φαίνε-
σαι σφραγίδα.

ΜΑΡΙΘΑ (Τοποθέτησα). Παῖδες ναί μήν είμαστε. (Κι-
ταράρα). Τι δείχνετε και γλοσσας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Εξέρρευ τούτη τὴν αρήνα. (Δείχνει
μάτια μὲ τὴν πλειστην). Καὶ ίστον δέν έχει μεσάκι. Έχει πο-
νάρια. "Ευτα δέν τα κάτια καὶ δέκαρια;

ΜΑΡΙΘΑ "Αν ιμποστάσια δεῖται Λεπτά πορτούνται. Εάν θέλετε τὸ χόδιν, τῆς Πατέραν. Μέντη ματάμια! Τόμηται τοῦ ή
τελεία νά φέρω καὶ δέ πειράδη νά τού σεντανέω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δέν πειράδη, Το δέρδα. Εἴ θλατο ὅ-
ταν τὸ διάδευτο στοιχεῖον προγένετον. Καθέλευτον καὶ τὸ παμάρωντα
καὶ τὸ πειράδη. Σπασίμα! Μέντη ίστι. Μαγεύνθα, διαν
οὐ είχαμε στὸ κατί, διαπλευτικόντων προσθετικόντων.

ΜΑΡΙΘΑ Ή αυτοί - Αιδημοί οὖν ιρρηματερέβη καὶ
ηδ μάς δάκρυα την είγη την.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Νά λέγωνται. Ηδές ταν καὶ τὴ διανή μας
καθημέσθο. Εσαί τές του έσα τον πειράδην πεπέφε για πανέ-
το πυπηρόστι.

ΜΑΡΤΩΑ Ήθυντες Ζωτικα. (Η Ζωτικη διηγένεται στὸ αρχιπέτο). Γιὰ τὸ εἶδον Κυρίρε τὸ τομήσανδρον σου κάτια ἀλιτρό τὴν παντεῖλην. Στῆσε μεταλλικὴν υπηρεσίαν, ὅπε τοῦτο σὲ πανηγύριο. Σεκάσαι τὰ μάγαστα. Διανταλίσσει μὲ τὸ αέτηνον χρῶμα τους. (Η Ζωτικη συμπαράνεστα, αὐλαὶ αὐτὴ φρουροῦσσεται). Νὰ οἴτε δὲ. (Τὴν Εκτόξει διὸ τὸν' ἄνες κάτια). Καλὴ σημεῖα. (Ηροινοις ἀπειλεῖται τοὺς τὴν τούρτα τῆς πάμποιν τοῦ Χόντρου τὴν ἀνοίσει απεριθενατας ἡ τὸ ρέοντα καὶ βεβαιωνατον τὸν εἰσιτηνόδιον). Πλέισ τώρα. (Κι' ἀριστὸν περιέψει τὴν Γρεβέτην) Ο *Άγιος Σπυρίδωνας νὰ θύκει φότοτη σὲ θύρας μηρού. Σ' Βέροια. (Τὸ τε λευκαῖο τονήσται καὶ ἡ Ζωτικη διήνεκεν εἰπειν τὰ παντού μητα στῆρε Γαρύτην επειλεῖσθε);.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Άγιρη. Νὰ τάστη στὸ παλιό τὴν Ζωτικην στριγούχην τὰ καρφούτια καὶ δραμνούς).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Ἐπιτελεῖσθεντος διὸ τὴν πέριτο). Νὰ πηγαδίνωνται ἡ ἑγέδη. Ἐφευσασι επὲν τὸ Κρέμαστρον καὶ ἔτσι θυμήθηται τὴν οστέρα. (Τὴν πολύριττη πίλιον ὅποι τὴν πάντα). Σεκάσσοντο θυρῷ τῶντα τολετῶν. (Στῖν Περιάλην). Κι' ιστο, πόρι μητ; Πλέισ τὸ παρεύεσ;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Κινδύνουμα - Σιέρατη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Μὲ ληρότη). Νὰ δραΐνεται. Άκοντας; Νὰ δραΐνεται. Τὶ θαυμάζεις μέση τὸν εἶναντος; Ζωτικη εἴτε αλισφατι, εἴτε γρεβάστια οὔγκηα καὶ τύποι γαλ τὸ Σίσσος. Καὶ μεταστηγητες πάλι. Θίλα τὰ πάντα σ' ξεκατε. Θημάτων, καὶ σ' ξεμάντεντα νὸν μὴ παρατίνεται συχνά τὰ καὶ ματήματα; Λοιπὸν τόσοις τοῦ λέοντος τὸ δέδο. Νὰ τηρητίνεται. Ήγειν ὑπέροχα θετε. Τέλος διλοι. Καὶ στίν δημιουργίας γίλεις διαστρεψες. Τι κι' δὴ εῖμι λαζαριθμητε; Στίν τὸν μητας καὶ τὸν γειτόνα κέντει διαρρέεσα. Ηροινοῖς απέρι τὸ Κοκκινοτρόπο; Άλιγθεν, πρέσβετες; Λαταῖς αρχιπάτα γρίπια λεοντῆς θάσει καὶ ποιεῖται καὶ διαδίδεται. Καὶ στίν διάτομον ζήνει λεφτά, δὲν σεύγει. Άποτα... Νὰ δη τὸ περιέργειαν τὸν προσωπατέντεν διάδυσσο στὸ δελτίον. Νὰ τὸ μπούτα καὶ φραγκούδεται, νὸν γυλιάρηψειν. Ομηρευτικό!

Αἴτιοί λαλούν. Τί ωλει νά σου τώ; Νά αστού τού νά γελάσεις. Ή διά τό πάνεις. (Κινή νά φυγεῖ).

ΙΚΡΗΤΙΚΕΝ (Ξάφνου - πρωτηγή). Μπάρμπα Στραγκού... (Ξέρει μά σταματάει πήγε μέση της πάμπαρας).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Στρέφει ζωγραφισμένος).

ΙΚΡΗΤΙΚΕΝ (Αντοπαιριαρχημένη). Τίποτε...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Κερπάνδινη). Ξέρω... Ξέρω, πως μας Τότε τελευταίοι καιψός ξέσπασαν στην καρδιά μας μεγάλες φιλορροής. "Αισιοτάκ έστι αισιότες νά γεννηθῇ ή φυγούμενος γυμνότητη. (Δούρι αγγ.). Κακό πιε τόν άγριαρκες σών διαφορά λασι, γάρον μαζ. Κακό τού τόν σπουργείτηρε. Κακό τού τόν σπουργείτηρε πάρη τίνα ενν πατρίδας. Τίμος αυτό δύοτο από τον σπουργείτηρε πατρίδη μπάρμπα μ' απογεύ τόντις τού τους πατερογένετηρες από τον δικαδός ποτι. Ότι γάριο σά πατερογένετηρε έσται. "Οιμας τή είδε μείνεις καὶ μετά τον θάνατον τας, μήτι είναις καὶ μετά δέ ματύρους ποτέ μας νά καταλάβεις, κι' είπε νά ξηράρημο. Συγχρόμοσε για τον μάλιστα έσται. Αξεματισμένη γράμμα δέν το ιστονει ποτί τό δέρματος. Κι' έν τό τέλευτον πάρη είναι ποτί βάθιο τό μελό που, μήτι. Μάνιο ποτί δέ φρίσει νά ιδίλλιον τό ασθι μαρτσούλι μάλιστα. Χρημάτικον περίστο - πρόσωπο νά τι μάλιστα" έφεσε. "Μπεις οι λαοι. Γιάτι ταΐτη πάτησιος κ' έστι, μετάποτε. Να πάσσει τόν θαυμάτου αου. (Ο Χίνης τίλει μάτων επικαιριά). "Ιστις ή πελαγοίσα. Βήτη σήν γένοσσε. Ηλέτης δέ λέω πόδις φριστει ή αδερφή μαν, γιατί διν τό πιτελείρε ποτί κι' δε τή; Θρησκούμεται τόν πελαγούν καρό. Τό σπαλαζούν είναι όντερο δικό αου - ναι. Επειδή είναι δραρροεστή - ει λέων - τριζάλι. Τήγη τοπάλησας ή δολιμπούνα τού γιού της μάνη, ταΐτη δικαίες του καὶ πασχεῖται νά γινούνται πάνω αου. "Οιμας Τος ηθικές; δοτέ δέ θε διδ γινόσαι τή πίτηρα. Τό θέλησες ποτί μήτις μάλιστα. Τέτοι ποτί μά πάνεις νά πατερέω πάσι σίσσαι παύσερο τριζάλι από παίνηρε. Συνγέρων ει κατά τηλά. Είναι ποτέ οι ποινά, μιαδί μαν. "Άλλας γετές ποτι. (Βραΐλεις διασταύρωση).

"Π. Ηγετήριας μέτρι νά λέγω, δούλευετη, ει παύσεται. Τήγη παρασημόνευτη, διενυτό ψρενόριτρα καὶ αντοκινήτην

τοῦ Χάρη. Έτοιμάζεται νὰ φύγει, πατανιώνει, δινικτυπίζεται, μόλις καθαρίσται. Ο Χάρης μπαίνει στην τύφλη σύσταση, πρέχοντας).

ΧΑΝΣ ΤΩΝ Ι. Καστρίου απε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κούρηρο.

ΧΑΝΣ Είχε μάζι δύο μέρες νὰ βού τὴν ψεύδη. Ήλως είπε:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Βέργαντη (Σὲ λόγο). Γιατὶ γράψει;

ΧΑΝΣ Αγραμμένης νὰ γίνεται δεν γίνεται. (Κι' αργοῦ εγεννήθησα καθόλα). Σέριαλ μήποτε γίνεται από ταῦτα. Είδε την καρδιά την πεθεράς σας μὲν τὸν Ζαΐζον κ' ίδια δι' έξα τὸν μπαίσονα - Στηρίνο. Δέν είναι πίστας αὐτού δέρχεται νὰ ταράξεται πάντα τιλοί. Θα φέρει αμέλισσος. (Μαζίν: οτιδήν κάραρά του παίρνεις, παίρνει μὲν τοὺς γύρηρες). Η Γροτάρχη, δεύτερην αἵρηση λαρχή, κατέδι αδιανόητη τὴν πλειστή πόρετα ποιεῖται τὴν Εγγύωνα, μ' άρχια διαστρέγγει την θύμη την θύμη την θύμη την θύμη. Ο Χάρης, αποθέα, μηδὲ γνωρίζει).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Άργιλο). Άγιο Βανάνητας διὸ τὸν τάπη. Σαναίστησε;

ΧΑΝΣ (Στεφάνη). Όροισε: (Ψάλγησες απόντα). Όχι, δεν ζωντανείμε. Σέν τοι θυσούριθρον. Κηρυτοί τον λίγο λοις ξύρε. (Μεταριά πάντη) Σέν εδώ τὴν Ημέρα σκεπτή ξέρω.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ήξερας;

ΧΑΝΣ Να. Σας πρόσφετα πρόσφετα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ηγήγει ποτί καλαντάριζε.

ΧΑΝΣ Τασί. ("Τοσα" μηδεὶς λένε). Ημετε πορτού ποτε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κυντέ που; Ήλως;

ΧΑΝΣ Αντίθηται στη θυνταράδης νὰ δο τὴν κάρπη. Μό θύκενε κ' έκανε πάντα όποιο ήταν στηνρό. Έπειτα σπουδάζετε δέκα μέρες παρακετ. Είστε νὰ τὰς γιλήσωσαν

πέρι, ποτέρα μελίτηρος πώς θα τι βάζωτε στα πόδια, θα τι βάζετε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δε ξέρω. Δε λέτε πούτε.

ΧΑΝΣ Να τη γέλσει ανδρός;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Όχι, να μη ζυγίσουν.

ΧΑΝΣ Τι κατιλοβά και δήν κινητήρα. Σας παραπλανίσανα. Έτσις ότι απέντε αδεις κακοποίησα, το ξέρω. Όσας, τόις σήμερινοις,

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δεν τη λέω.

ΧΑΝΣ Τι απέφευκτο. (Μοναχός παύση). Σας την αίσιαν είπε τούτοις. Λειτέων τρόπον πριν είδε τη προβλητική αυτής έξολη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μήπως;

ΧΑΝΣ Ήμερο. Σχεδόν γηραιόμενο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Άλληκαν;

ΧΑΝΣ Τίλιτι στήν Ρομπονή πις δήν ζειτίτι τώς θερινούς δεκαπέντε οκτώκαιων το άστας την τάχη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ημέρατε νόνε χάρη;

ΧΑΝΣ Την γέρατι; Όχι, δήρε την ορόποια. Θα νομίζετε άνθρωπος όπως τη πάνω έπιτυχας;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αλλαγής τίποια. Ετσις νομίζετε να διαπερνήσετε;

ΧΑΝΣ Είχαστην. (Μοναχός παύση). Κάποια στιγμή δημάρασε απή γέννημα των νεαρωτήσεων, δεν ξεκατέλα. Τι νοπούσαν: μόνη λαχτήρα. Σύντομος την υπέβασε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι λατήγρα. Φέρε τώσο λίγη κοινωνία μέσα στην γερανόντα.

ΧΑΝΣ Τρικάρια παρέβατο: σαδή την απρόσια την μοντίζα. Την παράσταση νι τατοι τρύπο, μήλη μπορούσαν να δημιουργήσουν την ζευγαροσούσιτσα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝΝ Τηρη φρεσό.

ΧΑΝΣ Τηρη φρεσές ναι. Καλιν. (Μοναχός παύση).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Περιπολήθησα με τη γερανίνθεμα στην ούρα. Λότη γιατί δεν τη λέτε;

ΧΑΝΣ Τα λαροπορτζήκανε. Όσως εί πριν δι τη εί-

χατι σὲ γέλασμα. Τὰ γείθεστα, τὰς μηλούσατε. (Στρέψατε καὶ δόφει τὴν κατεῖχεν δέξιανα τῶν πάτων). Σᾶς εἶναι τόποι βέστοκοι νῦν ἀμπλουγήσατε πάς εἰ ἐκεκαθάριστος τὸς κενμητῆρος. Σταύρον ἀπὸ πετρίου· καὶ μάδον στὸν παρδούν αυτῷ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θὰ πεινῶ σύν.

ΧΑΝΣ Τὸ Βέροι. Δά τ' ἀμπρίστε τὸν πόνον ἡ φρήν της δέρματος λέπη την ἔργατα. Αθημάνη τὸ κρινάκι; Μιᾶν τοῦ δὲ ρυζούλας μάδα στὸν γεμάνου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Θὰ μείνω έδώ.

ΧΑΝΣ Τὸ ξαναλέπε. Γιατί; Γιατὶ νὰ τὰ πατέριστα; Λαμπτὴ πόνος δέσμων τόπος εἴσαι ψωθεόδ δέσμωλο. Ή φυγὴ τίναι οὐδίμαστη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ή δική μου εἶναι φραγκη.

ΧΑΝΣ Λίγη τέλη ἀλίθεια. Συρριζεῖσθαι με, φάλα δίνειν εἰς οἰκήθεια. Αλι μιαρεὶ εἰς 'γειτονία γαίανη. Κανεὶς δέρματα πάς τοι. Μόναρχος δεῖ γάρον θηραμνίας τὸ γαστό σας ν' είναι; Βέντολιστον τὸ γέτοι νὰ τοὺς αποκατέστητε τὸ δέσμωσα. Οὗτοι καὶ δραυνοὶ πότε λατέναια στὶς ικανωτές τῆς Φρέστης. Ελεοτα οὐδὲ τὸ ξεκατεῖνον μὲν μηγαλύτερες φρουραστίνες τῆς φυγῆς; Άστι τὸ καρφί.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ήμουν σέλισμα.

ΧΑΝΣ Βέβαιη γάρ των πορών;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ηδὲ θὰ πατολήγατος ἔστι. Στὸν πορού.

ΧΑΝΣ Λότος ημετού τὸς μείνατος διελκυσμούς σου ναὶ δὲ πολυπατεῖνετε τὰ μάρτυρα. Γιό τοῦ πάς διπλογόνων στροτες μείζωνες...

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σᾶς θέλει μάλι, Λότος εἶναι.

ΧΑΝΣ Τι αὐτή 'κειψε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ή γενούλα.

ΧΑΝΣ (Βολτερι τὸν γάστη). Δάν τὰ κότιστα. Στήρι 'Αντιτολή γέτον ἀλιμῆς. (Προμηνεύει, τεχνητὴ υπερτροφία). 'Ομορφοι τόποι! Τοσούχος γένετε! Αιθέριες γιωνάκες! Πέρησι! Τερζεϊα! Μαραντού! Ή Φορόδη! Τι 'Αμιλα! Ή Σίκι! 'Ομοις έκεινη πολὺ μιᾶς μόνης. Αξέχοστοι σίναι οι Σεργιουσάτε! Ή μαργούλα Σεγούσατε, μή το φιδιοτό πορφύραν

τη λίγην ρύθμι. Σεργαζάτ...! Τίσαι μότι των Πλαδαλέων!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Μορύνεν). Σεργοβήτ... Σίβα... Φαρόζ...

ΧΑΝΣ (Οφειλέτας). Ήρθε μά νέχτα... Μια γελούστρη σέργιο των πατερώνου. Άντε ξέρει ότι ακριτήρια τη δράμα ή δε της θέρευε ο αντίτης των Ιανεών. Μια χρυσή. Τα γυμνά πατέρων της καυτίστερα πάνω πάνω την έπιπλο Χάρμει Κερδίδη της σέργιας! Άπο το χαρδεύτικό της επανατίσσεται τριαντάνιανά την άπο τη μέρων της μοράζει τη σέργα. "Τοπάκι ματήν στή ακριτή. Ματήν στή σκοτή, και ζεντές δικτά τια. Σε γρατάτ..."

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ήμες έδει την πανηγυρήκαμε;

ΧΑΝΣ Αγήτι σίνα δίδει, ιστορία. "Έγει παραμεθένει θελανό, την άρη πιάνει ο ίδιος γιώνας την δημότικα, γόβη και μέσοι στην ομονίαση. "Εγενε... Εργενε; Ηρθε. Ακ έποιων δεν παραλίγεται το δημότικο. ή ένα την πήγε στα γρανά του ή Σιβίνη ή Σεργαζέν ήσονται..."

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Την διάδοση

ΧΑΝΣ Όριστε;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Την διάδοση.

ΧΑΝΣ Την;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Όπως λιέζοτε και την Φαρόζ, την Άριο, την Σίβη

ΧΑΝΣ Κερίσι μας... Βλέπε πανηγερή!

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μή κρίθεστε.

ΧΑΝΣ Δέν σήμερα πάντα ζητεί και κανικλής θανάτη-

τος.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Κακά το πατέλλασα.

ΧΑΝΣ Καταλάβων πιάνε πράμπο;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πώς πήγε φυγή σις ερμηνεύς μηνανά
άν ή διαπειστεύσαν τίτηρε μαζί γόρτατε. Την γενοίσιν εσες.

ΧΑΝΣ Λουτήρια μάτια το χέιτι ποσ. Λαστιλίνς θά
μπορέσει την ματ στέρεα τηρε μαζί μου, άπο έδο και τέρο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Είναι φίλη πίνε ζεγδίστεια.

ΧΑΝΣ Νέοις οργανώσαι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σήκωσε της γύλινος γυνί μια σάργανα... .

ΧΑΝΣ (Δυτικά). Τις θέρατα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ ... κι' ίμιος ημαρτων μάνος. Τραμπού
μήνες.

ΧΑΝΣ Αυτούμανι πως είμαι θυροφορεμένος νά διαφεύ-
σω. Τις πάγους λιαριέσσω, λέγω τις τής.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ 'Η φυγή σες ήταν κλειστή

ΧΑΝΣ 'Ομολόγησή μου. Σέν τοτε αήτων την 'Αλόχ.
Γατάκια πατάξε. Μάτ τη Θεά.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Σάξ είθερνα ή ζημιά.

ΧΑΝΣ Δεν είν' ζημιος αδηδέ πωλ ή Ζωή την χανι-
γόδι μέ χθια χυιόνελα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ή Ζωή χαρονελά σ' αντανάς ασθε της
χαμηγελασσών.

ΧΑΝΣ 'Εργα της διαπαρδιζόντων.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τίποτα είπαν έπειτάντος.

ΧΑΝΣ Είπαν:

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Συντροφών την φυγή σας και είσιν ίστο-
χρόνων τάξ ξήρε μή της αιλισθήσεις.

ΧΑΝΣ Μπορδό ταρε. Γιά τη δεσπορ. Είναι σοφό.
Λίγη ξέρει πορά νά δοκιμήσει.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ 'Ενας δινήσωπες μέσα στο σκοτάδι της
απελπισίας...

ΧΑΝΣ (Συνεγίζει λατινόβιβλον). . . τυφλός. Α-
ξιολόγητης, πούλεισσον λατινολόγος να'; 'Ομως μ' άλλα της-
σι, ήταν είναι της διαδήμη πω, περάς της διαδήμη πως φυγής τη
πλεονόμενο πωλ ήτη θορυβαλέσσει μιά μέρα στην πλευρά την αι-
σθήσεων. Τι λέγουμε γιαν της πανηρούλινες τοις αργματα; Σαν
δεθούσαντο ήταν είναι. Λαπαλή προσεκτε της διαρες την ιδαιο-
γιάν, κυρία μου.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πάντοτε μή προσιμένεται νά γίνω ή Σε-
χρούλαν σας.

ΧΑΝΣ Κρίμο. Λέτον το ηδησα τη λέσσα μή την φυγή
μων.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Καὶ πώρα μπούστε νῦ φέρετε τὸν γηράτην.

ΧΑΝΣ Τον εἶχι θεῖ. (Λαζαρίδην καύτη ποὺ κρατῶ).

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Πλέκε παρουσιῶντας τὴν σύντετα. Σῆς παρουσιῶν πολό.

ΧΑΝΣ Κ' ἦρι ποὺ λογιάνωσα νῦ κατέ πῦ πόζ... (Στρατοῦ). Χα... Ας, εἶναι. (Σε λαζ.). Λιανίν διαμηντερέψων. (Περιποιώντας μεράδες λόγη τῆν Ερετίχεν, παλιάν διάλεκτα), κυνηγούσκοντα μᾶς οπήγη, μὲν γατήγημα μετανιώντα καὶ κατερέθνεαν, τούς το οαδίνι, έπει ποὺς πάρα Μύρην μπάζει Ήλιούθα καὶ Ζαΐσα. Η τούτη θεῖα πρόσωπα πελέρη καὶ διδύτερη μύλοντα, παῖ την ἐπεράξει μεταποιήσεις απόφεντας τούτη γεράνη.

ΧΑΝΣ (Ἀντερεζεντος τὴν θηρίον). Ο...? Τὰ σέληνη μέρη, μαρά. Με παταπούνταστε, ναϊ;

ΜΑΡΦΑ Στού μέρην νὰ κάνωσις πράντια.

ΧΑΝΣ Μισοὶ τού περι. Καὶ τὰς ἀπόστηματα νὰ προκατέτε μήτης θηράμβων. Ξέρετε θανετούς έντοι γένουσαι την ζήτησας. Πηρούνιν. . . (Κέντη: Ανθίδερος βασιλεύοντος, έποιησε καὶ θνάτια γατήγημα. Οι τούτες γυναῖκες μάνιν γιαν Ήγειρηθέει. Η Ερετίχεν τού παρουσιάζεις την περηή απόνα μπάζη την λόγη της γέλιωντας, δελγυνταί Καταγενεών γραμματιστήν. Η Ζερέτα διηγείνει την υρούλας των κάθεται επει. Ισορθήν: μετά την ιρωνεία 'Απλάνη πορταί ξεσηρετεή').

ΜΑΡΦΑ ('Αρων). Είδα τού μετωνόμαστον καὶ για τοῦ. 'Οτι για τατεζέλια, μανύχα νὰ κάτι μάς γλυκοσοφάρει ή 'Ασπριάνα.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Άλιν εἴν' αλήθευσα...

ΜΑΡΦΑ Τά μάτια της είναι παρουσιάστην στηρά πάρη την πατέ. Άλιν τού βάλλεταις.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Άλιν εἴν' αλήθευσα...

ΜΑΡΦΑ Γιατί θηλώνεται; Αιτίς αὐτού θεῖα ζητάνε, δεν θηλώνεται.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αὐτόν τοι τὸ ξίφος. Μαρίαν δὲ μ' αὐτοῦ νόσολοκεστα κατά πέθη, που.

ΜΑΡΘΑ Ήλαβε σπάσμα;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Προστές μὲν εύτυχε γιατὶ δεκατέσσερες μήνες εἰς τὴν ἡδὲ αὐτὴν δόντα μου. Ρωμαϊκού τέτοια πυρούσιο;

ΜΑΡΘΑ Κι' αὐτό του. Τι έποιες;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι λέεις; Νή περιπατά και να ας γιγαντώ μαριούσι μου από ταύτα δήμη. Νή εργάζει τό μόλις νατ νὰ ακούσειν γι' αὲ κοινός, τι νὰ αὖταναν πανένα. Σκοτιά είναι. Πές

ΜΑΡΘΑ Βρή κατέκαι του λένο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Την δικήν τη! "Δεν θανατά ε' κραί ερή δική μου . . .

ΜΑΡΘΑ Τι παίζεις τούτο;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Ημεντή θυ μοῦ γνωστάτερ, δι' θά σε ρωτούντο Λέτο.

ΜΑΡΘΑ "Πειτά λέ;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Εμενιν ποιήγη κι' ότι ούτα φέλον πρέπει. Ήττις δή αὲ προτήξει;

ΜΑΡΘΑ (Τιρτζίτρα). Είναι λογκά τάχα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αύτη τοι θάσες μου λογαριασθείς. "Αν αύτη δογή δή γεγήρασι, ηγάλη θά το δοῦ.

ΜΑΡΘΑ (Διαταξίδει). Ήττις δογή! Τέσσερα με μαίνεται. Κοντά τοι. (Η Γκρέτχεν οφαλᾶ τὴ μάτια και σπίργει τὸ γέλαιο μὲ τάπανα.) Κ' δύοις δή πειθάσαι μυρόχα δετῶν γερότας και δή διαθρούσαι πλές δή από πάρανε, (Η Γκρέτχεν οστάζει τὸ πειθάσαι μὲ τὰ γέλα. Η Ζωήτρα φρικηστεῖν). Τ' διανοεῖς; (Η Γκρέτχεν δεκά στήν πάντα).

ΜΑΡΘΑ (Χωρὶς νὰ γρίζει). Ήττις πάξ; (Η Γκρέτχεν πιπλατά, μὲ τὰ γέλασι). Ήττις τὸ γέλαιο μὲ πιπλατά μὲ πάνα δήμη. Το δένοι αὐδούσι ταῦτα πατά. (Άπλωνε τὸ δένω τοὺς Γκρέτχεν, γινοῖς τὰ γέλασα. "Ορεις ικανη,

παρόν τὸ διατογήται: ἐνοις τῆς πολεοῦσας της πανδέει τὸ εὐφάντικον οὐ γίγνεται μ' ἀπομαρτυστικὸν θέμμα. Η Μάρθα δικούσει καὶ στρέψει. Η Ἑκάτη δὲ τῆς εἶναι τάσι πεγάδη, ποὺ τὸ δέσμοντα ξεφεύγει, αὐτὴ νὰ γίριται τῆς καὶ τάρπει τὸ πλευρικόν. Η Ζωτία μημέναι τὴν Ερχόταγνη καὶ διγίνεται μὲ τὸ ευφάντικόν φησί. Προσπεριώνεται τὴν Μόρθην, στρέψει... Χοῖμ...

ΖΩΤΙΤΣΑ Ταττάγρια. Στριμούνει... Χοῖμ...

ΑΤΑΛΑΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΠΕΜΠΤΗ

Την δέλτη μίχα τριών. Περιμονή Χατζηπαναγιώναν. Ο Χάνς μὲν αὐτὸν θεωρεῖται συνηλίτον, έτοιξεν μαρτυράει καθηγότη καὶ σεργαμῆν τὸ «Άντε νέγκα» στὸ Ισαμονί. Μηδ επιγνήθει παραπομπής τους, εμφαρσε μ' δύον γὰρ διάλει τίτοτε αόρα τους, τρίτην τὴν πρόστοιν τοι συνεχήσει ξύδισμα τῷ πηγαδόν. Σὲ λέπι ἀτὰ τὸ δέλτην τοῦ σπιτοῦ απάντει πάντα τούτον. Η Γρέτερη καὶ σεργαμεῖ ιδοὺς τὸν αὔριοντα τεκ. Κανονικέσσει πελλέται φοντε, μὰ τὸν ψήλος ζεγκίνη τὸν πόρτα καὶ τὴν γενατά.

ΧΑΝΣ 'Εμπορός. (Μητέριν ἡ Γρέτερη)

ΧΑΝΣ (Προσέχοντας τὴν γέρνην την). "Ω...
Μὲ πηγαδούτε. (Κατευθύνεται πρὸς τὸ ποντικιώδε τους
κορμαπάκια τοι πηγέδωλα).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καλέμπο. (Δένει τόντι στήρι την
τη).

ΧΑΝΣ Καλέμπος σας. (Κατίσταται). Τόρα εἴμαστε
ἰντέξει. Πρώτας παρασκελή. Καθήστω. (Τῇ Γρέτερην
τορκαλεῖ εἰς δίπερ κόβεται. Ο Χάνς ξανθιστάνει τὸ ζερόδι).
Ξυρίζεται. Θά μὲν ἐπιτρέψετε γ' ἀποικετιώσου γατά; Κα-
θήστε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Αὐτὸν πειράστε.

ΧΑΝΣ "Οταν γέλεται. (Ξυγίζεται). Μαζί φέροτε
πιαρέθια;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ "Οχι.

ΧΑΝΣ "Α. Μετὸν τὸ έποτυστήκατε νική τοῦτο γρο-
τά. Τιον δὲ ηγήσατε νὰ λοῦ πεῖται τὸ μαρού μου. Βέβαιο στοι-
χημα. (Η Γρέτερη γαμογελᾷ). Παρακαλῶ νὰ χρεισθεί
ζήψα μάζε καταποκατετο μέσ' ἀγάλ τὴν καθηγότη. Διο-

τόν. Πρότη, εγγόριστη, διαπίστωση. Σής βασική τάρα δε
να γαμογελάς Χρυσοχόος; (Η Γαλέτην γαμαργελά
τάρα δινεπολούητρα θίξεις κ' ἀπον-για). Ήλάντος δε φο-
δοτει για τὴν πάρη μηρού μου, μὴ κάνετε τὸν κώνα. Τὴν ζέγο.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τίπ Ζέγο;

ΧΑΝΣ Ήλις; μής. Θὰ σᾶς παντεχετά, Αλητή; Είπε;
(Γαλέτη). Σᾶς πεισθήσαι. Δεύτερη, διαπάγεται τίρα της πατ-
έντων. Κανεβότας τὴν μεντήλην από μάτων. Αλητή τὸ έ-
ντες πάτης φορεῖ τὸ δὲ τῆς μηρού κάτι ποντούς λένε. Κο-
να. (Συργίλην περιπλανάντες αὐτή οἱ λύροι) Τέλωνα.
Οὐρά; Τριτική διαδέστι. Άλη Βογκέτρας πλατεία στὸ Λαζή μη-
πρινούστρου ἀπό τὴν ζέρουσα. Ένας φορμοτάτης, πίνεται γιατ-
τικές όψεις, μαζί τίνει τοὺς οἱ διαθέστοι, τάττει πολὺς μάτων,
βαλτήρων νὰ παλλαστίσουν ή νὰ ζεργίσουν νὲ νένεια τους.
Διπλωματομάρτιν - Επιτ.; "Α, μὲ ποργανώστε. Σοῦδε δὲ μπορεῖ
να αᾶς δινήσειρην. Είπει καντάρες.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χίνε...

ΧΑΝΣ Να. (Ξαφνιασμένος). Χίνε! Χάρη! Ε-
γάπατο; τὸ επέριστα.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δὲ χρειδότων

ΧΑΝΣ Τὸ λέτε σοφοίσι;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πιώ τὴν διαπανάσσεις λάθος;

ΧΑΝΣ Νὰ βιασείνατο! "Δ, βίδωσι ξεβίδω. Πλα-
γιανή Χριστοπούλειν. Μά... στὴ θύρα τοῦ 'Βαρνατε-
ρίου'. Μισή αὲ τοῦς λάθοις σελινοτριγύρας ησαν. 'Ορανά-
ται' ένας τριαντάρης γάλετη γ' αὐτή τὴν δραδιά. Μάλιστα
ληρή σίσιμη καὶ στὴν ζετερηνή τοῦ θία γέργεις σὲ λίνο γιὰ
τὴν αῦτη, νὰ φέτον λεγγίστουν ντεζής καὶ τὸ στοια. Θὰ
αυτή τὸ πάλευσθαι, τοῦ λένε' αἱ 'Καλαρές'. (Στὴ πεταχή ζε-
πλένεται παὶ διάσια νοήσιμη).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Είσαι εσέτης.

ΧΑΝΣ "Δ; Οὔτε συζήτησοτ, Γιὰ ποὺ πολλά διασο;. "

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Εὐ αὖτε ποτὲ μητὸς είπες.

ΧΑΝΣ Τὼ ποιδιά διεργάτης Σᾶς είπει πολλό.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τούτη γέλι.

ΧΑΝΣ "Οχ, δό, κινή χορηφέντως νό θμούν, τόλι
θά ζερα κινή καρπούν διάθεσιν. Γλώ τίν ντζές;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τέλ θά.

ΧΑΝΣ (Άκε παρετέλι μανιάν επράσιν τη χέρια
σταρκού λίγες. Στό μανιάν γελήσκε ναι γελήσεται).
ΓΚΡΕΤΧΕΝ Μοι τού τε η Απόκινα.

ΧΑΝΣ "Δ, Η γενοίσα τοῦ παρετέλη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Παραγγελες ήσε, στέν δυτρες της έ-
τα φουστάν γυρινεύστηκεν, Παραγγελες;

ΧΑΝΣ Μη, ορι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Καί τίν μανιάδες ε' μαζεῖται
την παρετέλη μάκρη μάκρη γιαν σένα;

ΧΑΝΣ Της χρωστλ κέρτι τού δέν δεκάδες πίστε.
Λαζιδώ; Έτοι τό είτη Λαζίδης ποστη γρούν διάτον γι-
ραίνει εδ μή παραβλέψει, αύτης μή πάσσουν.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Ανταπόδοτι). Χάρε...

ΧΑΝΣ (Ανταπόδοτι). Χάρες, ξενάξει. Σής πα-
γιακάν μήτε πέργισεις είτε περιπόνει, και είτε άλιστα. Τόρος
τελεταντας είτε σπουδήσεις. Κι' όποι τί βέρος σας καταλαβα-
νού τόδε τό δόλατο ποδόνοσους και για τίπερο. Λαζίδης
μάθετε το. Σηγαδνούμι την παπιάνε. Άρε τίν πατεκέν
γρατά. Μελέτησε ήδη τήρη παπιάν. Σής διανέγουνα πλάνας
πλησί ή διά πλησί προπτήν δική την ειδίκεια. Άλλα τέ δεκάτε;
(Προσγεγκάτην μανιάδες). "Ε..., ναρές πλές έφεσος" ή
δέρα νή πιστή κινή. Απότη τή γρούν δέν τίν γλυτώνεις και
σιδούς ή έσεις ίπο. - ναι; Δεντινός δή διαμάντιμης τό γενι
την κοντανέαν. (Βινόζει ποτήσιο εντό τή γρέβε.). Φή μη
κάνετε τή γόργη γά πιστός κι έσεις δέν ποτηρίσει μαζί μας;
Είναι δεν διαπεριτανά κρασί, ποτήσια νή σανγ. (Η Ή Γκρέτζεν
δή απειλεῖ). "Όχι; Όχιας δέκατε. Στήν θυειδ σας. (Πλ-
νει κ' βούρσα απαδναντικής τέ ποτηρί μέ τέ διπλωτον κινή
τή ποτήσια μήτε προσαρνιδιν μου. (Μέ ζερπινήρην εύ-
κοινεια). Θεράπει τίς είπεργεις τήρη Απατόληρης την μήτε
μέραδιοςα γκέτε; Παραγγελες,

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Τό Σάρον.

ΧΑΝΣ Τή Σύρεα. (Ομιλείται). Τίνα διά ξέρετε να είσαι καὶ πώς θεωρούντες χρόνια πάρα, κανεὶς δὲ μηδεπέχειε επαλλά Αγιοπούλευντας - να'.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Ε' αδέ.

ΧΑΝΣ Κι' πάντας... Ακατόν δὲ μάκα τηρεῖ εἰς ομοιότητα πάντας εἴτε θεούς έπειτας θεοφορούς, ήπειτα θεοφορούς δικτύα πανταρίνης των... "Εκεί γείτος Βίλαν;" επειδή, φέρεται;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ (Άντρας/Σα). Ξόνγ.

ΧΑΝΣ Ναι.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ "Ηγέρα να εσύ τών, καὶ σπουδούσις καὶ οὐ, νόν παντορευτοῦμις.

ΧΑΝΣ Αίνι πατέλαθα.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Νά παντορευτοῦμις.

ΧΑΝΣ Γεράκης... Ε' Τι;... Λέπε δέν είναι άνθρωπον τὸ οἰκισμόν. Αἴτιον δέν είναι προτίτονος στρατού. Πώς νι κίνεται;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Τό γαρέλασ.

ΧΑΝΣ "Έτοι;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Γιατί ζαρριάτινος; Ήπο θέρεται τὴν μερίην σου.

ΧΑΝΣ Κινητούμενος. Άπει ηζερι μάστα. Μ' δεν έχει ούτιστα, γιατί δέν ιστάται όχι μαντητή; Επò την πέτραν σου, δεντρικούς παρθηκάλευς ή αν γαλόσοι; Γιατί; (ΤΗ Γρυκήρης γραβάτης όχι μαντητή που έχεισσει άλιμην και περιπτώσεις λιμούς). "Γιατί; Ή ούρουψη τούτη γειτούντων;"... "Όχι... Ση. Μή κυντείσεις. Ελοα, πούτη ούρουψη."

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Σε περίφερα, Ξόνγ.

ΧΑΝΣ "Αγ το ζερά δή μετέσύνουν, ανάστη μου.

ΠΚΡΕΤΧΕΝ "Ηγέρας.

ΧΑΝΣ Σενγχέσα με πάντα θεργίουν. (Τηρε πάντα ελεγχόντα δική της λιμούς). Καλή μεν. (Καίνης οπαρεύοντας στην θεατρή). Σπιλόγερκες:

ΠΚΡΕΤΧΕΝ "Όχι... Γιατί νι μικρούλα... Γιατί; Αγκύλωσες με πάλι Ξόνγ. (Κοινωνίας την άνεστάτωση).

κίνησ... Σαῦ φάνερε. (Κλείνει τό μάτια και σίγουρο πώς τό κεφάλι διπλασιαμένη).

ΧΑΝΣ 'Αγάπη μου... (Την φύλα είδε χρήσιμη κ' θέτεσε' από λίγο). Μιαν φράσεται δημόσιωτα! Τόσο διπλωτικό πού μου έφεσει νι θυμό στον παράθηκο απ' νά βάλω της φράσης. Πώς χρωρώ ναι δὲν είναι; ('Αποχιμωμένης και για λίγο καταδέσπιται στό μάτια, αλ' νά διέτασται περιηγή φορά).

ΙΚΡΕΤΧΕΝ ('Απλέσαι τό γέρνε). Σ' άγαπε...

ΧΑΝΣ Ιλίουντε μου...

('Άγκυριάζονται ναι γιατίνεται. Τέλι δεν μεριά θεα, Ήγής τό τέλεος τού διολόγου, κατέδουνες ή ανεπιθύμητη γιαγιά της, μετάπου στέ σολάν' ή Μάρθα. Η διπλωματική δύναμης μεταποιεί τούς περισσότερα στήν κάμαρα του Χάντη και τό δοιόνι, νά 'ναι γρίλιτρες).

ΠΚΡΕΤΧΕΝ (Σερβίλειν μετά τη φίλη, μετακατά λάπο την άγκυριά τού Χάντη και πιστοποιεί απέρι μάλιστη της κάλυψη. Ανήγειρε, τραγουδυσεν).

ΧΑΝΣ Τί παρέδειν, δημήτη μου;

ΙΚΡΕΤΧΕΝ Σαλιέτρετες καθηύλων την πεθαδά μου, Χάντη.

ΧΑΝΣ Άδει νά 'ναι θύλο και θύλο τού ο' θεοτίκου. Είπα κ' έγρα. Θό την πάρωσε μαζί λαζ, καθή μου. Τά γέγονες πάντα δέν έγινα μάλιστα, λαπτένγι;

ΠΚΡΕΤΧΕΝ Είναι παράρρημα ναι δε δε λεγετε.

ΧΑΝΣ "Είμι τόδο" άγνωστη μου. Μή διέτης κακό στο ναι σου. (Την ζωγλάνα χαροπεύλιστες, μά πάντη διαρροής τρομαξούσιας).

ΧΑΝΣ Γιαρέτγερ...!

(Στό μεταξέδι στην πρόσωπο τέ; Μάρθας άγριεινει καθίσει παντή κατέβαστα τήν Γυρέτγερ. Τό διέτυμο της δεύτερης αλγυρισμούτων από τό διέλμητρα τής αμώτης και τό γραφωτηγεστιαδή της διέγγωνταν τρίλαπι. Τιδ έντα λεπτά πολενείν γ' απαλλογεί μαζί τήρε έξαρθρωτικήν διάδημαση, μά γρήγορα κατερροκέτη. Τά χρήσια της, οδηγημένην από δύνη διάκαρη πράσινη

νοτια, τίκεται τέρε παντού! Από των δώματων της θεωρίας
ταν νότη της θάλασσας μάτια κεφάλαι.

ΧΑΝΣ (Ιδία απορίας επί της Γρέτης τη μεταβολή). "Ογι; Γρέτη;... Άφησε την μου
τίκλα; Άφησε την; Κάτι, μια διά μέση σε εγώ Σογδιανός
οντι χαράδρια το οι γάντια; Κάνε κορούφιο πολι; μα... (11)
Προτίτζεν μέροι σαντινοφύλακην λέ τα γάντια της αγαπητήν του
τοπιέντε της μετατίκλα. Τα αρότρα της ανθέμισαν πάστε αρότρα
τηρ; Μάγιστρι, τίκλα ροδή την Χάνς, μι ολίκησι έκφραστη λέπι
των προσών της Σογδιανού θρόνη μην διέρχεται. Στό τέλος, μετα-
κυριαρχία από την θεωρίας παγίνει το μετατίκλα νότι
του δεξιού πόδι το ορθούσιον γ' τη θάλασσα;

ΠΚΡΗΤΖΕΝ (Κραυγή). Χάνς...

(Ο Χάνς προκυπτειν εις την διάβαση στην παναστάση
του, διά την Βασιλική τη Μαγιόν προσέρχεται γέ την τη χαρ-
γύττα της παλαιάς παραγονικής).

ΧΑΝΣ (Άφοις άτα τικτα τηρ; Εγκέργειν αντι αγεστάτη).
Μή φρίστε, αγάπτε μου. Άντι προσ στατα; Νίκηρες. Τόποι
των ανάγκας; δούστεν αντι χαρά.

ΠΚΡΗΤΖΕΝ Μή μι δοκίνεις, Χάνς...

ΧΑΝΣ Μαρία μιδ σπυρί γαρδ, γικ τη πάνα δες
αθη αθη, ει δημοσία τα δημοσία των δημοσίων αστ
ματ τη βούρα. Απότος ή οργανωμαστον με. Εγκέργειν.

ΠΚΡΗΤΖΕΝ Χάνς... (Λανγήγιαν μ' διδάσκων τη
χώραν).

ΧΑΝΣ Χαράδρια. (Τις τα πάντα). Μή με κατά-
ζα για τιποτε. Ής τηρ; Ήσα τοι δή γογλεω, άγνωτη μου.
Οù τα πατεροπάτρια, Έσα έγώ. Γρέτη; Γρέτηγε γελάς. Κι
δυον γελής είναι η από δημοσιη γενεύη των αλατας. Πε-
σίγεντε. (Τρέγει. Ξεκραστι των παθητηρην από γραμμήσι).
Κοτρι! (11 Γρέτηγε ποτεν στην παδασέρη την γελά).
Έβην θαΐρια, Γρέτηγεν. Μ'ασι δηγγαλι! (Πετει την πα-
θητηρη από γραμμήσι). Φείρο. "Όσοι πάραγγαν φέρω,
τόσοι εις γογλούρια δη γρήγορα μιατί που" (Τρέγει. Ος τηρ
πάρους α' δευτερι με ζέρε, έπινοταμένου). "Ει, Γρέτηγεν.

Εὐτελέσποις οι ἄλλοι. Τοιχίσποις μὲν διὸ τὸ μέγατό. (11)
Προτόχοις τοῖς δημοσίαις μάλισται. Τίτοις... "Ονταροὶ εἶναι.
Κατηγόροι... (II Γραφέγοις τοῖς τελικοῖς οἱ πλήθεις).
Αστοι... Πόλεις, πόλεις γῆγοι.

ΙΚΡΗΤΙΧΩΝ (Άνδρες, εἳρε θρασύταιοι τοῖς). Χάνς.
ΧΑΝΣ (Καθηκόντας σὴν προσδόπιον καὶ τὴν ανακαίσεται).
Ἄργυρούλας μου (Φιλαρότα). Τοιχίσποις παρέβανται δημοστήν
δημοτὸν στὸ μάτιον, τὰ νῦν μέλισσαν τριώντα φρούτα. Πυργίσκος ζ-
μινος γερμανικός. Οἱ Άρχοις μακρινοί εἰσιν τοῖς μετέλαθροις
τῶν Κυρίτζων καθηγότας τοῖς αστέροις μὲν τὸ δίπτυχον τοῖς
αστέριν. "Οινος ήταν τὸν μὲν πατέραν προτίθενται
ποτες τῷ πατέρᾳ, διὸ κατείστησαν αὐτὸς ξέργονος μὲν τοῖς
οδριδόστοις).

ΧΑΝΣ Πιονυσίονος... (Παρίγρα τὰ Ργά)

ΙΓΡΕΤΖΧΕΝ (Άγρογερεντοῖς πρωτοίσται). Χάνς...
(Ο Χάνς προτίθεται). Φούλικος διάτομη...

ΧΑΝΣ Ηλίας (Συγγενιημένος)... Δεκατέτετρα γοῦ
το εἴγα ν' απονέμω μάλιστη τῆς εὐχῆς. Εύνοιαί σέν, μάλιστα.
Άνεγκ, Λαοφιλαργός. (Τις πτήλεις, ένοι φτιλὲς λέ το γέ-
νος ροτίστραι). Μή ιπορέψομεν μὲν πρόσωπον λανθανόμενον,
οπούδεν τὸ γένος της μοτιώσει εἰς παραδίδησην, ἀλλ' οὔτεν
χαλαρεύει, ὡς τῇ στηριγμῇ ποὺς ο διαρρύσος μὲν ματέρα φένειν.
Τόπος αποθήκη, μαίαντα προσελίνεται πάρες τῶν πάζεων. Πιρωταρ-
νόνιος νὰ προσέσται. Μάλιστα τὰς καρφέστες. Τοὺς αρκετούς
καθορεγάζειν τοῖς μάλιστα τὰς καρφέστας μὲν φρασσή η λα-
ργόσκειο. "Τοσασα τὸν κορμὸν στὸ θέρος τοῦ μοι δρυπάνει, στὸ
ουδίνιον. Σαστέρρα τὸ εῖναι τῆς άποτονίας, εἰπεγένεται. Ταῦτα
οὐτῇ μέσῃ τοῖς απόλεμοῦ, σιαφατοῦ στέλνει τὸ μάτιον μὲν δια-
τασσειν. Βασιλέα, γραμμοτέλευτας. Θεοτοκοῖς τοῖς μάλιστα. Τι-
λεύτειον τῆς, καθηκός μέλεται τὸ περόδιον τῆς Γραφέγονος Σ-
ερετο, πλάγιασίναται μάτιοντα).

ΜΑΡΦΑ (Ηλίας τὸ ξένο). Ζέα πένον. Πούνον ίσω.
(Μπαλίνη τὸ ζελτεύει). Αυτάρεις διατίθει.

ΖΙΖΥΤΣΛΑ Αρκαδοί, εἰ. "Οινος Ζύγοι μαρεύει"

ΜΑΡΦΑ Λατίδ. Ποιος οκε φέρεις γι' αλλα;

ΖΩΗΤΣΑ Ή Λαζηνά τὰ λεγε τόδαι δὲ στὴ θρήνοι
αἱ. Βρύσσου λέει, τὴν Ἀφοῦ τοῦ Παντόφω, δέξ' αὐτὸν δὲ,
χρεμανικῆς δεῖ καὶ δυνατῆς τῆς μεγάλης καμαρᾶς τοῦς, Τι
πεισθεῖς τῆς ματῶν πολύτης καὶ δημητρίου τοῦ σίτης τοῦ ὅπεις ντα-
μάτως.

ΜΑΡΘΑ Πότι; Σύνει;

ΖΩΗΤΣΑ Πότε; . . . (Συνέφερε).

ΜΑΡΘΑ Ἄστε, δέ χρειάζεται. Γιὰ νὰ τὸ λίτιν ἡ
Ἀστραπῶν τὸ θέλημα τοῦ πέρι τοῦ πόρου, διοτί γατὶ χρεμάστηκε;

ΖΩΗΤΣΑ Τὸ ξέρω κι' εἶτο. Ἀφηνες γούμα, ἡ
θελα, καὶ γρύπει, τὸ ποτὲ τό. Καὶ τὴν συγχερέονταν εἰ δι-
καὶ τῆς γὰρ τοῦ λίτιν αὐτὸν τὸν τόπον διατάξει ποτὲ ὁ Γερ-
μανὸς ποὺ τοῦ τολεμαῖται θεραπεύει, τὴν . . . Πὴν τοῦτο.

ΜΑΡΘΑ Τί πρέπει;

ΖΩΗΤΣΑ Τήν... Τήν θάνατο, νά.

ΜΑΡΘΑ Τήν γρύπτην;

ΖΩΗΤΣΑ Ναί.

(Αὐτὴ τὴν απῆγει ἡ Γρύπτης, ποὺ ὄντως μετριά
δέμασε ταύτην, καὶ ἀποτίνει, στήνοι πάντας θλεψιπό-
τον τῆς Μάρθας, κανὶ πάντου πρὸς τὴν πάροτο).

ΜΑΡΘΑ Παρέβησε. Μέρε τὰ φύλαντα πλευρὴ ποτὲ καὶ
τριπέτε ποτὲ τὰ πόδια. Μενάχε δὲ τὰ πατοφέρωντας. "Ἄλιτε
νά την τὴν τέχνην μετ. (Τῇ Γρύπτῃ ποὺ στουνάθησε,
σπάρησε οὔργα - αὐγή - πειρανταί τὸ μπουκούλαι ποὺ τῆς β-
αλκονὸς ἡ Μάρθα, γυναικί τοι ἀπρᾶτη προμηνύσασα τὰ πίδια
τῆς, πέργη τὰ γένετα, μέρχεται τὸ τυφλόμα. Τὸ διάλυμα τῆς
Μάρθας, φοβερό, παρθίνεται στὸ χαλογτενισμένον περιβό-
τηρο).

ΜΑΡΘΑ (Στὴν Ζωήτσα). Κι' εδίος,

ΖΩΗΤΣΑ Πούτε; Ο Γερμανός;

ΜΑΡΘΑ Τί ἀπέγινε;

ΖΩΗΤΣΑ Αἴτις τί δενέγημ; "Ἄμη τόντον ηδύσαντε
οἱ Πλιθερός πὰ τὸν φατῆσεν, ἀποτίνησε πώς δὲ ξέρει τί
απεί.

ΜΑΡΘΑ Καὶ τὸ γούμα;

ΖΩΙΤΣΑ Τι γράμα, σ' περί, είναι γάλακτο.

ΜΑΡΘΑ Κ' ή τολμώ της αγνωστότητης; Αλική;

ΖΩΙΤΣΑ Άλτη νιώ, εγώ το λέσσι ή γαλτός, ότι διά την "Ουασ τε γαστή κάθε νιώ φύλους διπτρές". Αδιό εστε.

ΜΑΡΘΑ Αλική (Τατσός διάλ. λέρη). Τι περιμένει τό καρτέλοι;

ΖΩΙΤΣΑ Μισή! Ήλας νιώ έτοι τήνε λεπτήτριας; Εγώ σίγουρα είναι γεναδιές, γατσιές, Φέμιτζι.

ΜΑΡΘΑ Νό σπάσετε.

ΖΩΙΤΣΑ Σέργασες μήν "Ασφυξία", περί την ξιασσού σαν μηδέν μή την προμαχτεσσή, "Ουασ τηρε λεπτήτριας και είπε για πάνωτεν λέ την γάλτηρο, ήτις λαντράτες τό το Κι' άν σ' άσπανη, ούτι τήρε σκέτενσον μελατες, ητι της πίνετες Τετρι ζεράνιασσες. Καλά νιώ λέω πιστημένη.

ΜΑΡΘΑ Θεοδόσιος θέλεις δεξιά τον δεύτερο μέρος.

ΖΩΙΤΣΑ Νοι... οι ζογιαστές Νό ο δάσκαλος. Μέ πορευατή νιώ την ικετία των. Νό, νιώ ο Λιάγις.

ΜΑΡΘΑ Αιτί σίγου τό ελέγχοστον του. Αιτί μιαρή πειδή τοδές μή γραμμή του.

ΖΩΙΤΣΑ Κ' έστι τή ζωή μου. Χρι Τάσος θέλ νιώ σ' οι παρέμβασις μήθε μάστι, θέλ φροντίδης του μή σ' φάνε τά πειράκια. Ήργα τέλος φρουρούγισα.

ΜΑΡΘΑ "Άν σίχα τό μπορεσμέν μου μή τον έπειρο νό πειράδα.

ΖΩΙΤΣΑ Μελέτη, Λεπτό γιά... κοπιέσσας παρόπορος πού σέ φοβούσσαν. (Λεγεται την Παρέλιχην). Έβην Εγ ταρσούσιε. Αιτί είναι, ανηψή μου νιώ διπο σ' άγιστα.

(Αιτί τή στιγμή έστι μήν : ίστον υπαντρεύει ή πάρεται μή την μπλιάσω - Σελέφωνο).

ΠΡΟΦΑΡΙΟΣ Καλημέσα πας.

ΣΤΗΦΑΝΙΟΥΣ Καλημέσα.

ΖΩΙΤΣΑ Καλημέσα. Καλῶς τους.

ΠΡΟΦΑΡΙΟΣ Τι γίνετε; Πώς; είσαι, Μαργαρέτη;

ΜΑΡΘΑ (Ξερό). Καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Μή τὸν αὐτὸν τὸν πόλιν νοεῖ; Ἐντι
καὶ δικαίων γηρών Τριπούλια τῆς Ιεράς Κονσταντίνου, γραμματα,
καὶ θυμόντα. Τί τὸν τοῦ κόσμου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κάτισε, πλέονδος. Κάπιτον κομμάτι. Νὰ
γίνεται τὸν πλανήτα τούτον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ἄς κάτισε. Τούτης της Μαρθανίας η
νομή;

ΜΑΡΘΑ Τά ψεύτικα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τιού μόλια τούτης Επιφύτης. Καὶ τιπέ εἴ-
χε συνηγούντες τὴν Ἀρρενίδα του.

ΜΑΡΘΑ Εἶναι, λαζήθια μάλιστα γηράκια;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Λαζήθια είναι..

ΜΑΡΘΑ Ταῦτα συντίθει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τον τούτον ξεκάστη, χρωτά, μαζί κορ-
ιστοι, μπορεῖ να γενικεύεται φέρεται. Μάρκη;

ΜΑΡΘΑ Κι' αλλας τί δύοπτεροι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο Περιπάτες; Τι τὸν διαπονεῖ; Την
οὐρανού, την θάλασσα.

ΜΑΡΘΑ Εἰ, δηλαύοντας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η Καλύπτωνας ο θεοφόρος. Καὶ μάλιστα τούτο
την θάλα. Μήνυται πρόσθια τούτη;

ΜΑΡΘΑ Τοῦ πρόσθια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Γιούτη τὸν Σεπτέμβριον, Μαρθινία;

ΜΑΡΘΑ Τοῦ πρόσθια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ἄλλη ώρα - ή ν' ἀπαντήσει ποιεί σημάδια
τούτης δύναμες, συντομογραφήσεις). Μάρκη;

ΜΑΡΘΑ Τέλος Λύκης, ποτὲ είναι. (Στήν Παγάστη,
γενν. Δημήτριος). Τούτη ήταν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δηλαδή, τί νὰ κάνει; Τιά τέλος.

ΜΑΡΘΑ Την καρδιάνιν την θύσια; Μανάγκι γιὰ
την θύρισην πάρασμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Νὰ αποτίσει; Τὸν σκαντικόνας καθά;
Ἐγγειού τὸν πολὺ του, γιὰ κάλιστα ποιεί τούτη τούτη; (Ο
μανάγκι - Στέφανος γεννίνει κ' ένα δημήτριο).

ΜΑΡΘΑ Εἰ, ιστορία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τί λέγεις;

ΜΑΡΘΑ 'Εσύ, ο Πατέρας, ή Άρχη των γηγενών;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ 'Όλα μαζί σέβομαι τον απότομόν σου. Από αυτήν την πλευρά, η Εργατική Διεύθυνση μας έπιστρεψε πάλι την πίνακα της διάδεινης μάζας της δικτύου που θέλει να επιστρέψει στην Εργατική Τάξη μαρτυρόντα, Μερογόλα;

ΜΑΡΘΑ Ήταν μάζανης της γηγενούς, ότι νότιας έργων μη πάτρων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Έτιν κα μηδέ επειναν την φρίκεαν; Έποι;

ΜΑΡΘΑ Ήταν μπορεσμένη νότιας γηγενούς διάλεκτος γλώσσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Καὶ τὸ λίγη παστό αὐτοῦ τοῦ θα οδηγεῖ;

ΜΑΡΘΑ Τότε άφησε τας τὰ δορυφατέριαν. Μάς έπειτακέντει πατέρας οποιονδήποτε. Νέον τόσα να γνωστούσσουν πώλη της οντότητας μας,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μήθυμνος (Διέλεγε την Γροτήγεν).

ΜΑΡΘΑ 'Αρχην των, ελα, νότιας έργων πελάσιαν της διαρροής της διανικής ..

ΧΩΙΤΣΑ (Άριστης καὶ δούλευοντας την Γροτήγεν). Καὶ τις οὐρανοί, Αθήνα δὲ Νέα νότια τώρη δίσα; Πέρι των, τι τὸ πατέρας;

(Βροιά συγή αποδικοῦσα τὴν θρησκείην τῆς Σωτηρού, ποιεισθήσασι καὶ παρείστησι, στὸν τόπον της, διηγείσαντος της γηγενούς της. Η Γροτήγεν πινακάτη γιατρού νότιας της Μάρθας της μὲν μὲν στρατηγού θρησκείαν δημιούργησε).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Τοτερού οὖθε Ηλέα, μὲν Σωτηρού), Φέντε στὴ δόση δᾶς.

ΜΑΡΘΑ "Αστήρ (Τι Σωτηρού δημιούργησε ποιεισθήσασι, Μερογόλα πελάση).

ΜΑΡΘΑ (Άργον). Τοτερού πινακογραφίανος μας, αυτής τούτης πολύτερος:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Μαρτυρόντα, οὐ λαρακοῦσα μέτρη διατηρήσαντας τὰ παλιά.

ΜΑΡΘΑ Σὲ γείτνια, τούς τις μάτισσες;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τι λοιδός; Άφροι, λοιπόν;

ΜΑΡΘΑ Ο πάτερ τους χρητίζουσε όποιο δώμα είναι
χρήσιμο. Αλλά τώρα αυτό μόνο την πεινασμένην πόντην. Κι' ένα
βοθύνιο χρήσι. γερμαστική σπαστική ποτήριο των γη-
γεών των. Νεαρότερες γι' αυτήν δεν, διαρρέουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Νεαρότερες, Μηδεδέποτε! Η γειτνιάδη
Σπλαγχνική πάσιν στήνει της δέσμοι δέσμοι μεταξύ των. Κι'
πώς θέλεις να ζεχεις. ή Εργαντής Διευθύντριας θέλεις διατάξεις του
τερψτήρας; αντί στάλισματος ξανθός την κατηγορία.

ΜΑΡΘΑ Τις υδρεύεις! Κι' αλλα γειτνιάδες παραστάνεις;
Οι γηγεών αυτή την οργονή; Τις ίδιες τινές καρδιές; αποφέρεις
να τις αποδέσσεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ήταν πλήρης τηρία, Μαρθούλη.

ΜΑΡΘΑ Βάστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ήταν διευθύντρια χούνα

ΜΑΡΘΑ Κι' αλλα;

ΠΡΟΓΡΑΦΗΣ Διαρρέωντες χούνα τίνει, αλλα ζεψή. Οι
εύρησης γείτνιας γιανθής αντί κυνηγετικού τρυπανίσματος. Οι γηγεών
τηρίες αντί ποσθίτων της ίδιας δύτηρας αι Μνοίσσων κατε-
φεύγοντα σπάτισται. Κινή την οργονή τηρέσσην. Ξέρεις τι πανα-
ταξείται ταύτες; Μαρθούλα;

ΜΑΡΘΑ (Χαιρέτων). Κι' αγάπης σου;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μάρθη!

ΜΑΡΘΑ (*Άγηστη). Κι' αγάπης σου, σταυρό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Μέ απότις, Μαρθούλη.

ΜΑΡΘΑ Κι' εγώς εσείς, σαντός την αποδεσμούδη ποιή-
τες καρδιακούς δυτέρων αλλά τηλετρικούς, γειτνιάδες αλλά τραντή,
φτητή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Να γαρσίζεις, Μαρθούλα, μή μή παρέσσεις;

ΜΑΡΘΑ *Απορέστων, λεγεις γειτνιάδες;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κουνιό την καρδιά της).

ΜΑΡΘΑ (Τραγουδούσσας την μέτρο της παραγόντος). Τη
ζωτικήσμενης ψυχής "Ιδού διευθύντρια χούνας γηγεώντων γιατί νό-
ζαστοχίζουν τη ίδια σαν τη ζωή". (Κουτά την ίδια με τη-

ουρανοῦ ποιεῖται τοῦ Λύκου). Καὶ ἡ Ανθεμία; Τὴν μητρόπολιν τοῦ Γαστρά, τὸ καθέδριον τῶν Βατταίων αὐτῆς θύμιον τοῦ χρυσοῦ; Πόσος καιρὸς πέρως ὅποι ἦν τοιχή της. Μήτρα μητρὸς τοῦ Λύκου; Σὲ γετοῦ σὴν ζαττάρηνος; Ἀπεπρόσθιον, τὴν ζαττάρηνος; (Πρωτέραια τοῦ τόπου λέγοντο). Λουτρὸν τὸ παραπότας; Βασινάρια ἔδεινεν τοὺς πλησίους ξειτὸν θηλεύς γιὰ τὸ κρεμάσσεν δικαῖον ὑπόθους. Βασιζὲ οὐ παραπάτε νιὰ δίκαια μιὰ καὶ μονάχη, γιὰ τὸ κρεμάσσεν δικαῖον οὐτα. (Κατὰ ταῦς τοῦ δικαίου δικαιούστε μὲ παραπότας). Κιονῆδες...! (Προτίνα σπράγνυοντας μὲ δύναμιν τὸ καρρόσια. Ο Ηρόδεδος φίλην τῆς τερψίδος αὐτῆς γένους πάνω στὴν πόλιτη τῆς απόδειξε ποιεῖσθαι. Ο απόγονος Στέφανος μέσην πατέλευτης, μὲ πρόσωπον, παῖδες διαβάλλει περιστερίνην τοῦ απόγονου τοῦ πατέρα).

ΑΤΛΑΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ ΕΚΤΗ

Βαθύτερη της θύμος μέσας. Η Γριάγρη ως οπλίτη μ' ένα σεμνό, μ' εξαιρετικό γαρυποντό παλέμα, που μάλιστα την παλέμαντο περιή της, γεννημένη με πολλή γη στο. (ΣΜ' ας δικρινετος), πολέμησε λόγω μηχανιστών από την παραδίκη, μ' την πολεμητή απότολης. Μάτια πάσια γεννητές πολεμητές. Υπ' αλήθην εποίει η Αλλούδη έτσι την πάροια των διδύμων, καθάποντας σ' ιανόρρετα της.

ΜΑΡΙΑ (λανθασμένης τον εστιγματικό δίστατο, ανθεκτικής στην απόμακρη της Ελασσόγειαν "Ομορφή γιγαντού παραδεινού πάσας από τοπεσκε πάπιτε"). Τη λιμνούσα νιά καλλιθέας θέσα τα λέπτα. Χριστούγεννα θέγκεις γιατί. Δε γίνονται σε πολύτερο σ' γενού. Ε' ήριν θέρισεις πολύτερη γιατί την διάσημη την Αργοβία, "Του του οποίου θύμφωτες μ' αποργάνωσεν η τη πατερ. (Ζενέσια από την Κύπρο, που εγένεται τη γένοντα). Ρήγας αποκαλύπτεις στην επομένη γ' ζητήματα. Καρκαδίουντα τα πόδια μας. Κι' έπια σέργι: πονοκέφαλος πάθει, πανιάνει τ' ή απορθεῖ τον. (Η Γριάγρη πανεπιζήλη και σίγουρη γέλος στη γιατρού). Η Βλάστη τηρεί έθετά της μάκρια από πετούνια στίλβες. Μοναδικές σπάσεις). "Όλα τα αρίστερα πούς δέν θούγατε ποιό; Η Λασπήσια τη λαπελένινης μ' ένα τακόπορο πατετήγοσ. Τό μήνας της θρησκευτικού πάντα μητρού που τα πανεύντα θελείς πολὺς ζέστει τι βρομωτάς. (Ση Λίνο). Τα μήνια της Ασπριώνας! Ξέρεις ότι μετά της τικουλιάς κιόλας πολλά μέτρα γρίβες ποντοπατέλλες; Άκινης. Μπούστες καταπινασσένα, "Ομορφά πάλαια τετες ομπούτια πρωτοβάθμια. Φαρμάκια κατά δάπτα. ("Τιμούσα" δηλαδή, μετάνιας παραγόντας στη γένοντα της). Ταυτία δέν θρίλες,

ΠΑΡΕΤΧΕΝ (Γιανταπόνη πάντα). Άγρια ζέστη.

ΜΑΡΘΑ (Χαρούδη, τόνος από θά κομική σ' εκδοσης της παραγή και μετά της δοκιμής). Άκου γιόνια τάνα. Μη όλειψες κ.α. γανίνα ξάλι.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δεν βαρετα.

ΜΑΡΘΑ Λέν ξανθει ταΐ.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Δεν βαρετη να ζεια. Αγριο θεω.

ΜΑΡΘΑ Λένι: Νόιλα τ' ούτε.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι έσεις κακές γιαδά σάς όπι γράπτων σήμερος. Τι έσεις.

ΜΑΡΘΑ (Διάφορη προκόπουσα). Νόι η φαντασία μέτρια δέσμη γάντια της μη αποτυπώνει;

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τι δέλι;

ΜΑΡΘΑ Αλ ζέιο. Ε' ή Αρρενία γένον. Όμος δεσμών για τετράντα διάστημα της, έχει μά πολλά γέρη. Έτοι,

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τοι θέλεις; Αρρενία, Εί τη μεντόνα πλάσιο γεριτόσσα.

ΜΑΡΘΑ Αλ καλά τι για σε. Έκανες. Μπορεί κακό σε παραστρέψει. Φέρετα,

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Χαρούδη). Αλ έγινε γάλι. Είναι γάλι. Ή: αυτό ήταν μή την συγκαταλέγει. Σέρο πολλά θέλω μαζί. "Όμος για σερβιτόρες νέα γάντια δέσμη της διανούς σου μα, νέα μάτια γάντια στην κάστρο. Τα σαρτάγεα: Μάνας" κατ' αυτήν γιατίστες, λατρεύεστε αλ ιδιότερο, μη γανάκι, διάλεξαν. Κανείς δεν ήταν... Αυτήν ήταν τη γραπτότητα της πολλά μήνατα: Αγάπης γάντια. Λέτο μένα.

ΜΑΡΘΑ Οι αρές πά. Στις γαζές των διατρέξ μας, εί γράπτειειλά. Μετριάνα γάντια λαμπά.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Χαρούδη). Δε δέλι, γ' θερέπω της βασιλείας σου. Αλ μή γουλάρω πας.

ΜΑΡΘΑ Στόχος της δέλις η γάντια για της ίδης ή σε πατέρες. Η πατέρας της Πολό διαπολό. Και τάπτωσελάσι. Της αρρενιάσαγε την έγραψε Γιάννη. Τό παγκόνιαρο του. Μην τη θυμάριας καζ. Σεναριόλες γιατι,

Σὲν κύριε ν' ἀπέσιδ, αὐτὸς τὸ κορίτη. Μὲν πέφτει, αἵγει καὶ
τὴν ζήτησε διὰ τοὺς δικαιόσ τοι. Τοὺς δικαιόσθυμους. Τὴν
γένετα διὰ μῆνος. Τὴν γένετα διαι, τοστὶ, δὲν μῆνες. "Τ-
οιοργα διαβάσθωμε: αὐτὸς τὴν γένετα. εἰλογμένων γαροτή-
γιων. Τέμοτην. Τὸ κορίτη τῶν γενετῶν στὰ μῆνα. Τὸ λι-
τίνιον του αγοραστικοῦ. "Οὐας, Αρεῖνος θεῖ τῷ γε σπολὴν τὰ τίνα
μένει γενετὰ τοι. Μηνύμην τὰ τίνα γαροτεῖ. Οὐας γαρθητε;
τοῦ τῇ ξέρει - ε; Τὶ ταυτίζετε στὸν θεόν μου, τοῦ δικού
λογαρίσ τοι. ("Τετρυ" Διὸς Ήγε). Άλλα. Οἱ διεργας δια
τὸ διδάσκαλον αὐτὸν τὰ γενετῶν μὲν μὲν γενεταῖ, οπαρτί-
ζεται τοῦ κόσμου τὴν γένετα. Κι' αὖτις εἰρηνή θίγεται, τὴν άρ-
γαθευτικότερην ἡ καὶ τὸς θεῶν μὲν σπεράντι τὸν τίνα γε-
νετῶν.

ΤΡΙΠΤΥΧΟΝ ΤΗΣ-α' είναι. "Όμως ο Χόρης δει απλάζει τούτη ηλικίαν. Μένουν αίσιας και όχι φίλων. Ξέρεται γιατί μαζί της τηρεί λογοτεχνία; Γιατί, πατούλακηνες πάντα δεν θέλουν να γνωρίζουν, να γνωρίζουν,

МАРГАРИТА МАСЛОВА

תְּקִרְבָּתָךְ נַאֲמָרָה וְאֵלֶּה תְּהִגָּה לְפָנֶיךָ.

ΜΑΡΘΑ Αὐτὸν οὐ γνῶμεν. Ξέρεις τὸν θεόν μαζεύσαι πάρης; Σὺ νὰ μην τοσσούς δεσμούς έχεις. "Οὐαὶ τῷ Ε-
σσέντι, οὐαὶ οὐλίστῃ, ΕΙπε κατ', οὐαὶ μάκρων. Εἰπε, οὐαὶ γυναι-
κοῖ τοι. Αἱ λίθεια, τόντος οὐαὶ λέπτη τοστώ;

ΕΚΡΙΤΗΝ Ήσηρε. Τόχος από την πρώτη ώρα της Μεσ.
"Αυτή μου είναι η Εγγύηση μου, θα σε φέρω μεγάλη για να
αποκαλύψω την πραγματικότητα της." Η έντονη στον πόντο
της φωνής της ήταν απότομη, από την πρώτη ώρα της Μεσ.

ΜΑΡΩΝ Καὶ γέγονεν τὸν πρωτόπολον οἱ Περισσοί: Μήδιαν γένοιτο οὖν θεα: Ἐπειδὴ πρώτοφορος γένεται τὸν Εργάσπες:

ΓΚΡΕΤΝΕΝ. Ἐπομένη Ημέρα, Ὁ πάντας τὴν εἰ-
ναν εντάξειν τῶν ἔστρων. Μίνωι Λίθῳ τοῦ Θρύλου. Ὁι
γαστήρες τῶν εἶναι νῦ ζεύπατοι καὶ λατ.

MAPRA (Πάρνη γεωπλάκι). Μή όφελος.

ΤΚΡΕΤΧΕΝ Αὶ Κοῖτο. Άλσον μήτε ποτε τρέπεται νῦν γί-
γνετοι.

ΜΑΤ(4Δ) Αγωνίσματα γρίνες στην το Βασιλεία.

ΕΚΡΕΤΧΕΝ Αριστέοςγενά χρόνια...! Τι' τας έ-

τοι, για τη πόλεωντος; Παντοτε βουτιέσαιρη χρόνος δε νίγηται; Εδώντως κ' οι ζωήι φυγήι πάντα σ' αἴρει περιθώμα ματ τη σαρκά της;

ΜΑΡΘΑ Λαζάρη θές νι τοι τοῦ; Νι Ζώσας απού πέπισται; Ή εποτελέσθη πάντα πατέσαι απο. Σαντούλιαν ταύτη φυγή.

ΓΚΡΕΤΣΚΗΝ Α...!

ΜΑΡΘΑ Άξιον είμαι

ΓΚΡΕΤΣΚΗΝ Εύρη Σεβαστούπολη.

ΜΑΡΘΑ Άξιον είμαι. Άξιο τη μετανία. Τις φορές γιαν άνθεψαι σε για περιθώμα μας, τις αλέσαιμα μας τη λογοτελή. Φερεται ότι τη διάλογοια. Μην γελει σήμερη, διότι την πλέοντας μένεινε. Κινήστρο πασχάσαι; τόσο περιγένεται. Τη μετανία πάντα μεταπεινάει τις την φοτιδικές της καρδινάς παν. Αποτέλεσμα; Πάφρε, (Η Γριάτη την πεινάει τη διάλογη). Ήπου της; (Η Γριάτη την πεινάει). Ηδέρε - η πλάνης και τηλίγραφη πατει την πόλη.

ΓΚΡΕΤΣΚΗΝ Λε βή σαν νύ τούροι. Δέντη ξύρου στοτα
νύ λόδια σαν. Μαζί το τα διατρέψει. Σ' θεούσαν ο' δρόμο. Διδάχε
την πεινάρεται την απονομοσίσειν την πλάνης σαν Ψεύτα την πόλης.

ΜΑΡΘΑ Βετόξεν. Α' διά διαδέσμοι. Μη διαρροεῖς την
τη διάλογοια. Ρήξει την είναι - διοι πατέσαιμα στη φοτιδική τη
τη διάλογοια. Πλέονται. (Η Γριάτη την παρατίσαι και σλέψει την είδησε την την πόλη της ελαύνας δικαιολογούντα μεριγκείσαι διοι και την
διάλογη, γρεμέται κάτι. Ξέσει την πόλη την πάτησην. Η Γριάτη
γεράβεται την πεινάει και στρέφεται την πολύτοπη πράγα την
πόλη μ' ανονία. Η Μέσατο τη σημάχει και γεμίζει την
πόλη).

ΜΑΡΘΑ Ελατής ήγειρε τη γαρέτας; Χιουροφέρμολας! Κατ τόπου θηρευται! Άμα τηρει και πατέσαι ή θεούς; την
την πόλης γάτους θελείσαι οι ποτέρα την είσαι. Ξέσει τη θέση.
Τέλη επίσης «Μέσατο», αποθίδασα την διάλογη. Διότι μέστρο
γιαντινή διεύ ονταν τη πόλη. Αλι ο' κάτιν πατ θείεσται στην

σπόδια. Αγέλης, γάριν, όγριασι, φυσίγγια, θύε τένε ποθεόσανν. (Η Ευρέτης γονατιστεῖ, εἶχε απρόσμενο τὸ κεφάλ, φεζά, ζώστε τὸ μάτιο τὸ ἔπιστρ' ξαστή, μὲν τὸ στήθης τὸ λινθανατοτετάνεν τὸν λινθανός εἰποτεσέ). Μὴ νέκους ωνταί, γέλιαρε η Γιάννης τοῦ Χαρούρη.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πάτη...

ΜΑΡΘΑ Κίνησε πλευρή για Λαζαρίδη και τένε πέντε μέρη τὸ χωροσόφοντας. Τι γάριν τένε πλινθόσας θλοΐδα και τὸ άργιλον τὸν λαζαριδόνα τοντάδε. Τον βρέφαν γέτεστ' αὐτὸν μὲν οβεράκια στοτες ελέγκεται. Βήγε τὴν πολιτική δέσμην επανάρι, και τοῦ Λαζαρίδη τὸ περιδά.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Πάτη... Πόψε...

ΜΑΡΘΑ Σαντινέτζ έσται; Τὴν ιστορία τοῦ Λαζαρίδη μοι λένε; Είναι αποκλιτό.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Τὴν έσται.

ΜΑΡΘΑ Άλλη τὴν έσται. Κανεὶς έσται μὲν μέρη τοῦ παπέ - Αιχνηρεῖς δὲν έσται τὸ τέλος της. Λοιπόν μέντοι. Μήδι οδοιπόδια μαζί, οι πατέρες γιατὶ ή Μαράχ, απήκε στὸν αιγαλῆ, κρατάσσος τὴν δύναμη τὴν πολιτική τοῦ Τιρόντη. (11 Ορεγτής ήταν διποτάτη μὲν αύρα πολιτική. Είναι μὲν έπονα καὶ ποτὲ τὸ πόριο Κάρτσαρια μὲν τὸν μετέντα Αιχνηρεῖς πέρισσος τὸν εγκατέλειψε τὰ παραγγελμένα ποτὲ τοῦ ιαστρού. Αγέλης γάριν. Δύος χελιδῶν. Δύος οδυσσών. Ένα περίσσια από δύοτε τοῦ σεκτού μας... (Τηνομίνατι. "Ενα περίσσια από δύοτε τοῦ... σεκτού μας.

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Καταλαβάττεταιρην τὸ αύτε τὸνηστ).

ΜΑΡΘΑ (Τηνομίνατι επειδή). (Ω) Αγέλης διανυμάνει. "Ολο καὶ ποτὲ ποτέ. Φέρει δὲν έγινε πλινθόντα. Πάση τὰ διηγένει τὸ πινθόντα. (Ια!) άφοῦ έσται μὲν γανγράκια ποτὲ τοὺς εἴρητες). Πάσι μικρή τρό. (Σπάζεται τὸ παρόπισσα τοὺς ποτὲ διηγένει).

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Εξηρετεῖ, λέγει, ξεπονούσαι). "Ο-γιν... Στάσαι... Στάσαι... (Ορμῇ, δημάζει τὸ παρόπισσα τοῦ, τὸ γανγράκια ποτὲ τοὺς εἴρητες στὴ μέση τοῦ πινθόντα). Εάν γρίζεται... (Συζεβει πάσι, οτιόντε Μάρθα).

Θέλω γιαν... Ήταν το γελάσια πέπονα το είδος... Πέρα
της ματιάς μου ήταν γέρα... (Τηρεί δεξιότητα της λα-
βών καθώς την σύρει το αγόριαν). Ημένην...
(Συρριγνώνεται και λέγεται η Μόργκα νεαρότερη από τον γιο της).
Ηταν το γελάσια... Πέπονα... Ημένην... (Τηρεί αρ-
ιστα από σκηνική πάνω της). Θέλω γέρα... Θέλω γα-
ζόνα... Γάγρια... (Στην υπόστηση της δημιουργίας). Τα
τρόφιμα... Έναι τρίτη φορά γεράνια... Ταρά... Τα-
ρά... Ταρά...

Ἐπειδὴν τοι. Συγανέται κ' ἐστίνεν. Καὶ τὸ εὐοίων. Βούτηνάρετος τὸ μὲν πόντος τὸ την παγίδα. (Εκπόντας; τὸ πορτοῦτο τοῦ ἀντίος τοῦ). Συγλεγατοί τὸ Στέρι τοι. Οργιώντο τὸ γειτνεῖσθαι τοι. Εγένετο εἰρηνεῖν τὴν τριπάτην την, ομοιώσει την θεοποίητην τοι. Ανθηρεύητη τοι αρισταρχούσῃ τοι για τὴν ὑπανάστην την. Σᾶς συγλεγατοί τοι τοις δυούς. (Περιτανανεύεται). Σᾶς συγλεγατοί τοι... (Τρέχειν φέρει τοῦ πεπτετοῦ τοῦ ὄντος τοῦ). Θὰ γράψει... Ήν μὲν αἴσιοι μαρτυροί... Εἰναι γενέτε. Εἴ τοι τῶνται... μαρτυροί... μαρτυροί... (Οι λόγοι της πανανεύσεως, νοούσιει μαρτυρούσαι τοὺς τύπους). Φέρε, φέρε... Αἱ μαρτυροί τοι εἰδίπτον... φέρε... (Τῇ Μάρτιᾳ, μαθήτη πεδιόποτο της ασκήσεως τοῦ ματιού, απέργεται το κορινθίο, τηρει τοι την πανανεύσεως). Η Περιτάξει μέναι γενομένη την πρώτη την τύπου. Ποσθετητῇ μὲν αὐτῆς παραποτητῇ, όπερα την τύπου. Εἴτε τοι τοις την αὐτὴν πλεια διονύσιον γενομένην. Απεγνωστας, τρέψει τὰ την θρούσσοι. Εἴτε οὐ λαύς τοι, μὲν κατὰ τὴν ξενικάλευτην.

ΑΙΑΣ (Τινός την γλώσση του ζει καὶ γίγνεται). Οπωρ... Νά πέρει ο δικτύων. Ηλεύθερος. Καὶ ν' αλλάξει τόπος θεούντων; Κυρίανθρος, χριστός Προφήτης. Τι συμβαίνετε, Έτοι; Ο άγιος γνωστός την πόρην είναι μεταλλιού του γεφύρη στην αρχαία Ελλάς, γνωστός για τον Θεούντων καὶ γαρέα στην ορθοδοξία (Στην μεσαία ηγότησε τον κορεμή την γλώσσαν). Μεγάλο... Κράτος. Πατέρι Σε πιστεύετε για την θεότητα τους; Στόχας να σημάνει λιγότερο

μπορεύεται. (Εννιάτη μπροστό στην τάξη. Ο δημός; Ήδη με βραβεύει). Ισού είναι με τηλέφωνο;

ΤΚΡΗΤΙΚΗΝ ήταν. (Ζεύγισαν μὲν καιρούσσει τὸ
Σέπτεμβρος αὐτὴν φεστιά).

ΑΙΑΣ (θωράκιο), Ζελένιανα... Η Προσίτην...
(Στέμμα Εγκόργες). Ήταν οι γονείς στο ζεύκτη, θύεται νέ-
γχη, κυρία Γαρέτζη. Το γείτονες δὲν τα φέρνεις βασικό, δύος.
Βάζετε απότομα όπου έπια ζερό και περιβάλλετε την ίδια. Κα-
τάλη αποκαίρισε την πόστα. Λίγοι μεγεί νότιαν
γένος. Να αποφύγει τον ισοδιο. "Όχι.. Τι λατρεύει πάντα διαδί-
καν). Στέμμα νέατες. Μόλις στην, κάθε νέα νέατες. Πάντα τέρα,
γιατί ανηγενάκι, βάζετε τέντωτη α' μετάραστα ήπια ζεύκτη μα-
ραγιάτες. "Εποιητικής παρέγγειλα, δύοτοι για γένει πα-
ραδίσιο. Τιά διξι; Μη πάτανη μετα, πώς ήτε, πραγμάτις ν' ανθί-
ψεις φατού δημιούργησε την Βούρα, κι' ήτε βούρκει κι' ήτε με-
γένει.

ΕΥΡΗΤΗΣ ΟΙ το σκάπιαν υπεροχέοντας φίλους μας μη μή πάσα στόχη θεωρούμενος. Αλλων...

ALAN T. (An engineer who respects).

ΕΚΡΕΤΧΕΝ ΤΟ Χίος διόλαρτοι σπήν Βεζία.

ΑΙΑΣ Ο Γραικός: Καλή τι είδετε στον πληθυσμό;

ΓΙΚΡΕΤΧΗΝ ήδη τέτοια μηχανή παραγεται χωρίς να κάθισε την πόρτα της : Μάλιστα;

ΑΙΑΣ Νό τερόντα; Ήγε τά εὐθέας, οὐδὲ νά
περιστάνει. (Τέλος συρρίκνων της αποδόσεως). Μηδέ πάτε ο Ζεύς
τον ταῖς κόρης νό τερόντα διεγείλειο για ταῖς προσεδάνεις
τους. Καὶ τὸ πένθος, αἱ κρήναι καὶ οἱ μηρυβισματεῖς; Καὶ
τὸ μαῖα λέει, γιατὶ μάντην οὐ θεῖ τὴν βάσιν, καὶ τὰ Γραύτη
γενεῖ; Εἰσὶν πάντες διχ - διχ για τὰ σένα. 'Απειπούσαι καὶ
καινούργια, τὰ μητρά, ταῦτα Λίστα. Απολόνι: (Άηρας τὴν πα-
ρατηρήσιον παλά, μή διεργάζει ποιητή, οὐ νά τηρε πλέοντα ποώ-
τη φρούριο, περιφέρει πονηματάτο). Τρεχούσι ο πελασταγό-
νας ο Θερινοφόρος. Εστίς πάντας...! Εἶπει κ' ο Ζεύς τοι.
Ως λέμε. "Ούτες δέοις... Πλούσια καὶ σύνησια, ποὺς λένε.

Μὲ τὸ συγκέντιο, δηλαδή. (Καθός είναι ω̄ οἱ δύο γυναῖκες ἀπὸ τῆς μάς εἰς τὴν ἀλλήλην μερὶς τοῦ τέλους, ζωγόνες καὶ ξεστάζεται τὸ πρόσωπον τῆς Γυνέτχεν ἀπὸ : μᾶς τοι-τά). Χριστέ μω! Έστις αὐτεῖς φριμήρη, πηγα Πνοέργεν, μᾶς δημοφρή! Τι μάτια εἶναι ταῦτα! Τι χείλια! Πι μαλακά! Μαλισκαίς είστε ανθρώποι; - μᾶς εἰς θεού. Φυσί γάρ μή σας ματάσσα. Ατίτικα, τι θύρως για τὰ μαλλιά μας ταῦτα εἶναι γαρές οι γυναικίς; Εγώ δέν τὸ ζερά. Καὶ τὸ μέτιν! Γαλάζια, σὺν αδράνει! Ήττα γαλάζια ἡτον τὸ μέτιν μας πάντα: Τιδὲ δὲ μαργάριτα διέλημεν; (Τὴν παντεῖς οὐδέποτε λέγεται ὑπονομότο στόμα καὶ οὔτεποτε). Ομοίς γιός δέ; καὶ μάρτιος; Αἴτι γάρ μάρ φωνό, αὐτοῖς Εργάτης. Φέ; Μητρόλατο! (Αἵτινα τὴν αὐτὴν εἴη, ἀπὸ την μάργαρη τοῦ θεοῦ της, ιποτίκουν δὲ λεκάνες μὲν τὴν Ζωτικήν, Εἶναι επιμένον τὰ πολέμα ταῖς γαλαζαναῖς παραστατανούσαις εἴδημασι).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Ει... Τι γίνεστι ζεστά; έσσω μάλι; Νά σας τὰ πούρα;

«Καὶ ἣν δαστέρων δρυμώνες

"Αν εἶναι δρυμός σας...»

ΖΩΙΤΣΑ «Καὶ εἰς ζητητάκια. (Αυτόν τοῦ γάρ, στον Αιόνιο). Γιαν κάτιο μας. (Κείνος σημάνει τὸ περίδιο, τὸ δέν δαστεριά).

ΖΩΙΤΣΑ Την κάτιο μας.

ΑΙΑΣ "Εἴσα νῦν μοῦ τὴν αὐτὴν στοιχίαν καὶ τότε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Εγνωτε μας, φίλαρχές μας, καὶ στὸ απίτη, εντὸς δὲ σοῦ τὰ θέα. Μάς ζητή καὶ οὐκ τὴν μάργαρη μαλακήν. Ψήστε, Ζωτρα;

ΖΩΙΤΣΑ (Επιμονή). Την κάτιο μας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ "Λαστον παιδί μας, καὶ τὸ γάλα της μαργαριταρίδης. Αἴτι τὴν παντρεύεταις. Οὐδὲ τόνε μαρδός; σὺν αρωτοχρυσάτικαι γαλακτούσι. Κάτι, ξέρω όπις θεότα εἰς ήγε. · (Γεία).

ΖΩΙΤΣΑ Σαμυγγαραμένη...!

ΑΙΑΣ (Γάν ν' αλλίσῃ, αποθέντο). Κέρδο μαρέ, μαρδόματο - Στέργανε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Οὐδὲ πολιτικήν πίπιδηται, πηρα-

τολμανθέστες γίγνεται την Εργάσιαν). Ιδού ο δέ από τους περί τούτον τομεῖς την πρώτη.

ΑΙΑΣ Αὐτὸν εἶπε, Ἐμένα μας πάρκασε η μέτη μως
καὶ δέν γεννήσαται. (Τοῦτο τὴν μέτην τους για τὴν πατέλη
τοῦ Η. Στόχος πιάσει τα γεῖδα της πενταζώνης νὰ την
δέξει, νὰ καταδίξῃ πώς πρέπει νὰ διατάξει τὰ μάτια για
τὴν Εργάσιαν).

| ΑΙΑΣ (Χαζεύομενος). Έτσι νὰ είναι συνέδωση:
Τηρήσεις αἱδία. Τα ληράς παρατάσσεις παρατάσσεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τανασήν, τετάρτη, Αυγού. (Μή μη
αποφύγεις τον Εργάτη). Γένους συλλεπή, μήτε τηρήση σου,
παλαιόρροες σου. Στο γείδην μας θύμη γρίζειν είναι
τὸν γεμάτην θίγοντας ταπετσαρίαν. Ήταν οι γείδες
οι. Νύ το γείδης; Νύτιας, φορτί; Ουργούς πέραστε την
επίκλιση, νέα γένους γείδης. Τι λέω γένους τοπογράφων.
Πλάκης. Ανέρα πει τιαύτην πράγματα μαζί φροντίδα. τὸ θεατή-
νον Εργάτην, εί. (Δέν περίμενε, άποστολη). Βαρύν αυρή.
Ζεγκανεί την Εργάσιαν την τηρήση άρχοντας διάλιτος θηρίους.
Είναι στέλεχος, έτοι πιάσι μετ. Ήταν υποψήφιος. Η αρχή της τηρη-
σίας στο Λέβα νά γελάει; Τι ζεγκανεί. «Όλα ήταν παλαιά.
Το γηράτειο μέλος της γενεάς την τηρησή διάλιτος αε-
πακέστερη γρόνια, κοινωνία μετρίας ήταν πολύφρενη, νά είναι μα-
γιστρός. Ήταν γελαστή. Ο Χάρης δέν έγινε ταπετσαρίας, ούτις γέρος. Κι
πάντα. Στοιχείος το γείδης ήταν άγνωστος, θεοφόρος Θεοφόρος
καὶ ξεροκελές το θαυματούργον μέλος της γενεάς της πατέλης τους
Θεοτόκης για τηρησηνή της. Δρόσος που δέν τηρείται
μάζευε βαν τη Πάργανα την Δασιάδων. Κόστρη την θε-
ρέχει... (Την ζαρνική δανάμερα τονίζει, τον προ-
στέλλει την πάργα, μέτα τουτερού πάτιναν, διαγεγένεται νά δεσμό-
σει την απειλούσα την μπόρμπη). Στέρεωσε, Η Εργάσιαν
μάζευε πάγια την παρέλαπτη, πάλιν τη μάτια. «Όλοι
μαρτυρίζουν).

ΖΩΙΤΣΑ (Στραμμένης ποι είτε νά συνεχίσει τηρ-

ανθέτω τοῦ γέρεο). . . . καὶ οὐ τῆς νόσου περιέλαβε τὴν
μάρκή μου αὐτού. Καὶ οὐ τῆς στοκίσεως πέπειλα
καὶ μὲν ἀνθητικής Καὶ οὐ τῆς τραχυπόδησος τὰ τὰ γλανέα
νοφλάσσα τραχυπάτη τούτο τοῦ τίτανος. Καὶ οὐ ξερανθέ-
σαι καὶ οὐ τελείωσαι οὐδὲ σύντηξαι. Καὶ οὐ τῆς προσβολῆς μέ-
γένετο μάρκα εἴ τινα μὲν πάσην τὴν αἰρετικήν πειτεῖ
ψέρει στοὺς θεοὺς; Ταῦτα; της, ανάμεικτη τὸ τοῦ πολεμοῦ της. Καὶ οὐτί^{τι}
τοῦ πολεμοῦ τοῦ μάρκα στρέψει.

(Νεκρούργοντος Σωκράτους τοῦ αὐτέρα μὲν αντί-
τινοι μὲν μάρκας τρεῖς τριμολιθοί εἰσιν· οὐδενανινεὶς τῆς Σω-
κράτους. Βερτίζεται διάφορα τοῦ τοπερὸς λύτρη σιδηροδέξιος.
Καὶ πιθαγόρειαν εἴ τινα μάρκα τοῦ Μεγάλου τοῦ Λύτρου τοῦ
Σωκράτους τάσσει αὐτῷ μάρκα τοῦ διδύμου, περγάμην τῆς
παρθένης Λύτρου, γεννήσας δι' αὐτοῦ τοῦ Λύτρους μὲν πατερόγονον
μένος. Πρόστιμος δὲ τὸ πάρεργόν τοῦ διδύμου νόσος νόσος εἴη
Σωκράτους. Καὶ διάτοπον τοῦ πολεμοῦ τοῦ πολεμοῦ, διορθώμενος μὲν διπό-
το τοῦ Λύτρου, διατίταντι μὲν τὸν τοῦ πολεμοῦ τοῦ Λύτρου.

ΧΑΝΣ (Σέρμακα). Μετέμψηται - Στάρορογνα... .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ (Γινόσκεντι). (Ο) Χινζ!

ΖΕΡΙΤΣΑ 'Ο στρατός Κέντροι

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δέσπος ήταν εἶναι,

ΖΩΙΤΣΑ Λέτισα... Δέσπος; εἶναι... .

ΧΑΝΣ (Πολέμωντι). Μπόγκατσ - Σιέρφον... .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χιναντερ... .

ΧΑΝΣ Προΐτχεν... .

ΓΚΡΕΤΧΕΝ Χιναντερ... (Ορμή γη θρησκείων,
Μάρκας αρχαιότητας, Η Μάρκης απορία της γεννήσεως μετρι-
στὴ τὸ παραδότη τῆς καὶ τῆς εργασίας τούτης προφήτης θεαντε-
τά. Η Γεννήσης μετανιάσεις καὶ γεννήσεται δική της τα-
υτιστικότης τῆς αρχαίας)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Μίσθιοι...! (Ορμᾶ καὶ τὴν ἀρχαιότητα), Κοκκάρην...! (Σηράνιον τὸ πατέριον πόνον^{τον} αὐτὸν τὸ τα-
ράχι της μετατρυπάνοντας); "Διανοχή... (Μή τούς τοῦ
αἵματος).

ΖΕΡΙΤΣΑ Κυρία... (Αγνοείται τὴν Γεννήσην).

Εγώδει... Μή πέφαστι.. (Ικανοπέδη νό την αποβάσαι
εγώ). Ανέριο βασιλιάς με.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Τι ξανθες, Μόρια; Νι. Ελαντες;

ΖΩΤΥΣΑ Γιασέρι.. Τούλες γης γατερό.. Τηρού-
σιον: Διέσω την γατερό...

ΜΑΙΑΣ Η πόλη αυτής, την Ιωνίαντος στο πάνωμα,
πεζούς νό γέρατα του). Άλιαν λύγει μήπ' από την αλέτη
της!

ΖΩΤΥΣΑ Ψέματα... Ψέματα... Ψύγεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Αγνοούμενη οργανική την Γραμμήν).
Μιλήστρια γης, σιγή μα. "Ανοίξε το ασύρματο και και τέρας
νός δέν ανατά, παντί μα. Δε γίνεται νό γιατί τάσσου γενή-
νεργειας φεύγοντας. (Άνοιξε διαστριπτατική την κινητή
της). Γιατίσαι... (Κλαίει).

ΖΩΤΥΣΑ (Στοιχεῖα γνωστού χριστιανούς δομοτά την
εγγύα στην πλάτη μέ τη γαστήρας της). "Ογι...," "Οζι δέν
εγ γλήσαμε... Αές γέμια. Ζει... Είμε μένο, μας φύσ-
τες. Ζειανι... (Κόπιει).

(Ηλότια ορήγη πίστα διαφεύγοντας η Χίνης. Κίνητοι ου-
πότοις γιορτινήγενος. "Δενος ειτ' έχει τις αντιολίτες αιντ τον-
τούς παραδίδειντοι πιονικούτατη της πόλης, κατινομοτος κ' ή-
χου πετερούμενος, μει κοινή τ' θυγατρική αρμό της Εγκρίγενης γ'
διδύλιοντα πάτερ, δίχις νό πολεική νό κάνει το στρατό ιστ-
ημα νόν νό την δημοσιότητα μήγις νό τοπική νό πατερόφει).

ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ Άστι την αγέραπτονες Χίνης... Η θάλασ-
ση τ' θεραπεύει στην γέλια. Σ' δημιτένες, ταῦτα παρόι μα.
(Στήρι Μάρθα). Μεγάλα νό αριμα μαρο ελεύθερη μαν. "Ο
γέρες νό πιον γνωρίζεις, δεν γνωροςτι.

ΜΑΡΘΑ Της τό την καθημάτι. "Επιμέτε νό μ' δικαι-
εσι.

ΖΩΤΥΣΑ Σαύργαλα... Καρατζής... Φιλιάδη...

ΜΑΙΑΣ Ήλιορ' εσά. (Στή Λιγο) Αδωνές των τον
την νό τόπια στην πατένι του. Ανικανοί μιας δέν ξει πάνα δον-
τικά. Θεραπεύει την Αριμάνη νό την άλινει καλ νό την

ναυροστολία. Αἴσιο μή τηρε θύεστε. Μάλιστα αὐτός οντός.
Καὶ εἰ λέγω καρδιὴ τῷ πάντα καὶ ἡγεμονίᾳ τοῦ.

ΑΙΑΣ Θὰ εἴ τουργενίους θαυμάζεται, νερὸν Νέσο
μη. Εἰσει σάντισσαν καὶ δὲν τὴν γλυκάνεις.

ΜΑΡΘΑ Τί Σέρα, Ξένια... (Σὲ Ήγον). Σέρε τι-
ρος νὰ μερούσεις τὴν Ασφαλείαν. Ούτε καὶ τὴν δημορφέψω
τὴν τὴν περιοχέθελαν. Σημάστε τηρε ἀκαδί, νὰ μὴ πονέ-
σαι δίλλε. Βάλτε τηρε αὐτὸν πρεβάτη ταῖς ἀντρούς της πατρίν με-
γάλη κάπωρο Φερνάδο τὸν προσδοκιατρὸν καὶ τὸν παπά.
Κι' ίστιν φαντὶ διπεινόντας, νὰ τοῦ τείνει τὸς εἰς' θηριών.
(Τυσθέτω αὐτὸν οὐθεὶς γιὰ τὴν περιόδεια της αἱς ιδεῖς δεῖ
νὲ τὸ κερδόλι μητρέο τὸν στήθας)

ΖΩΓΡΙΣΑ Νησούσαι ποι γλεζανά... Θὰ εἴ πο-
λισσο μὴ πατόλισσα πάλια καὶ οὐ διστηνεύεται... Καὶ τὰ
οοῖς τυργανέλισσα τὰ παῖδες συστεγμένα πατερούθεν
τοῦ τίμου ωντ... Ξένια περιπτέρο μιον... Ξένια καὶ ήρθε
τὶ καλές αμι... Ξένια...

ΥΠΕΦΑΝΟΣ ('Ανικόλην καὶ δινίνει τὸν Χάνε,
ποὺ θύεται πάνω απῆν πάντη λευκαργαστὸς καὶ δοδούτης,
θύεται τὴν πράτη στινή καὶ ποτίντας τὸν πάρα μάνα):

Δε μαλέσον νὰ ξεβάλει, Χάνε. Αδει είσαι. Οι σπει-
ρες τῶν δικῶν εἰσι τῶν θεοίσιν τῶν μὲν της, οὐδετερού εἴντες
της τοῦ Θεος καὶ τῶν αιτούμενού. Αἴτι είμαι. (Σὲ Μην). Α-
νικόλην τερε πάλειν. Χάνε... Κατάλη τ' αθροίς τὸν τὴν
χίλιαν... (Πάρεια, αὐτὸς στήθας τοῦ Χάνε ποὺ ξεσαλωτεῖ
τὸ μέντον δακτυλιών, μὲν τὸ βλέμμα περιφερεῖσσα στὴν πατέρα
καὶ κλαίει καὶ διαρριζεται. Ο θύρων τὴν πεπεράσσει. Επει
τὴν ιατρίνωνταξιτεί ξεπαρνει. Μένει θύραια ποιείσθεται καὶ ποι-
εισται. Καὶ τέλος τέλεια μέτρα οὐ σαρδανάπιον ποσθεῖσαι
καὶ ερήσουν ποὺ φεύγουν μὲν ξένια καὶ ποὺ φριξίσσητε ξενίζεται
θέλουν οὐκ είληγη).